XXXVII. ÉVFOLYAM, 31. SZÁM Ára: 3,– Ft 1981. JÚLIUS 30.

Ludas Matyi

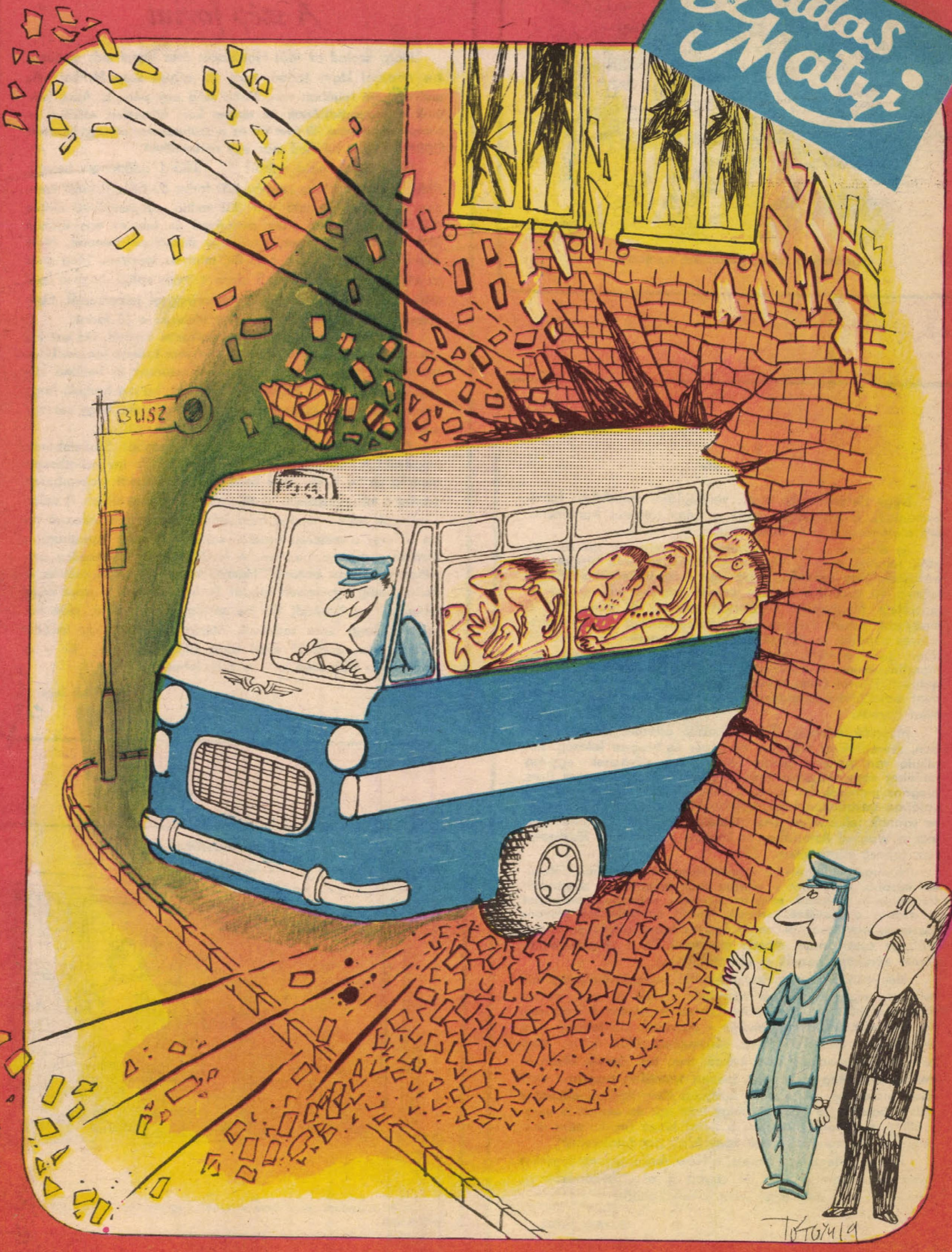

Tót Gyula rajza

– Régóta vezető ezen a vonalon, most valami újjal próbálkozik…

ZACSKÓS TEJ

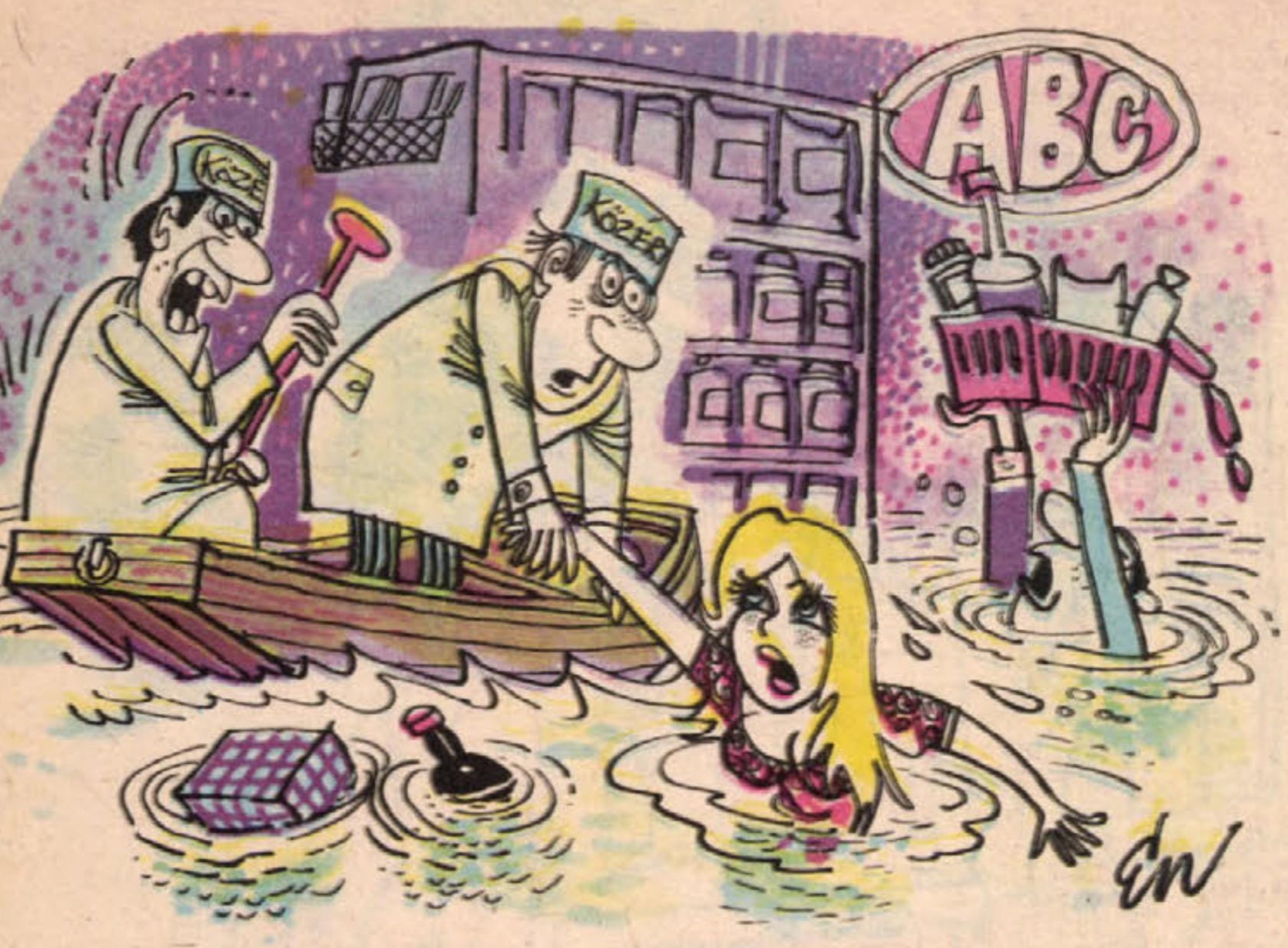

– Legelőször a nőket, gyerekeket menteni!...

M. v.

Négy történetecske csak; vendéglátói minidráma (minikomédia?). Érdekessége: mind a négy történet harminchat óra alatt játszódott le Budapesten.

Az elsőnek a Berlin étterem a színhelye, az idő este tíz után néhány perc, a Vígszínház előadása után lép be két házaspár (egy amerikai, meg egy magyar) néhány könnyű falatra. Az amerikai asszony somlói galuskát kér, a férj almásrétest. Megkapják, viszonylag gyorsan, 37 perc alatt. A magyarok túlzott igényessége bonyodalmakat okoz. Kétszemélyes sajttálat rendelnek az étlapról, s amikor a jónevű étterem pincére közli, hogy nincs, a nyugtalan magyar azt mondja: jó lesz helyette a panaszkönyv is. Hosszabb beszélgetés a főúrral (nem herceg, nem báró, hanem m. v., főúr, mint vendéglátó) eredmény panaszkönyv helyett mégis sajttálat hoznak.

Második színhely: Thermál-szálló étterme másnap délben, szereplők az amerikai házaspár és magyar feleség. Kánikula van, nem is igazán éhesek, úgy döntenek: egy-egy omlettet vagy rántottát esznek, pohár sörrel. A terasz üres, elegáns pincérek (m. v., mint vendéglátók) sora áll, egyikük valóban udvariasan közli: sajnos ők ilyenkor csak főétkezésre vannak felkészülve. (Az amerikai férfi halkan, félre: „Én már a Waldorf Astoriában is kaptam délben nem főétkezéshez tartozó olcsó ételt...")

Harmadik színhely: a szigeti Nagyszálló étterme, félórával később. A jelenet – mintha csak megírták, s megtanulták volna – ugyanaz, még az udvarias, sajnálkozó mozdulat is azonos a főétkezés szónál. Ám itt az amerikai asszony észrevesz egy tavalyról ismert kedves felszolgálólányt, annak szól, az csak annyit mond: menjenek át a presszórészbe. Derűs zárókép: hozzák a rántottát.

Negyedik színhely: Thermál-szálló, reggelizőhelyiség. Idő másnap reggel. Amerikai házaspár meséli az első három történetecskét egy New York-i magyar fogorvosnak. Fogorvos hitetlenkedik, majd megrendeli – akárcsak mindennap – a reggelijéhez a pohár tejet. Megszállott idős úr ez, nem kávé, nem kapuciner, nem kakaó, nem tea, ennek közönséges tej kell. Meg is mondja, szépen érthetően magyarul amit akar, hiszen bár öt évtizede költözött New Yorkba, akcentus nélkül beszél. De a fiatal hölgy teát hoz és amikor a megszállott tejkedvelő kifogásol, a fiatal hölgy (m. v., mint vendéglátó) azt mondja: „Nem vagyok én gondolatolvasó!"

Én sem. Mégis úgy sejtem, a New York-i magyar fogorvos ugyanazt gondolta, amit én, együtt a négy históriáról: ez nem m. v. – ez nem olyan mint a vendéglátás.

Gárdos Miklós

A szép forint

Hogy szalad az idő! Harmincöt éves leszel már augusztus elsején! Ugye tudod, hogy ez milyen szép férfikor? Az ember ereje teljében van. Néha még egy pénz is. Igaz, nálunk a magadfajtának ez tisztes kor: közvetlen elődöd, a pengő mindössze 20 évet élt és a születésekor elhunyt koronát (1892–1926) is túlélted már egy esztendővel.

Óh, milyen apró voltál! 52 milliárd adópengő helyett 1946. augusztus 1-én csupán 260 forint 50 fillér fizetést kaptam (1 forint egyenlő volt 200 millió adópengővel, illetve 400 000 quadrmillió sima pengővel) és bár ez egy ifjúnak járó kezdőbért jelentett, csak úgy dúskáltam benned. Mert akkor még több volt a pénzem, mint az igényem. Meg mint az elköltésed lehetősége. S olyan szerény voltál, hogy a legtöbb árucikken legfeljebb két számjeggyel jelentkeztél. Egyszóval jó kisgyerek voltál. Úgy is hívtunk: a jó forint.

Kamaszkorodban persze rosszalkodni kezdtél. De azt hiszem, mi is félreneveltünk: még ma sem tudunk igazán bánni veled. Hogy mennyit szórtunk és szórunk ki belőled különböző ablakokon! Aztán csodálkozunk, ha azt halljuk, hogy „erre is kevés a forint, meg arra is." Gyanítom, hogy sokszor nem is a forint túl kevés, hanem a költség túl sok.

De az biztos, hogy te vagy a legszebb! Szakemberek mondják! A Pénzjegynyomda vezérigazgatója így nyilatkozott nemrég az Új Tükör című hetilapban: „Külföldi szakemberek szerint a világ legszebb bankjegyei nálunk készülnek. A szépség egyik titka – ami a hamisítást is szinte lehetetlenné teszi – hogy a metszett vonalak valósággal ujjal tapinthatóan kidomborodnak a papíron. A festékrétegek váltakozása páratlan színhatást biztosít." Hozzád képest a márka csúnya, a dollár pedig egyenesen ronda! És ha akadnak is rosszízlésű emberek, ne bánkódj (és ne sértődj meg azokra, akik azt éneklik, hogy száz forintnak ötszáz a fele), légy inkább büszke arra, amit 35 éved alatt sikerült elérned: itt – a hazai és a külpiacon is – te szép lehetsz...

Földi Iván

KIRAKATRENDEZŐ

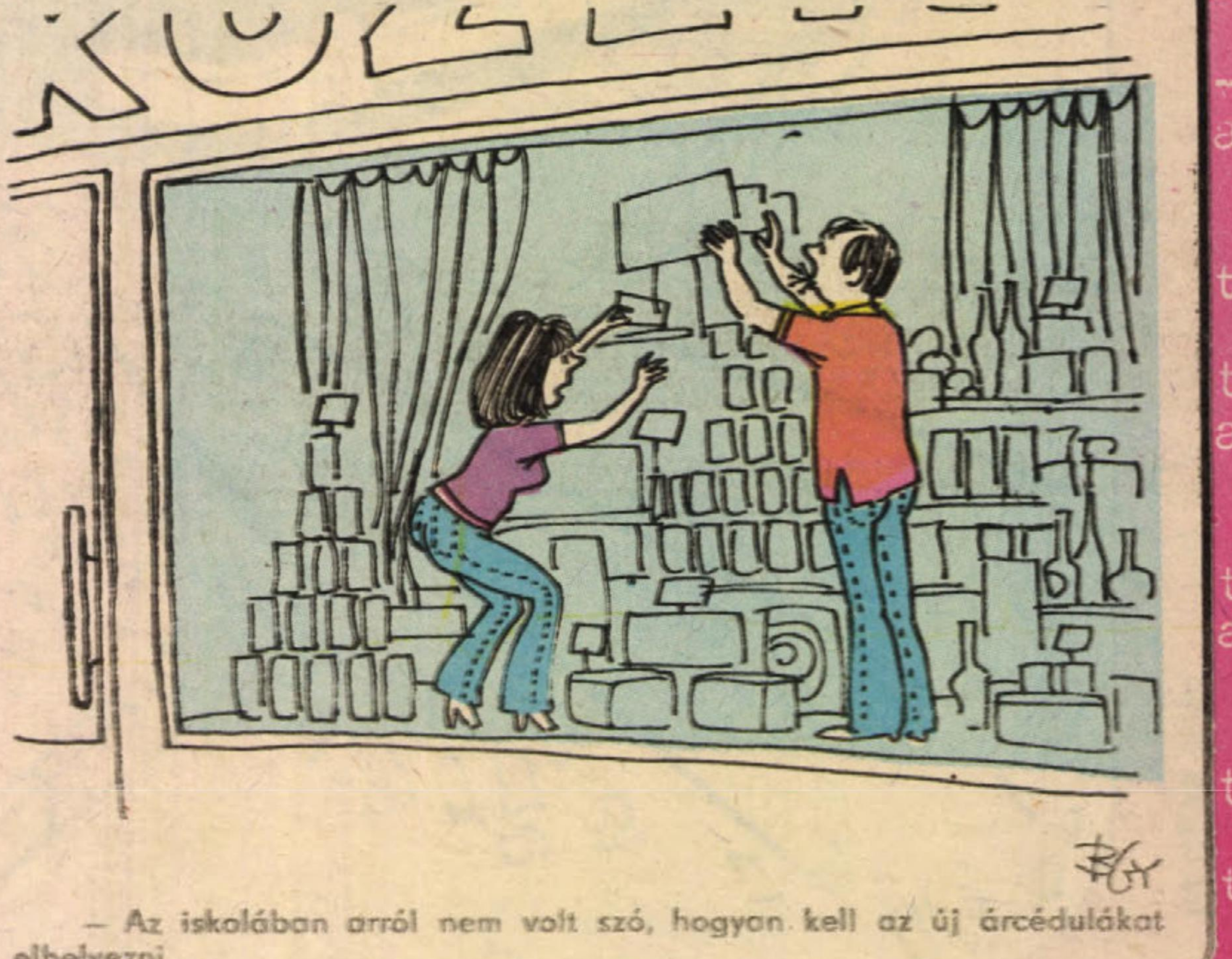

– Az iskolában arról nem volt szó, hogyan kell az új árcédulákat elhelyezni...

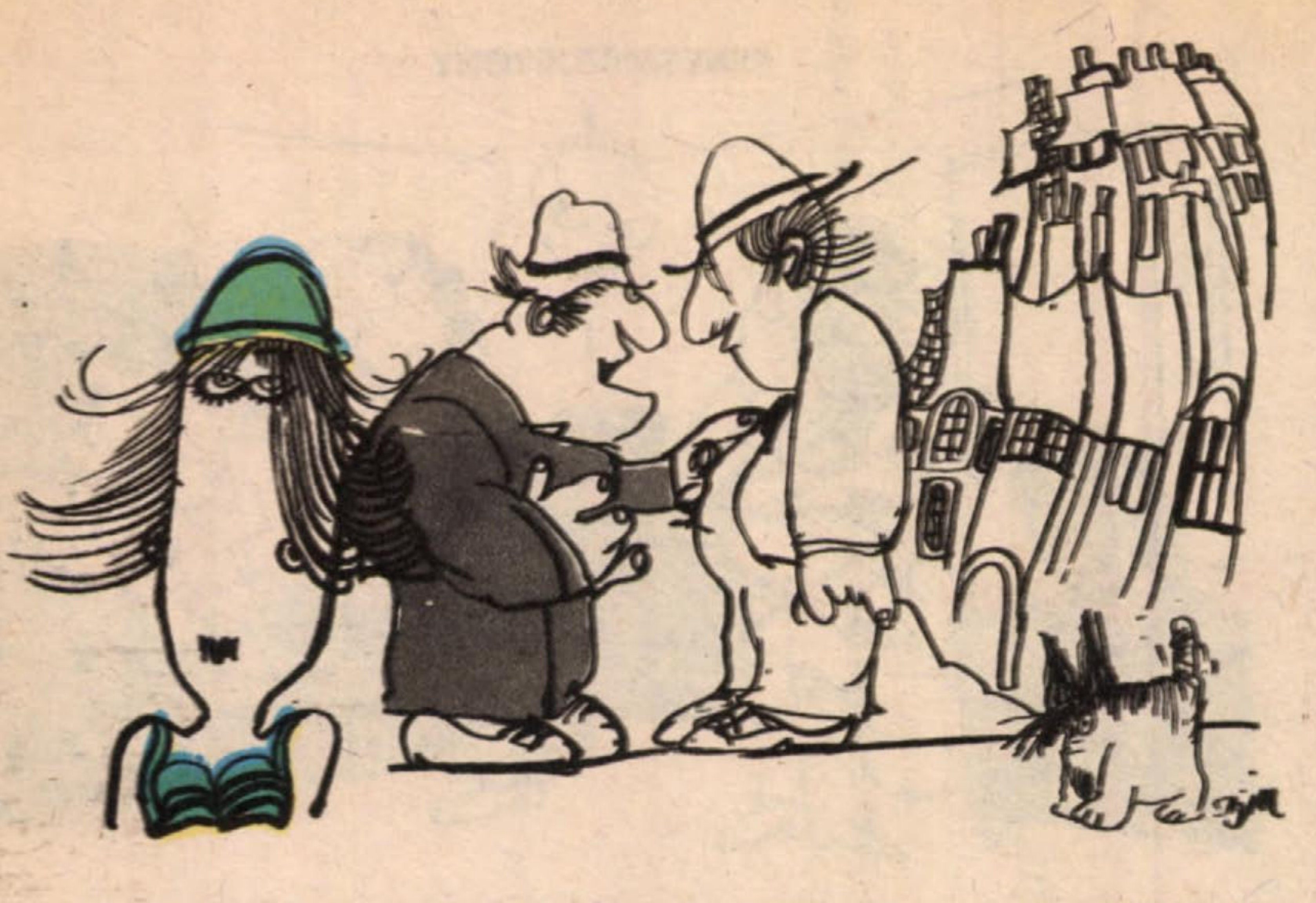

– A feleségem egy nudista strandon rájött, hogy minden férfi egyforma…

LÁBLÖVÉS

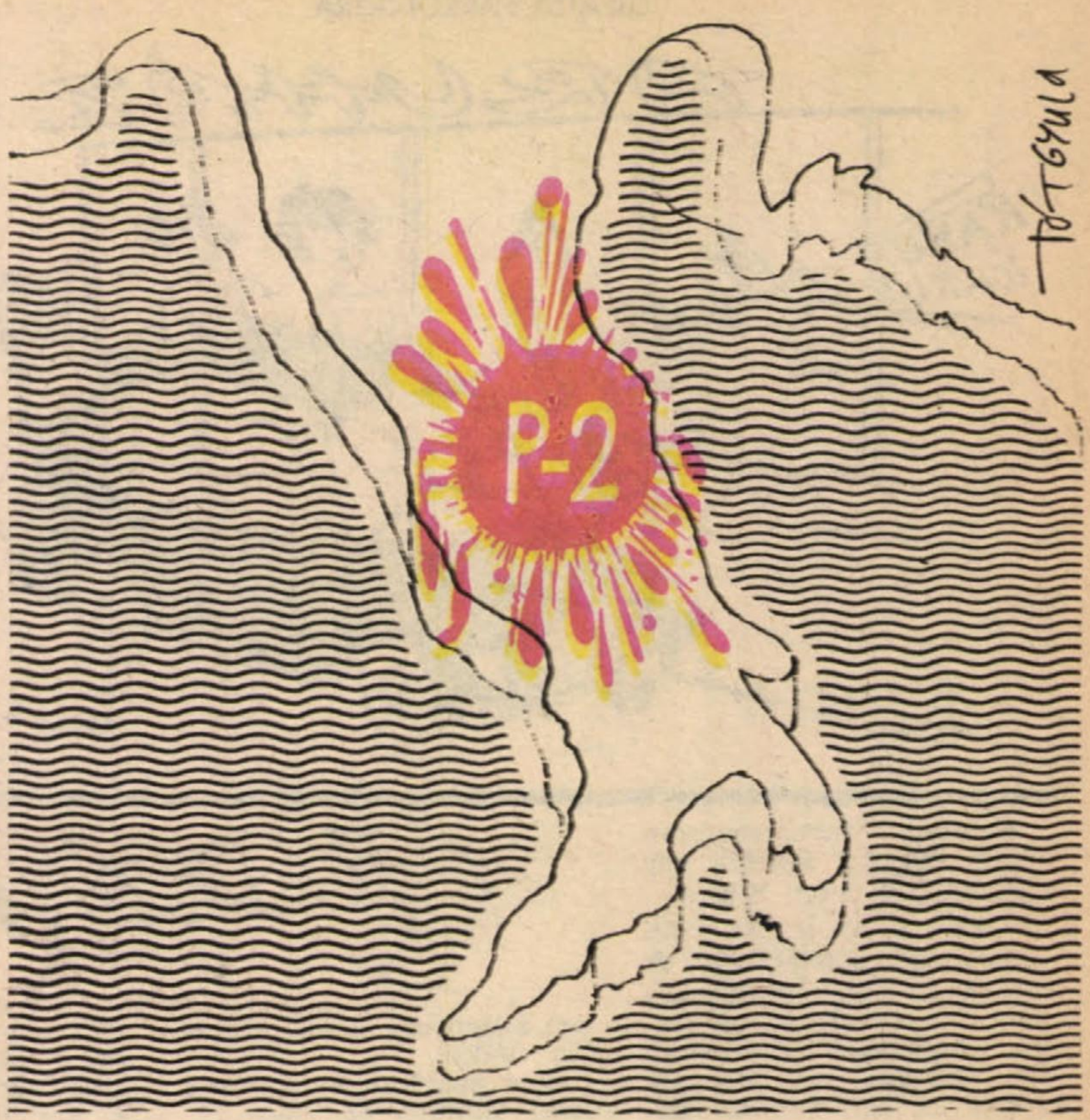

A MAGYAR FUTBALL JÖVŐJE

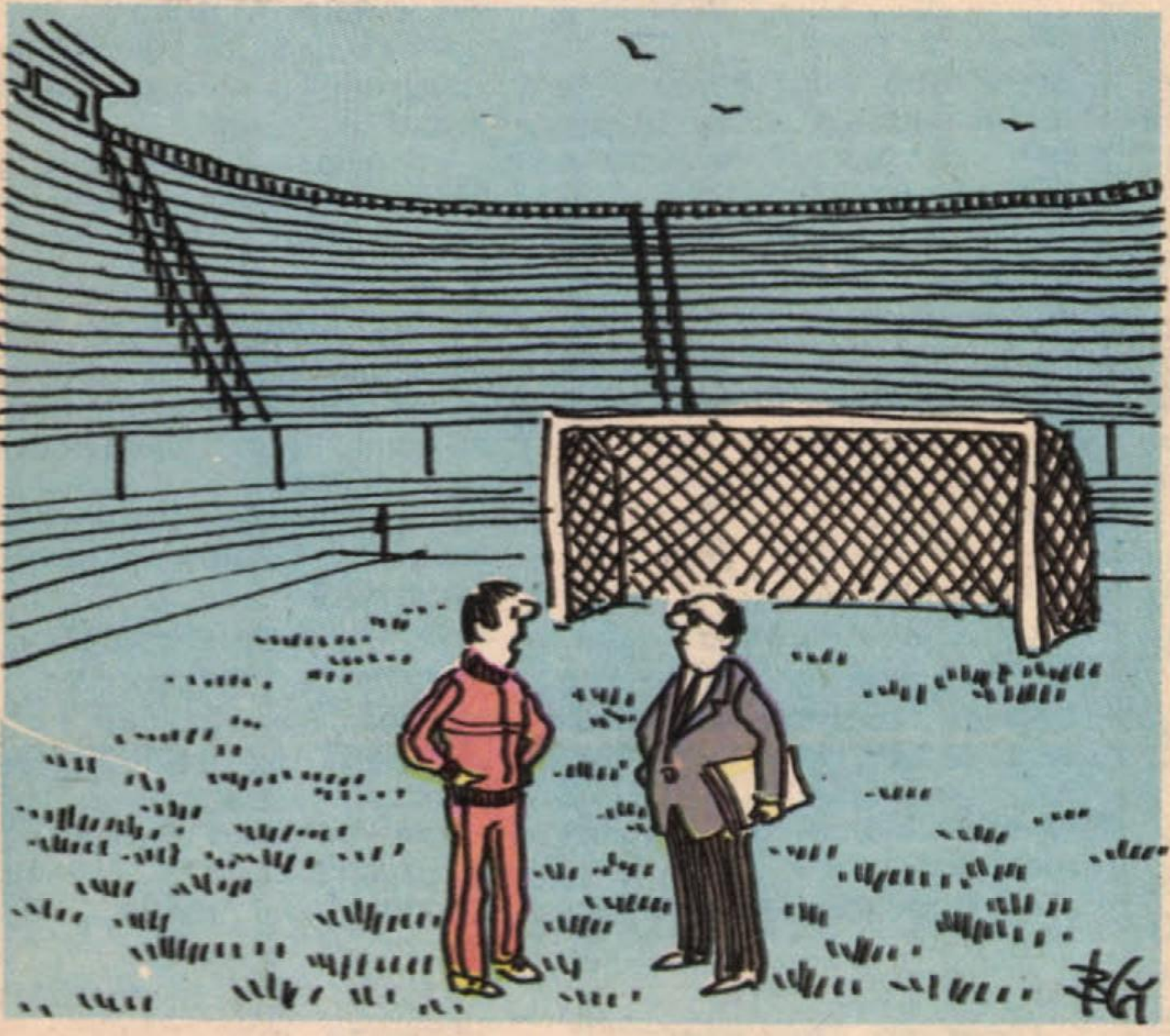

– Szóval, a következő ötéves tervben sem tudunk majd külföldi játékosokat vásárolni?…

– Nahót, ez nem lehet igaz! Most láttam a moziban egy pontosan ilyen ágyjelenetet!

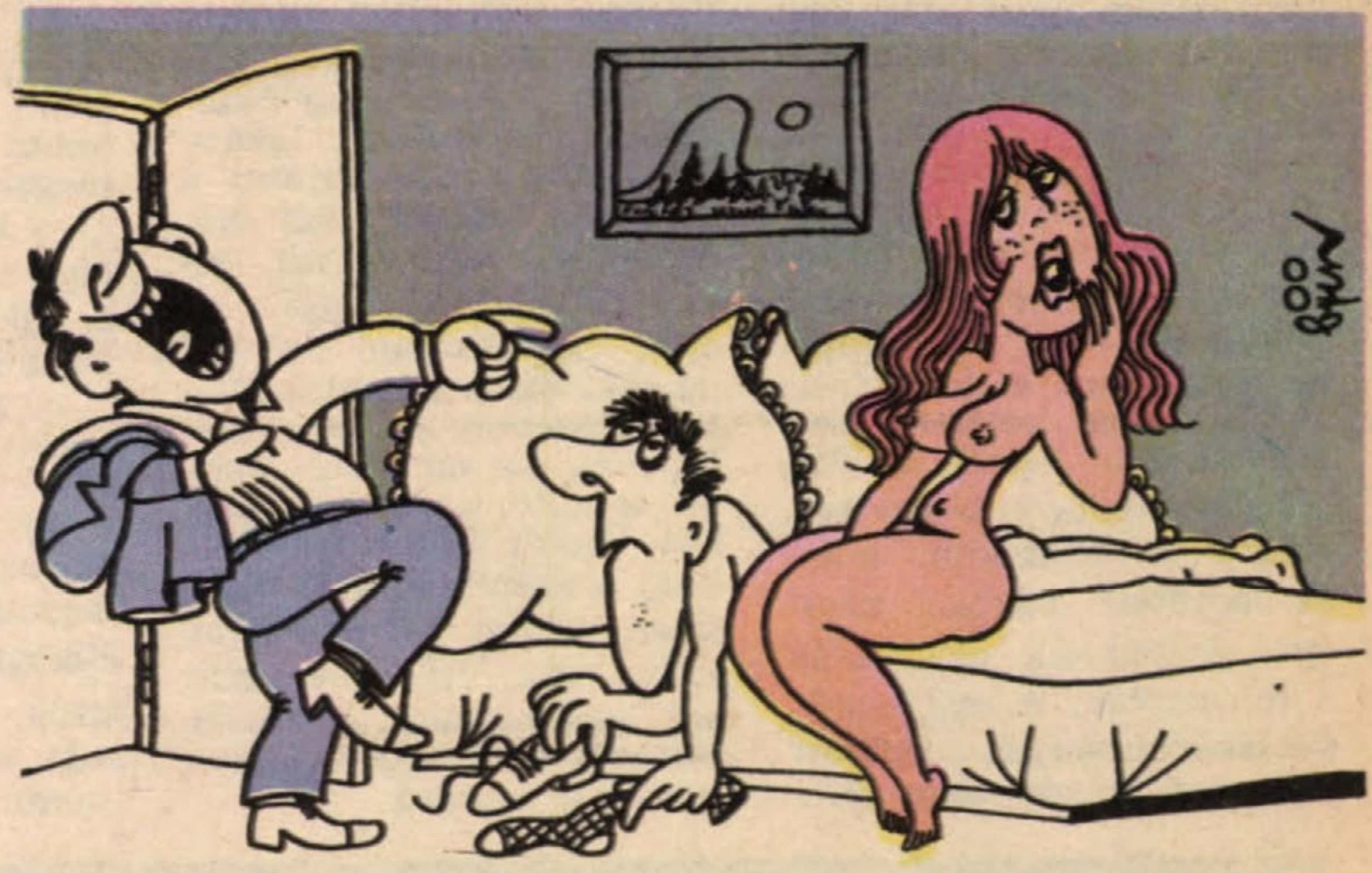

ELAM HARNISH ÁCSON

Elam Harnish a televíziós kalandfilmsorozat befejező részének végén hallotta, hogy nagy aranyérc-lelőhelyet fedeztek fel a Bering-szorosnál. Ezért rögtön elindult oda, mint a legtöbb alaszkai aranyásó, de hamarosan kiderült, hogy a Bering-szorosnál csak hering van. Így Elam Harnish vett egy heringet, meg egy Esti Hírlapot.

Ott olvasta, hogy július második felében aranymosó-tanfolyam kezdődik a Komárom megyei Ácson. Elam Harnish az utolsó heringjét is pénzzé tette, és átrepült a Bering-szorosból Budapestre.

Itt rögtön beállt a sorba a pesti Kincsesbolt előtt, mert azt hitte, hogy az egész kígyózó utca Ácsra tart aranyat mosni. Ekkor mondta neki az előtte álló John Tarwater, akit még a kalandfilmsorozatból ismert:

— Ácsi, hova tolakszik!?

— Sietek a Duna medréhez, mert a Klandike folyónál is az elsők között voltam! — felelte Elam Harnish.

— Megőrült? — kérdezte erre a férfi. — A Duna medréhez csak harmincöten mennek aranyomosó-tanfolyamra, mivel nincs több jelentkező.

— Miért, maga nem John Tarwater? — nézett rá furcsán Elam Harnish.

— Nem — válaszolta az, pedig tényleg nem hasonlított az öreg Tarwaterra.

Így Elam Harnish egyedül ment Ácsra, és befizette a tandíjat a tanfolyamra. Aztán tanyát vert. A tanfolyam ideje alatt más verekedés nem is fordult elő.

Igaz, a sok fáradságot kívánó és kevés hasznot hajtó aranymosó-tanfolyam itt sem hozott többet a kurzus részvevőinek, mint annak idején Alaszkában. Jobban ment a nutria, meg a gagyizás egyes pályaudvarok környékén. De ezt Elam Harnish nem tudta.

Ezért a fehér indiánok mesés aranykincsére gondolt, meg Labiskwee-re, aki megszökteti a tanfolyamról, ha mégis találna valamit. Csakhogy a tanfolyamon se Labiskwee, se a fehér indiánok nem képviseltették magukat, csupán a Művelődési Minisztérium, az Országos Közművelődési Tanács, Komárom megye, Ács nagyközség, a Magyar Nemzeti Bank, a Magyar Rádió és a Magyar Televízió. Hogy legyen kinek osztozni.

Ezt belátva, Elam Harnish rájött, hogy akkor neki annyi se jut, mint a Yukonnál.

De csak hallgatódzott tovább, és nem hiába, mert valaki azt suttogta, hogy egyesek mesés aranybányában kapargatják maguknak a betevőt, ilyenkor nyár idején, a Balatonnál.

Elam Harnish erre azt gondolta, hogy a Balaton se lehet rosszabb, mint a Bering-szoros. Elindult tehát Ácsról a Balatonhoz. Aztán, hogy megtalálta-e a maga aranyát ott, azt majd leleplezi az, aki akarja.

Mindenesetre, Jack London ezt már nem írja meg nekünk.

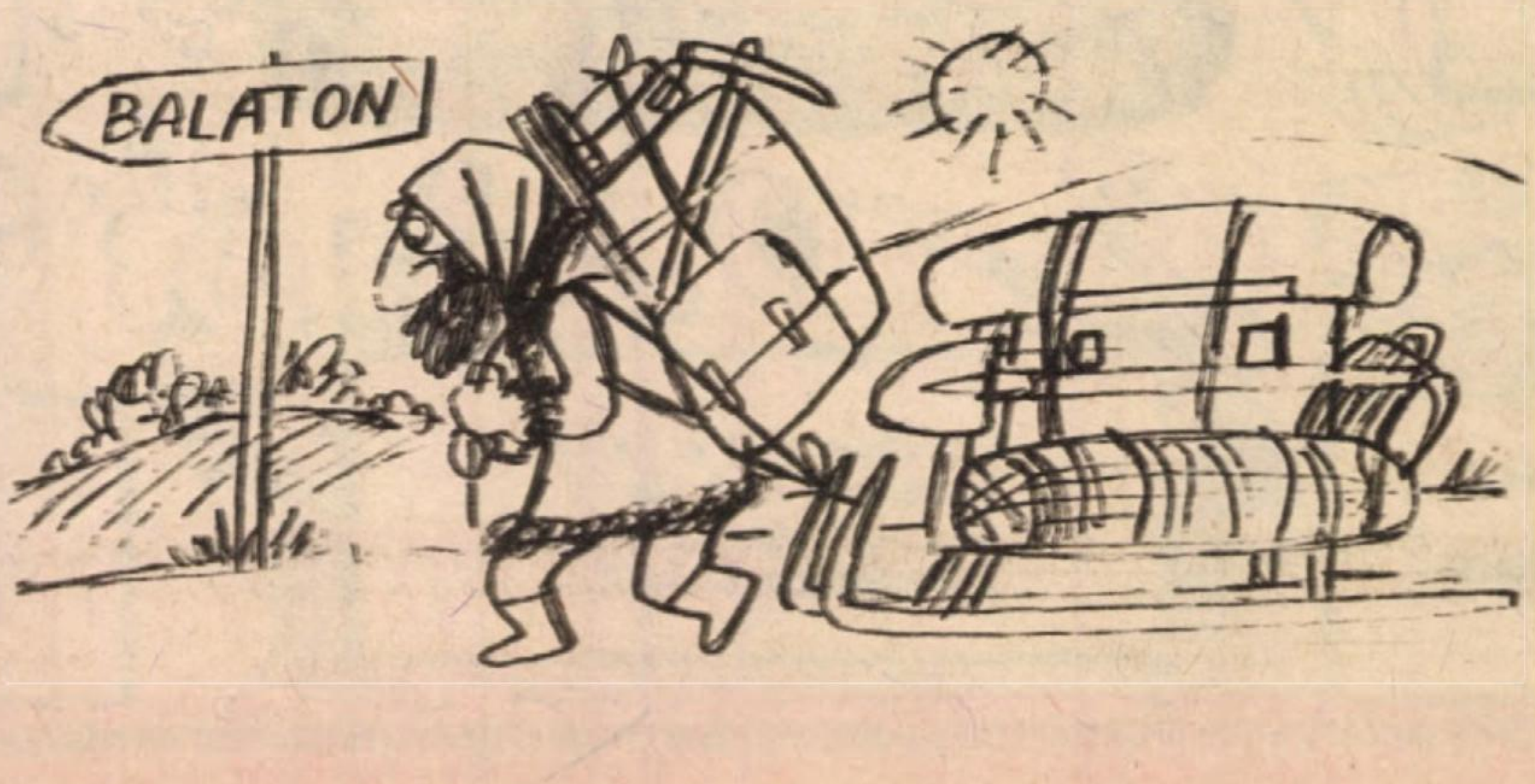

Tormai László

ÚJFAJTA PARKOLÓÓRA

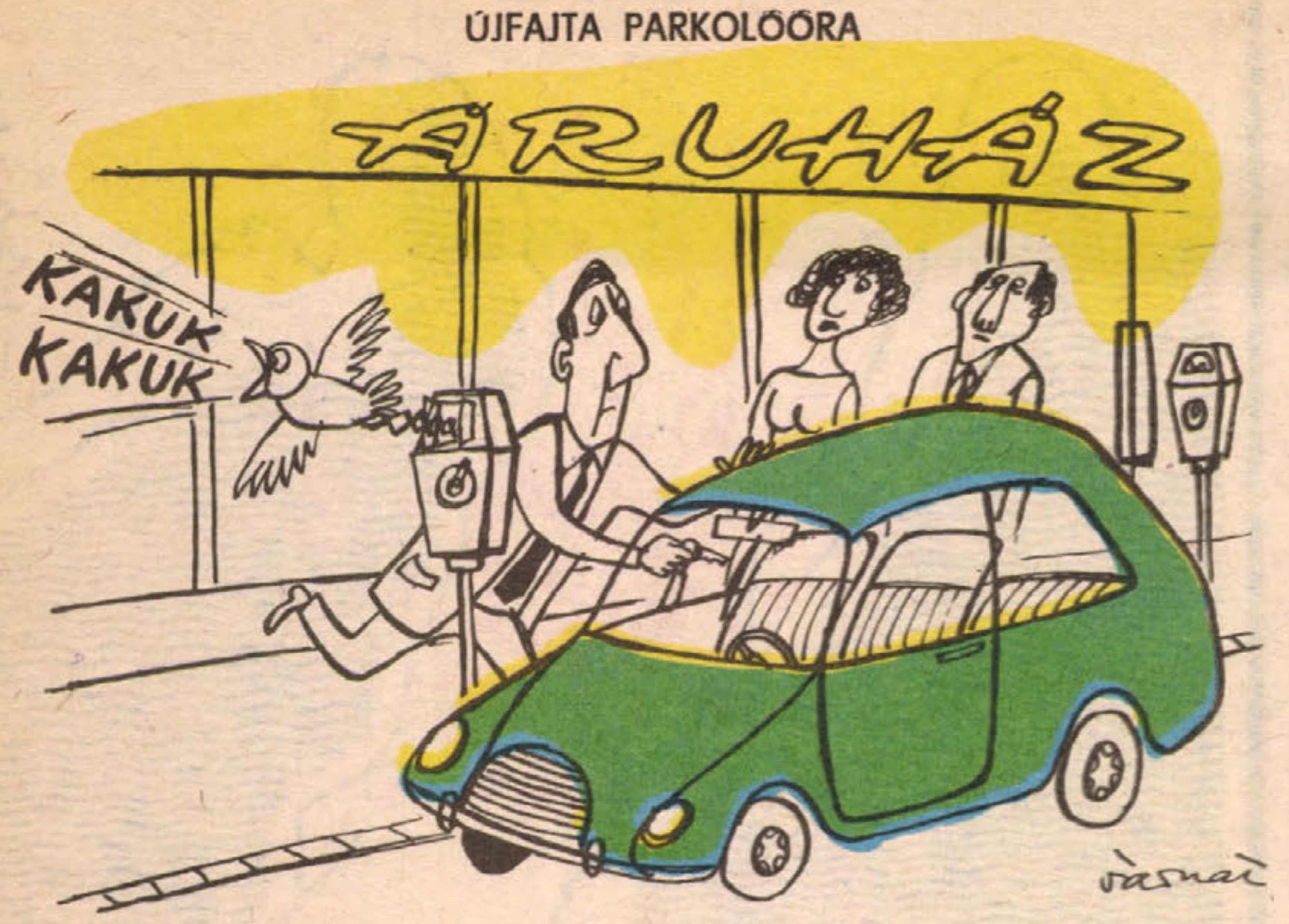

KÉNYSZERZUBBONY

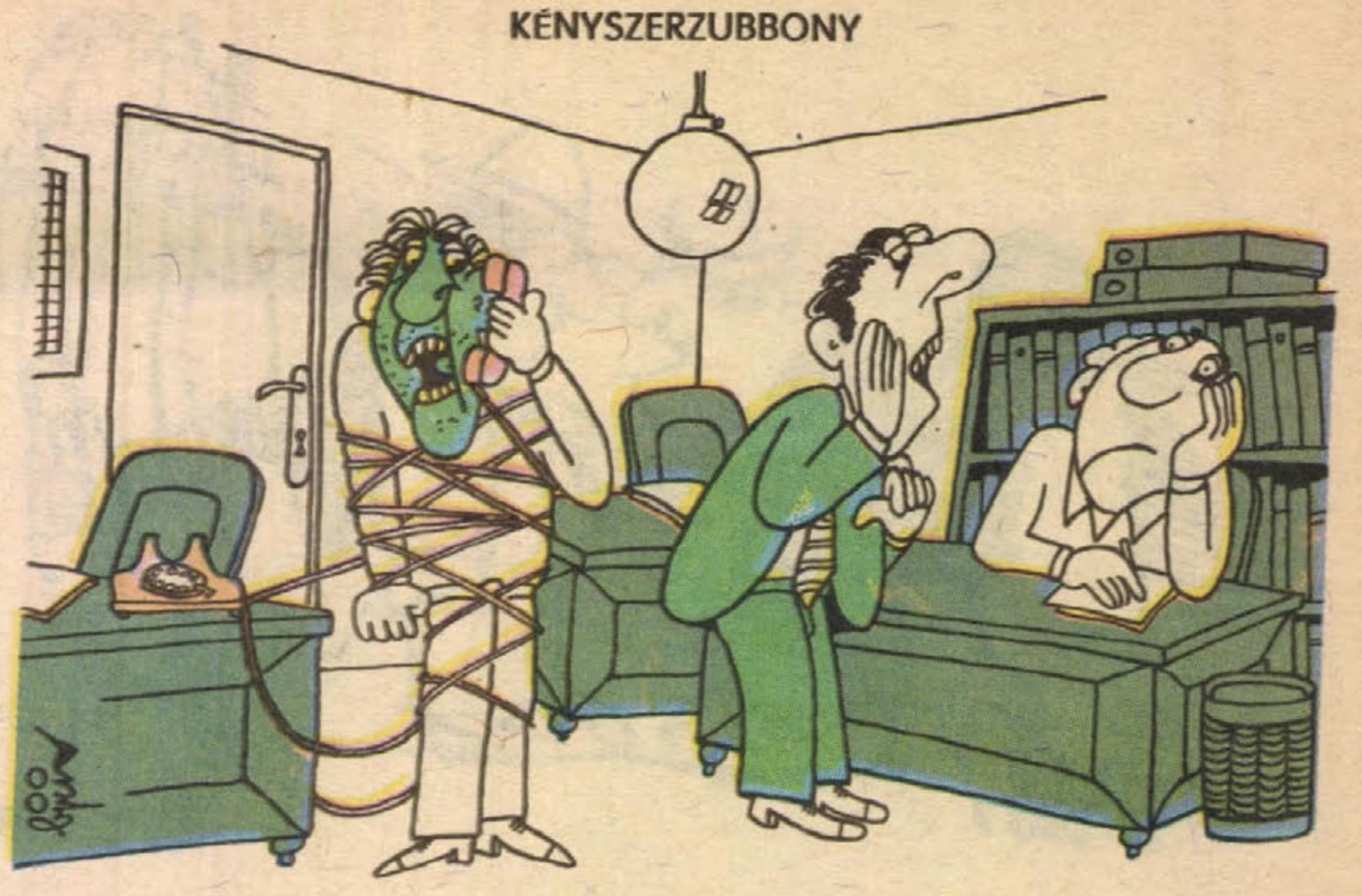

– Egész délelőtt képtelen megkapni egy számot a szerencsétlen...

A FÖLDSZINT KETTŐ TITKA

Angliai tartózkodásom során, évekkel ezelőtt, egy éjszakát töltöttem Whitelady-ben, a nyolcszáz éves Waterhead kastélyban és éjfél után a könyvtárszobában összefutottam a kastély legjelesebb szellemével, Mirnix és Dearnix grófjával, akit négyszáz évvel ezelőtt két üveg skót whisky lesodort a mellvédről, azóta jár vissza a könyvtárba, mert még egy üveget elrejtett valahová a könyvek mögé és azóta sem találja. Az ilyesmi az angol kastélyokban mindennapos, nem is említettem volna, ha nem történik velem hasonló dolog Budapesten, a Borharapó tér ötvenben, a földszinti, kettes számú, kétszobás lakásban, pár héttel ezelőtt.

Felhívott ugyanis egy barátom és elmondta, hogy az említett házban négy éve üresen áll egy lakás a földszinten. A mai nehéz lakáskörülmények között mégsem helyes, hogy üresen álljon egy lakás, kiutalás nélkül.

Úgy akartam körülnézni, hogy minden feltűnést elkerüljek, hát kitaláltam, hogy kapuzárás előtt beosonok az udvarra, ott ügyesen elrejtőzöm, míg egészen elcsendesül a ház és akkor nézem meg közelebbről az említett lakást. Nem volt nehéz bejutni a földszint kettőbe: egy közönséges sperhaknival, első próbálkozásra nyílt az ajtó, besurrantam és behúztam magam mögött. Nehéz pinceszag jelezte, hogy itt évek óta nem volt nyitva se ajtó, se ablak, egy-két kopott bútor mutatta, hogy valamikor éltek itt a falak között. Barátomnak igaza volt, itt nincs már sok keresnivalóm. Karórám világító számlapján éjfélre ugrott a mutató.

Zseblámpámmal mégegyszer végigpásztáztam az üres lakáson, és atyavilág! A konyha felől egy öreg néni jött befelé, de egészen áttetsző volt, a sparheltot is látni lehetett mögötte.

A néni, amikor észrevett, még énnálam is jobban megijedt. Szívéhez kapta a kezét, végül is megszólalt:

— Istenem! — mondta a néni — csak nem utalták ki a lakást? Csak nem tetszett beköltözni?

— Nem én — feleltem gyorsan. — Itt tetszik lakni?

— Itt *laktam* — felelte az átlátszó anyóka és mosolygott. — Özvegy Bodrifia Menyhárdné vagyok, négy évvel ezelőtt vitt el a szélütés, tetszik tudni. Azóta járok vissza, mert több mint ötven évig laktam ebben a kis lakásban és úgy a szívemhez nőtt. És tetszik látni— mutatta — azóta is olyan csöndes, békés kis lakás. Jaj — mondta szégyenkezve —, azt sem mondhatom, hogy üljön le, minden olyan poros, négy éve nem ült le senki, nekem meg *így is* jó.

— A világért sem zavarom, nénikém — szóltam kedvesen mert már cseppet sem volt ijesztő a helyzet, annyira megijedtem előbb, hogy mi van, ha *valódi* lakóval találom szembe magamat... de így mindjárt más.

— Néni drága — kérdeztem —, nem unatkozik így, egyedül?

Cinkosan rámmosolygott, hogy most egy nagy titkot fog elárulni:

— Nem unatkozom — mulatott a kérdésemen —, mindjárt jön Boriska, a szomszéd házból, a harmadik emelet kettőből.

— Ő is? — kérdeztem zavartan. — Azt tetszik mondani, hogy...

— Aha! — bólintott. — Még énelőttem hunyt el, szegénykém, szívbajban. Ő is hazajár, az ő lakása már öt éve üres. Az öreg Páka bácsié is üres itt a harmadikon, de ő nem jár haza, annyira nem szerette a szomszédait.

— És — kérdeztem búcsúzóul — ma mi lesz a program?

— Ha megjön Boriska — mondta a szellemanyó — leülünk egy kérvényt fogalmazni az unokánknak. Tudja, lakásügyben. Ők olyan nehezen jutnak be a lakásosztályra, nekünk könnyebben megy. Mire megszólal a kakas, a tanácsban lesz a kisunoka kérvénye.

Somogyi Pál

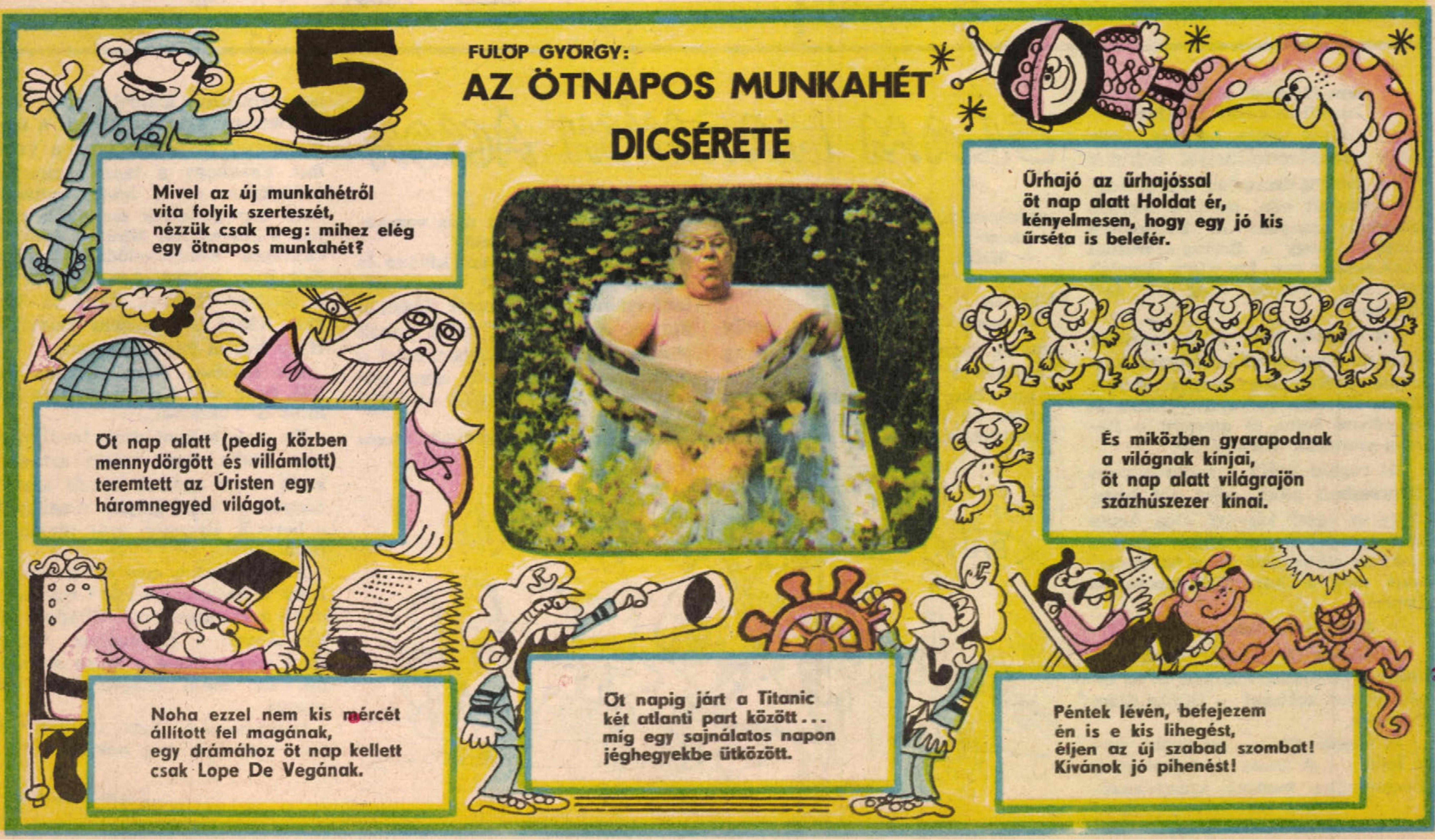

5

FÜLÖP GYÖRGY:

AZ ÖTNAPOS MUNKAHÉT DICSÉRETE

Mivel az új munkahétről
vita folyik szerteszét,
nézzük csak meg: mihez elég
egy ötnapos munkahét?

Űrhajó az űrhajóssal
öt nap alatt Holdat ér,
kényelmesen, hogy egy jó kis
űrséta is belefér.

Öt nap alatt (pedig közben
mennydörgött és villámlott)
teremtett az Úristen egy
háromnegyed világot.

És miközben gyarapodnak
a világnak kínjai,
öt nap alatt világrajön
százhúszezer kínai.

Noha ezzel nem kis mércét
állított fel magának,
egy drámához öt nap kellett
csak Lope De Vegának.

Öt napig járt a Titanic
két atlanti part között...
míg egy sajnálatos napon
jéghegyekbe ütközött.

Péntek lévén, befejezem
én is e kis lihegést,
éljen az új szabad szombat!
Kívánok jó pihenést!

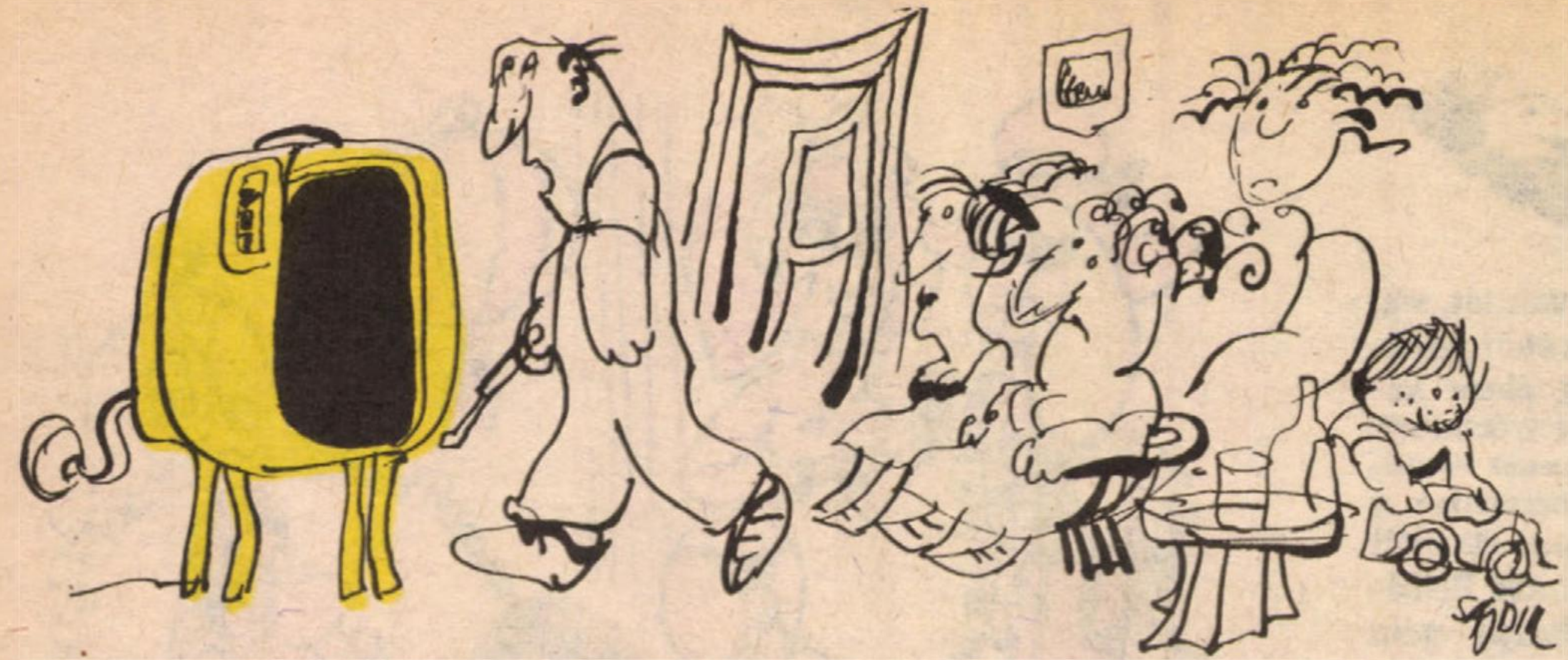

– Ettől a nemzetközi feszültségtől mindig kimegy a biztosíték!

Járhatott volna rosszabbul is!

Arról a „zárópéldáról” beszélek, amelyet a Jogi esetek legutóbbi jelentkezésekor láthattunk a tévében. Röviden azoknak, akik akkor nem ültek a képernyő előtt. Autós férfi hirdetés útján franciául beszélő útitársat keres, egy másik férfit. (?!) Másik férfi jelentkezik, el is jutnak baj nélkül Frankhonba, ahol is Párizs határában autós férfi garazsíroztatni óhajtja a kocsit, egy céggel tárgyal is a másik férfi, ott át is veszik a masinát. Minthogy azonban a franciául beszélő útitárs nem tudott franciául, vagy legalábbis nem ismerte ezt a szép nyelvet oly magas fokon, hogy megtudta volna különböztetni a zúzdát a megőrzőtől, az autót szépen összepasszírozták.

Baj, baj, de talán nem is olyan nagy, mint egyesek vélik. Hiszen a szóban forgó Wartburg nem veszett el, csak átalakult. Mint az energia szokta tenni a fizika tankönyvekben. Nagy autóból kicsi lett, most egyébként is célszerűbbek a kiskocsik, benzin-takarékossági okból. Ebben a kockára préselt Wartburg testhosszal vezeti a mezőnyt, semmi hajtóanyagot nem fogyaszt.

Ennyit erről az esetről.

Mert én hallottam igazi tragédiákról is, amelyek abból eredtek, hogy valaki szentül meg volt győződve, miszerint ő beszél egy idegen nyelvet. Mert részt vett egy itthoni nyelvtanfolyamon. És megfeledkezett arról, hogy e kurzusok általában arra jók, hogy azon a nyelven megértse egymást itthon két olyan magyar, aki elvégezte ugyanazt a tanfolyamot. Itthon.

Ismerősöm meséli, hogy neki egy ismerőse egy keleti országban, néhány keleti mondat kíséretében, beadta a feleségét egy kozmetikai szalonba szépíteni, csodálkozott, hogy még ő kap pár rupiát vagy micsodát, de hát a közismert keleti udvariasság… Mikor visszament a nejéért, kiderült, hogy az asszonyt háremhölgynek vagy bajadérnak vették meg, már túl is van az első hastáncórán.

Vagy itt van egy másik ismerősöm másik ismerőse. Óbudán elsajátított dallamos olasz nyelven ő a nápolyi kikötőben hajójegyet kért Capriba, de aligha fejezte ki magát eléggé árnyaltan és érzékletesen, mert elindították a Nápoly—Capri közötti távúszóversenyen, a szerencsétlen flótás talán még most is a nyílt tengeren küzd a habokkal és a cápákkal, mert úszóleckéből még kevesebbet vett, mint nyelvleckéből.

Csak felsorolásszerűen: az idegenvezető megkerülésével egy másik tag, IBUSZ-úton egy olyan házba akart bejutni Marseille-ben, és az idegenlégióba sikerült bejutnia, már őrvezető. Egy több gyermekes családanya honfitársnőnk akaratlan ment férjhez egy mexikói marhapásztorhoz, pedig csak egy ponchóra alkudozott, szerinte — spanyolul.

Még velem is, aki úgyszólván anyanyelvi szinten beszélek egy sor európai nyelvet, megtörtént, hogy Bécsben odaszóltam egy rendőrnek németül, kedélyesen, amikor megláttam, hogy ijedten tér ki egy hatalmas bernáthegyit sétáltató hölgy útjából: „Herr Ziher, Zi halbe Hund?”, ami magyarul annyit tesz: „Biztos úr, ön fél a kutyától?” És képzeljék, gumibotját rázva kergetett végig három utcán!

Mi mindebből a tanulság?

Még ha jól bírja is a szóban forgó nyelvet, magyar ember külföldön is beszéljen mindig magyarul.

Nem baj, ha nem értik, meg amit mond.

Mert amit nem értenek meg, azt nem érthetik félre sem!

Kürti András

IRÁNI KÉRDŐJEL

Tót Gyula rajza

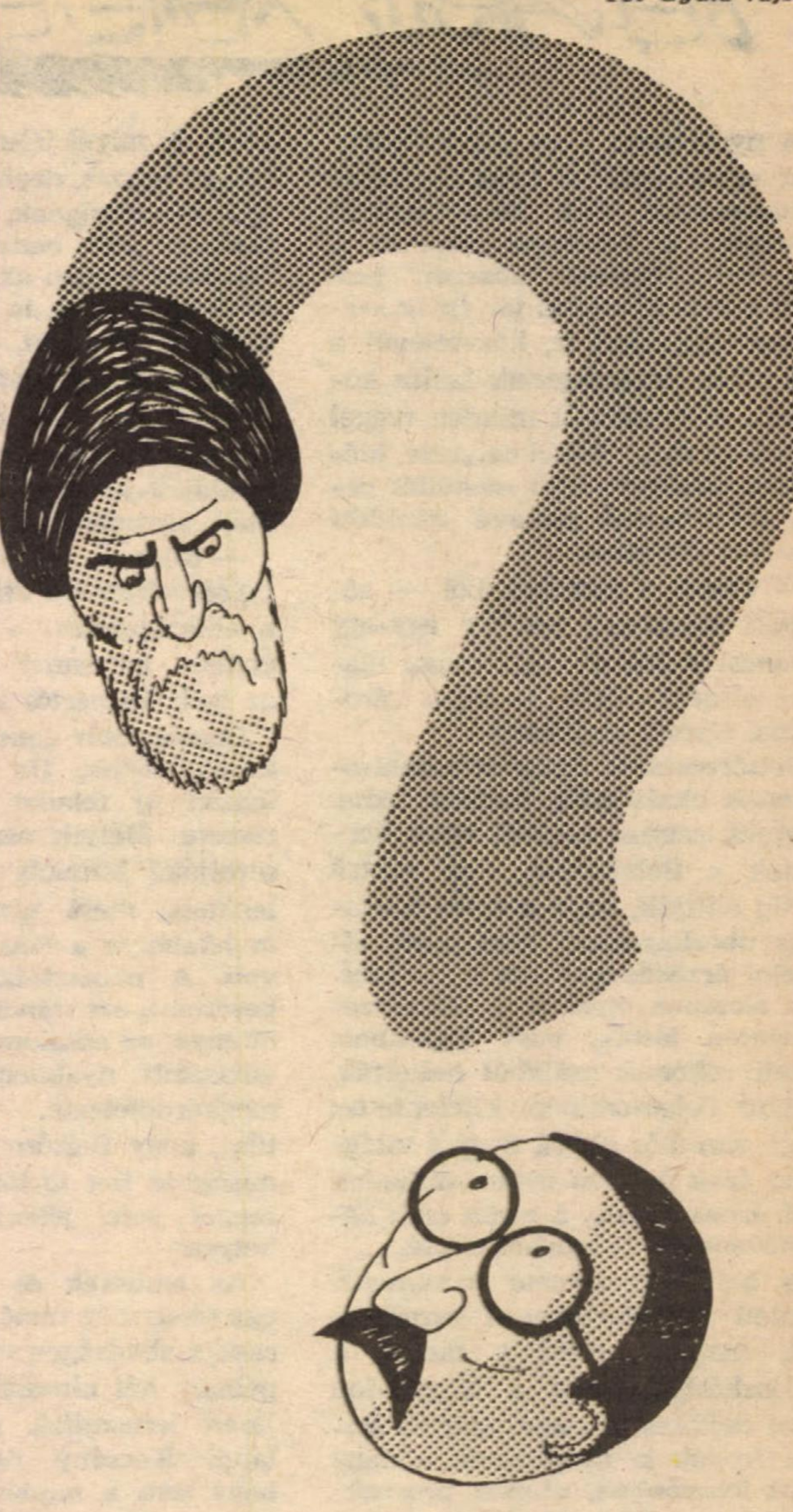

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

Egon és Matild három hete házasodott össze. A fiatalasszony egyik nap így kiált fel:

— Szentisten, Egon, te már elköltötted azt a pénzt, amelyet a válóperünkre tettünk félre!

Az idősebb Rockefeller egyszer egy olyan New York-i szállodában ebédelt, ahol a fia gyakori vendég volt. Amikor kifizette a számlát, egy dollár borravalót adott. A főpincér megjegyezte:

— Az ön fia rendszerint két dollárt ad nekem!

— Azt elhiszem. A fiamnak ugyanis van egy gazdag papája, nekem viszont nincs — hangzott a válasz.

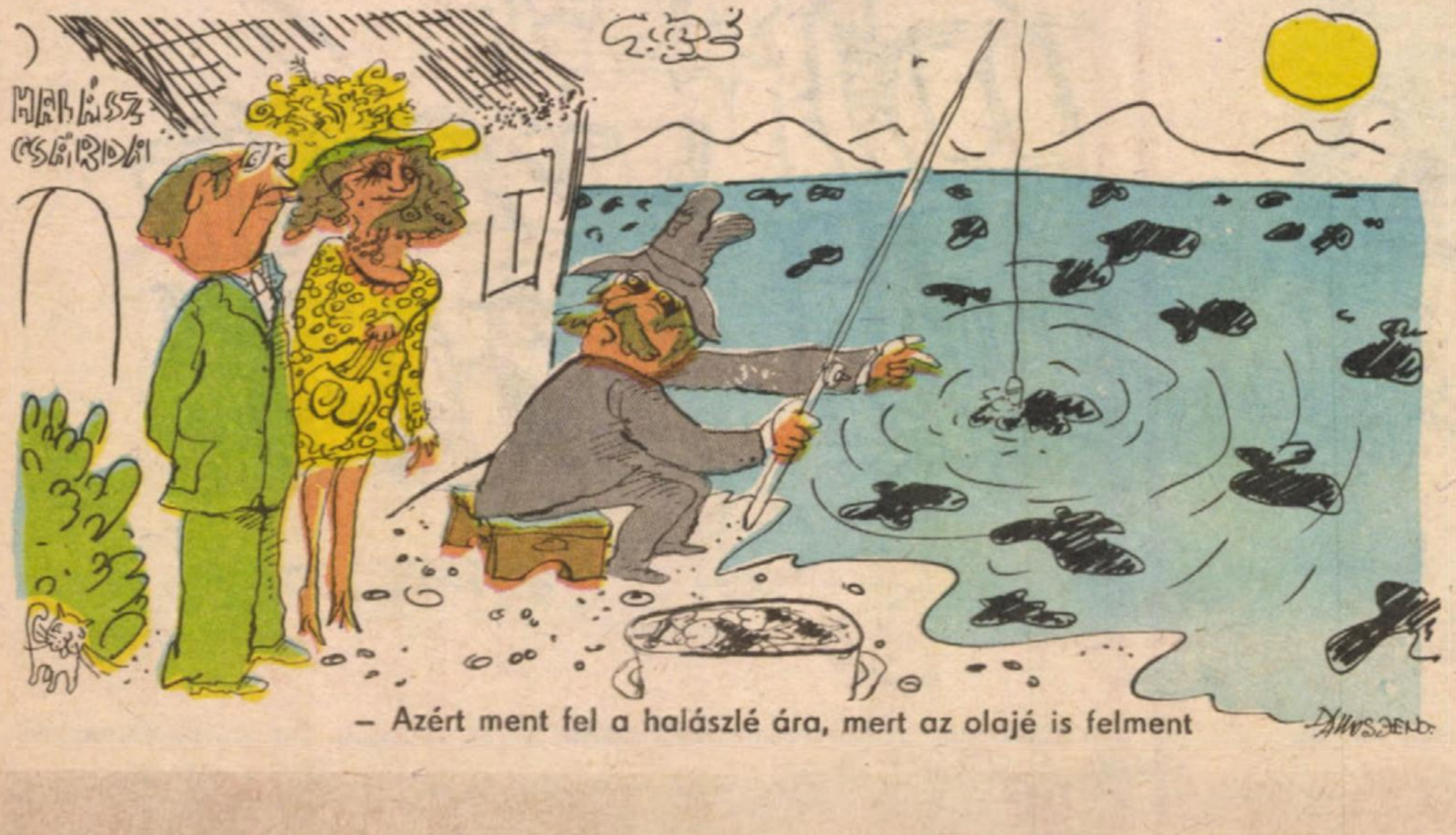

– Azért ment fel a halászlé ára, mert az olajé is felment

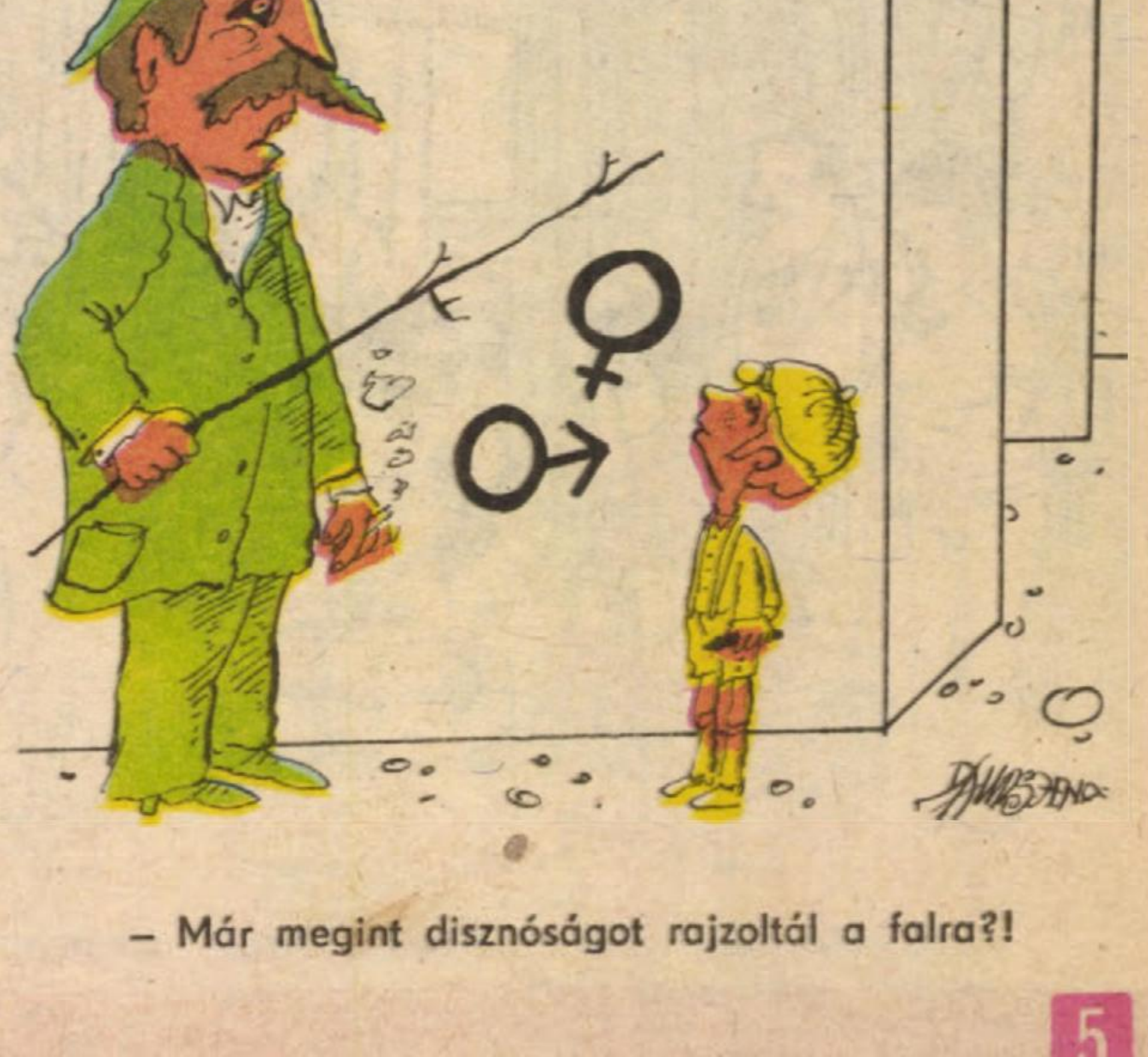

– Már megint disznóságot rajzoltál a falra?!

BELVÁROSI REMETE

A nyolcvanas évek elején Budapest egyik érdekes idegenforgalmi nevezetessége volt Belsőromlándi Kocsány, a belvárosi remete. A negyvenes éveinek közepén járó férfi a Felszabadulás tér egyik sarkában telepedett le, közvetlenül a világváros forgatagának kellős közepén. Aktatáskáját minden reggel gondosan maga mellé helyezte, időközben hosszúra nőtt szakállát pedig íróasztalnál puhává edződött kezeivel simogatta.

— Vissza a természetből — sóhajtott nagyokat, amikor egy-egy kíváncsi külföldi vagy kaján magyar elment előtte. — Be a városokba, éljen a civilizáció!

Belsőromlándi Kocsány elhatározásának okait mély homály fedte. Egyesek szerint családi okok kergették a Belvárosba, míg mások váltig állítják, hogy a nyári kulturális uborkaszezont nem tudta elviselni érzékenyebb lelke. De jócskán akadnak olyanok is, akik személyesen látták, vagy legalábbis közeli rokonuk szájából hallották, amikor Belsőromlándi kijelentette: elege van már abból, hogy a világpiaci árak minden évben szabadon gyűrűznek befelé, ő pedig csak háromévenként gyűrűzhet kifelé.

A belvárosi remete hamarosan kezdett hozzátartozni a városképhez, csakúgy, mint a metró, a Halászbástya, vagy a Nagypofon utcai csőtörés. A nagy nyugati utazási irodák is megérezték a nagy üzlet lehetőségét, utazási prospektusaikban külön oldalakat szántak Budapest legújabb látványosságának, mely a Marx téri felüljáró egyedülálló építészeti megoldásait is elhomályosította.

Belsőromlándi Kocsány hallgatagon üldögélt megszokott helyén, alig zavarta a forgalmat. Időnként kirándulóbuszok álltak meg mellette és az ablakokból kihajoló vidékiek szárazkolbászt és háziszalonnát dobáltak a remete felé.

A tömegtájékoztatás sokáig nem tudott mit kezdeni Belsőromlándival. Azt hamar eldöntötték, hogy a belvárosi remete nem tartozik a szocializmus kiemelkedő vívmányai közé, de mivel jelentős valutát, sőt, ha úgy tetszik, devizabevételt jelentett az országnak, megítélése korántsem volt ennyire egyértelmű. Időnként idegen akcentussal beszélő elegáns urak is megpróbáltak a közelébe férkőzni, de nem sikerült politikai tőkét kovácsolniuk Belsőromlándiból. Az illetékesek nem lelkesedtek érte, de mivel a Belsőromlándi-jelenség létezett, egy idő után agyonhallgatni sem lehetett.

— Éljen a város! — nyilatkozta Belsőromlándi a Falramá Szó újság munkatársának. — Kédezzen nyugodtan, ha ennél többet mondok, az csak félreértés lehet.

Legnagyobb gondban a statisztikusok voltak. Ha valakiket, őket igazán új feladat elé állította a remete. Melyik osztályba, rétegbe sorolják? Munkás nem azért nem lehetett, mert nem dolgozik, de munkahelye a Felszabadulás téren volt. A parasztságba sem tudták besorolni, ezt mindig frissen vasalt öltönye, az alkalomhoz illően megválasztott nyakkendője is erősen megkérdőjelezte. Már-már úgy tűnt, hogy Belsőromlándi az értelmiséghez fog tartozni, amikor egy reggel nem jelent meg munkahelyén.

Az emberek és a szakemberek egy ideig még reménykedtek, hátha csak szabadságon van a remete, de néhány hét elmúltával azután teljesen lemondtak róla. Belsőromlándi Kocsány úgy felszívódott, hogy sem a rendőrségi nyomozók, sem a fürge bűnügyi riporterek nem tudtak a nyomára akadni.

Legutoljára egy külföldi képes hetilap, a New Illustre Imbecille hasábjain tűnt föl, az újság Magyarországot bemutató ötrészes cikksorozatából két teljes folytatást szentelt az ún. Belsőromlándi-jelenségnek. A New Illustre Imbecille állítása szerint — ezt a lap trükkfotókkal is alátámasztotta — a remete továbbra is minden reggel megjelenik a Felszabadulás téren, csak újabban inkognitóban van, azért nem lehet látni.

Föld S. Péter

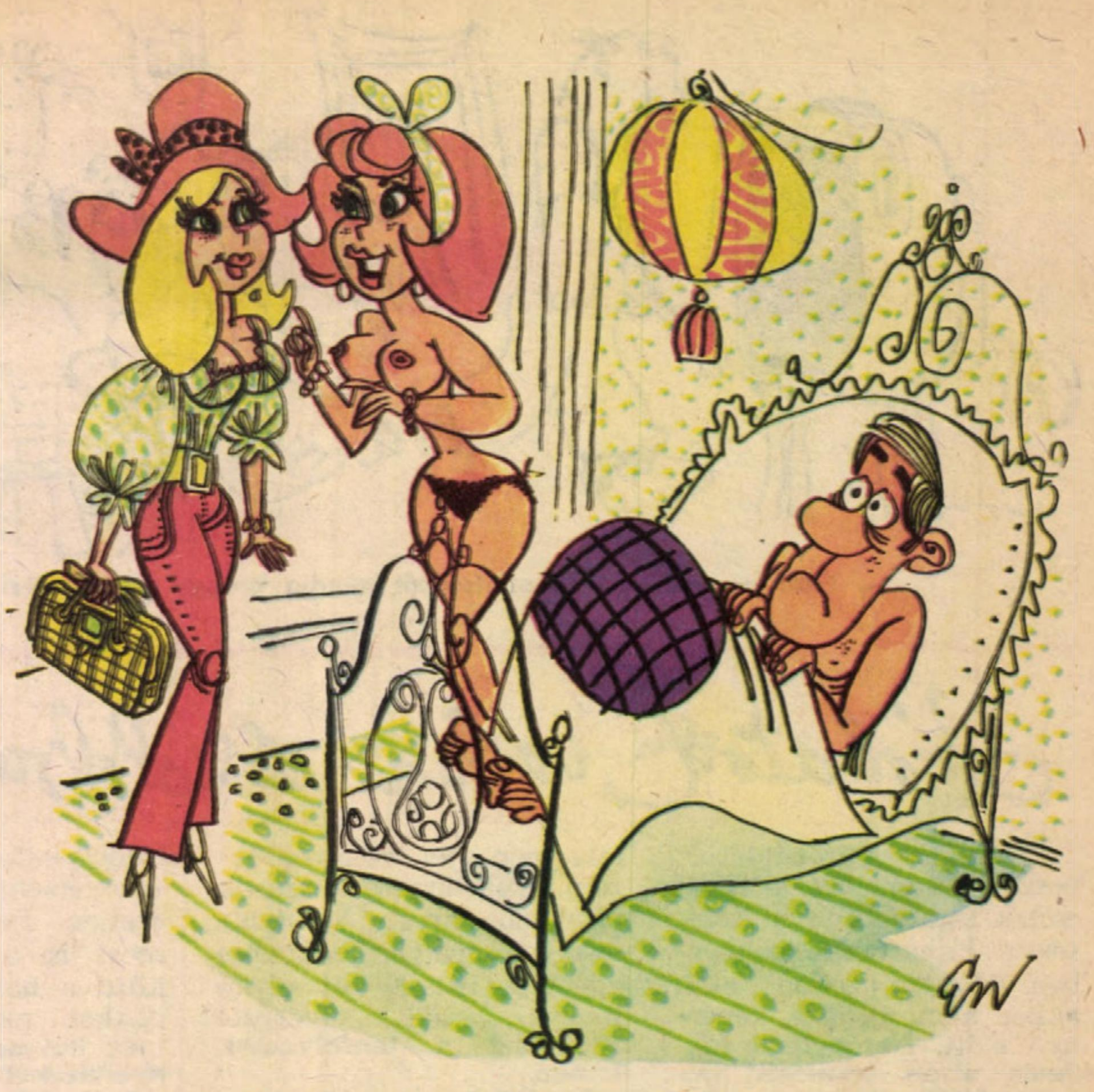

– Tudod mit, azért mert elcsábítottam a férjed, a bejárónőm kétszer takarít nálad!

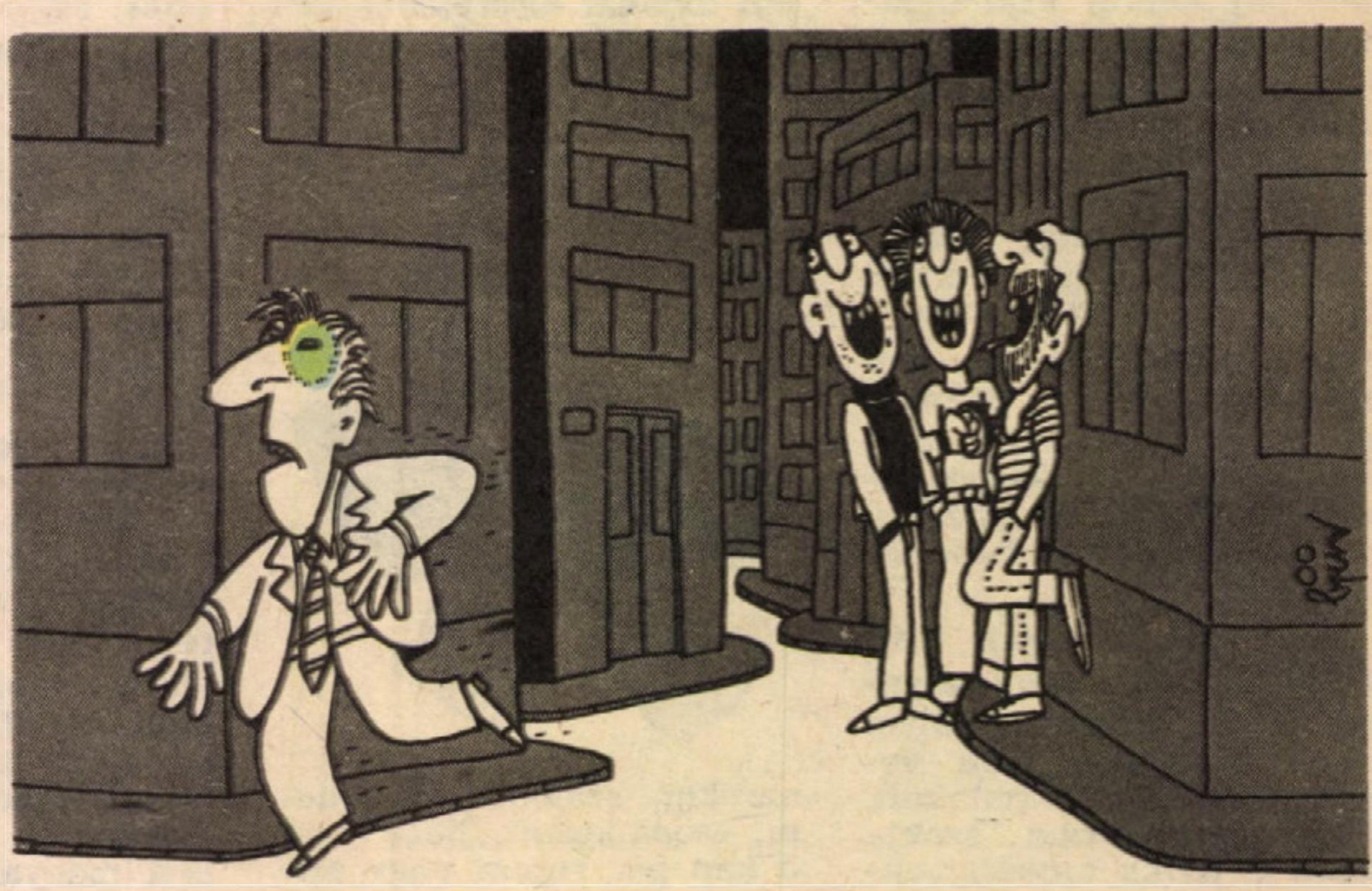

– Mi az, hapsikám, nem örülsz egy kis színfoltnak ebben a betonrengetegben?

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

— Éva és Péter húsz évig voltak jegyesek. Miért nem házasodtak össze?

— A nő nem akart hozzámenni, amikor a férfi ivott, a férfi pedig nem akart megnősülni, amikor éppen józan volt.

BÚCSÚZTATÁS

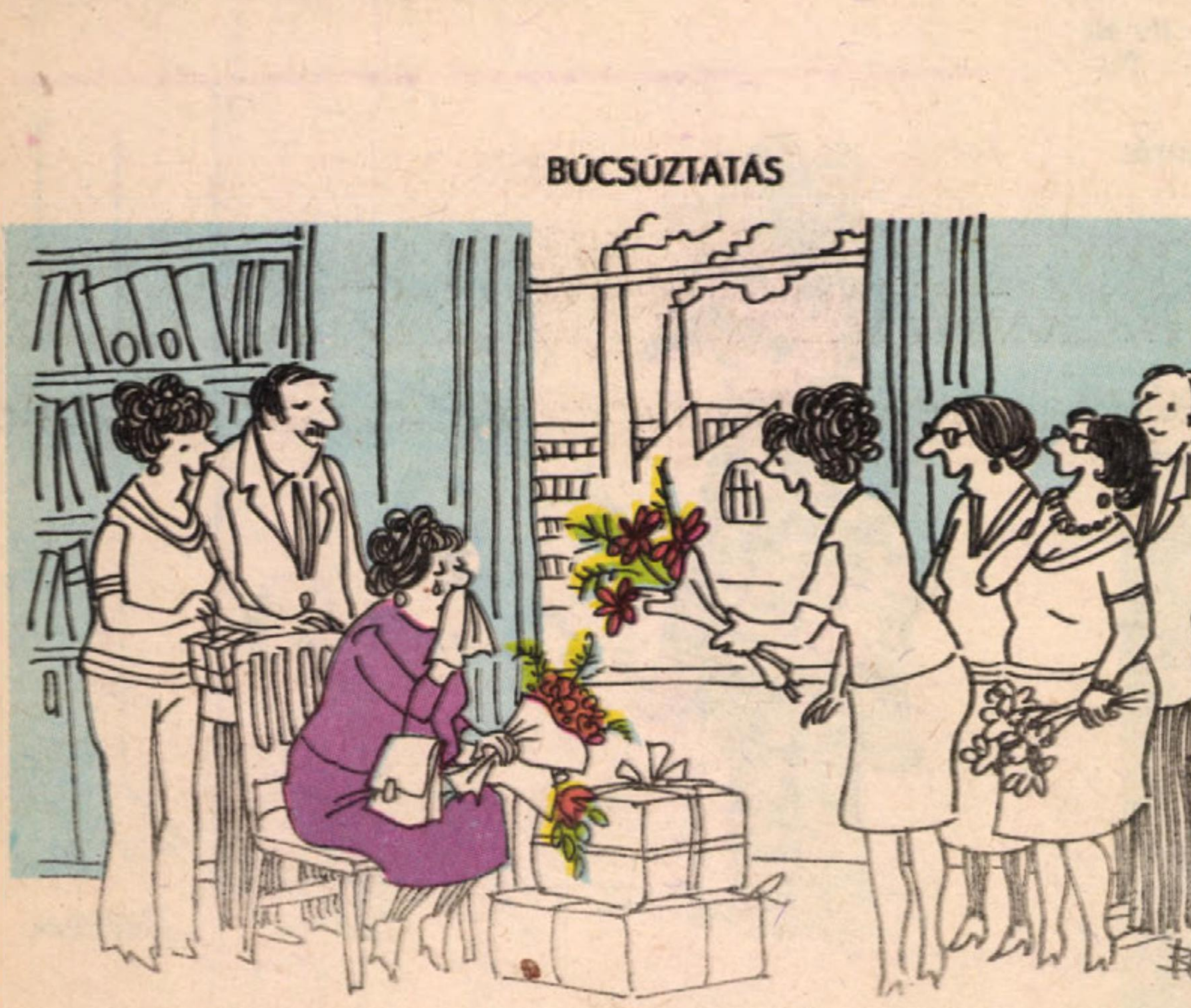

– Fájdalmunkat csak az enyhíti, hogy nyugdíjasként hamar visszakényszerülsz majd a gyárba!

RÉGI VILLAMOS

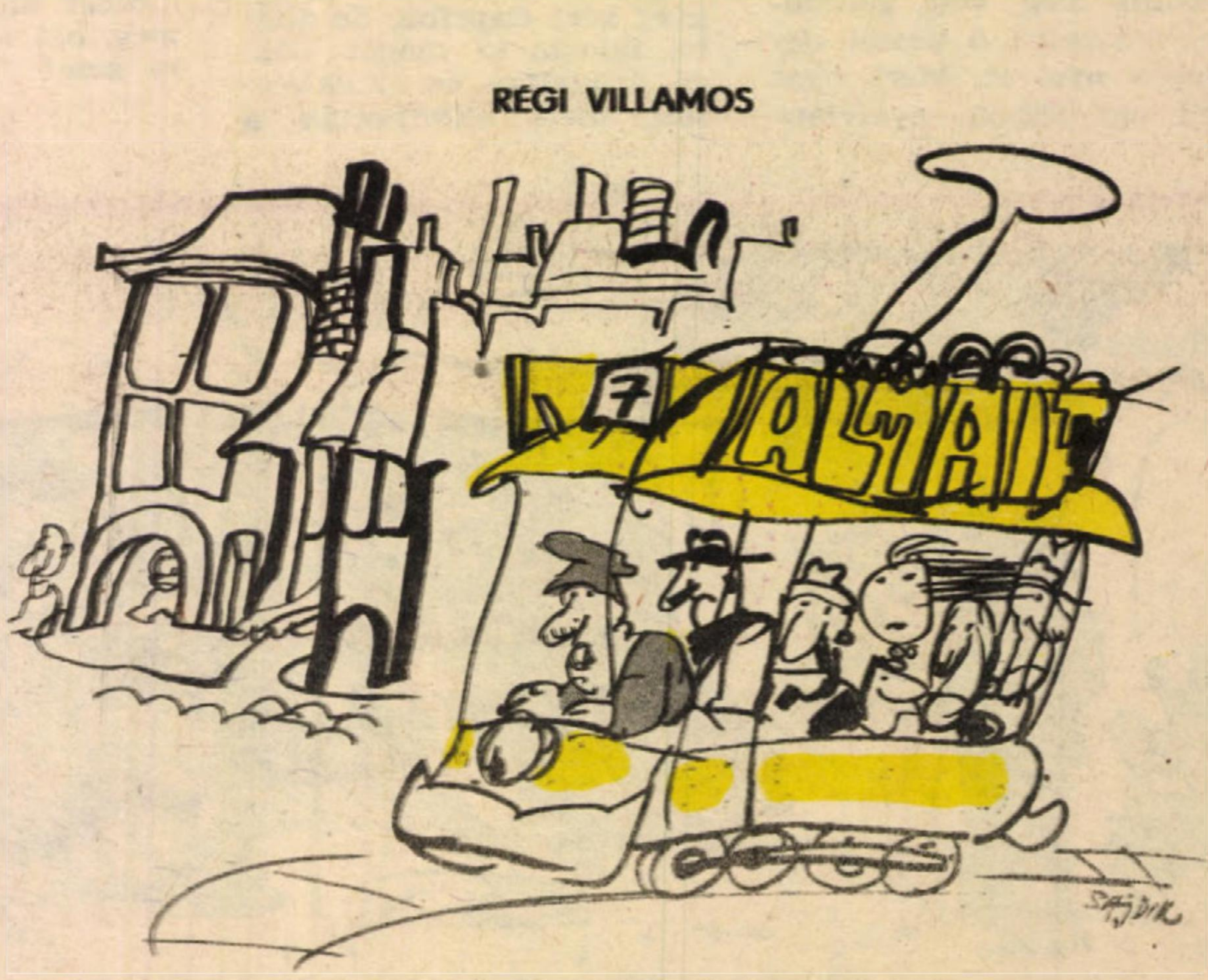

– Fene ezt a nosztalgiát, ha rajta ülnek, szidják, ha a múzeumban látják, sóhajtoznak utána!

HONIMÓDI

A hangulat olyan tősgyökeres volt, mint a Dózsa-szobor összes mellékfigurájának a bajusza együttvéve. Antik falióra sétálója kaszálta mélán az évtizedeket tempósan ketyegve, akár egy hűséges vén macska. Kerek szitán vágott dohány száradt, s egy fakuló nyomaton Tyukodi pajtás rótta szívének vérével a csatatér sziklájára, hogy „Hazám”.

— Már én csak aszondom, ecsémuram — szólt a házigazda a papramorgós flaskót mustrálgatva —, hogy az ember gyerekinek legyen valami hobbija. De nem ám afféle ugribugri fehércselédnek való külhoni bolondéria, még mit nem. Honimódi hobbi legyen az, de hétfűzfán rittyentett, amék visszazeng legbelülről. Fejezze ki e hellyelközzel folyó Kánaán leglelkét, hogy ebura fakó, megvagyunk mi a magunk nyugodalmas kis szigetén s amíg minket nem macerálnak, mi sem macerálunk.

— Ezt hogy értsem, derék bátyám? — vetettem ellene. — Hiszen a történelem viharai úgy rohangáltak rajtunk jobbra-balra, mint a Borg—McEnroe meccs labdái.

— Na jó, ha kegyelmed ezt hobbinak nevezi uramecsém, hát lelke rajta. Ami engem illet, töröktől, tatártól, némettől, labanctól sosem kaptam nevetőgörcsöt. Aztán még adja hírül az a honimódi hobbi, hogy mi, kései és törődött szittyák, egyetlen urat ösmérünk magunk fölött. Éspedig...

— A magyarok istenit!

— Nem.

— A hadurat?

— A körülmények kényszerítő erejét. Az objektív akadályokat. Szél ellen nem lehet pi...

— Na!

— ...pipázni! Ez a közmondás csakis egy magunkfajta cúgos kis zugolyban születhetett. Nos, haddlám, kispekulálja-e mindezeknek utána, miféle hobbinak hódolok hát én magam?

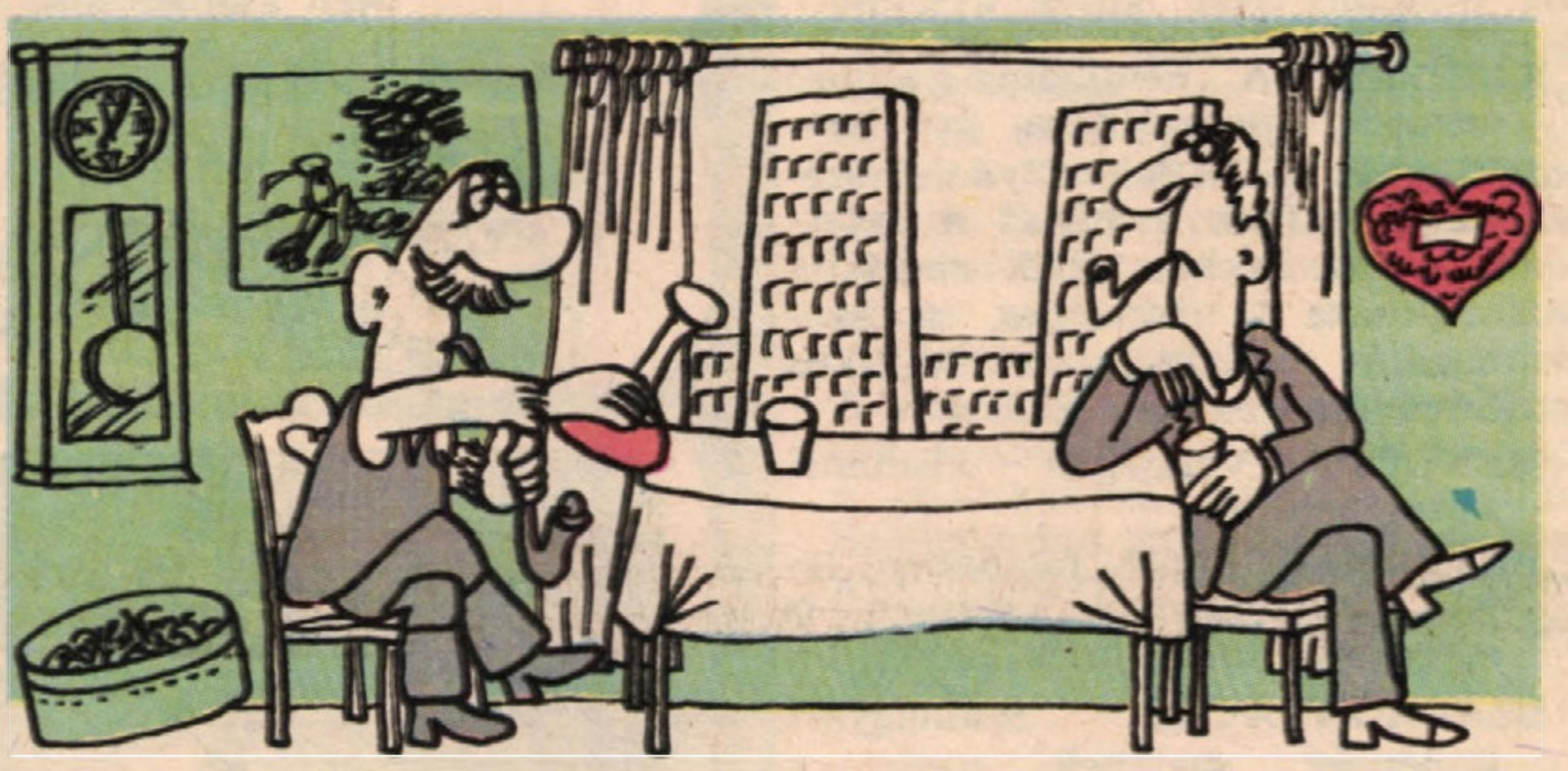

— Talán kakukkos órákat gyűjt.

— Az macerás. Tolakodó, kellemetlen fajzat. Negyedóránként bemutatkozik a világnak, nem a mi tempónk. Képzelje el, uramecsém, ha teszem azt éjfelente magam is tizenkétszer elkajátanám a nevemet, hogy „Cilberfénig... Cilberfénig... Cilberfénig...” Anélkül is tudja az egész ház, hogy nincsen manap magyari tősgyökér wenigstens három idegen ajkú nagyszülő nélkül. Ámde találgasson kegyelmed tovább. Ha nem is leli kedvét eme csacskaságban, ám töltse az enyémet, hiszen vendégjog is van a világon.

— Bocsásson meg, hű bátyám, de a vendég ezúttal én vagyok, a vendégjog tehát engem illet.

— Lárifári. Uraságod nem vette észre, hogy régóta kitaláltuk az oda-vissza vendégjogot. Ma ez képezi nyereséges idegenforgalmunk elvi alapját s a sok digó tétova képét látni hobbinak sem utolsó. Ám az enyém mégsem ez. Nos, mi lehet hát?

— Régi lemezeket gyűjt. Laurisin Łajos énekli, hogy „Szép vagy, gyönyörű vagy Magyarország”, Szedő Miklós dr. pedig, hogy „Gyergyón innen, vagy még azon is túl”...

— Az megint túl hangos. Okvetlenül átkopogna az összes szomszéd. A jobb oldali, hogy egy kicsit csendesebben, gyerekek. A bal oldali, hogy megint mi ez a sovinizmus? Az alsó pedig...

— Ne tessék folytatni. Őszintén szólva hidegen hagy, hogy mivel kopogna át az alsó szomszéd.

— Kegyelmedet is?

— Várjon, jó bátyám. Azt hiszem rájöttem, mi a kegyed hobbija. Ódon latin autorok poémáit olvasgatja a dongó méhesben.

— Van is eszemben! Amikor már a mi Petőfink kiadta az irányelveket. „Nem írok, nem olvasok, én magyar nemes vagyok!” Hát én ehhez tartom magamat.

— A hadak útjára... Hiszen Petőfi ezt gúnynak szánta. Mókázott!

— Látszik öcsém, hogy fogalma sincs honunk szellemi életéről. Mert akkor tudhatná: nemhogy a legnagyobb, még az egészen picike poétánk sem mókázik manap. Hogyisne, hogy kigolyózzák? Ujjal mutogassanak rá? Még mit nem. Na lám, öcsémuram, hát nem találta el. Pedig mondottam: a honimódi hobbi gyűlöli a macerát és tiszteli a körülmények kényszerítő erejét. Hát akkor megmondom: én, öcsémuram, lepkéket gyűjtök!

— Lepkéket?! A tizedik emeleten?! Hiszen egy nyamvadt lepke nem sok, annyi sem vetődik erre.

— Na és? Arról is én tehetek? Ha nem bukkan, hát nem bukkan, antul jobb. A nyavalya fog vacakolni ilyen marhasággal...

Peterdi Pál

SAJDIK:

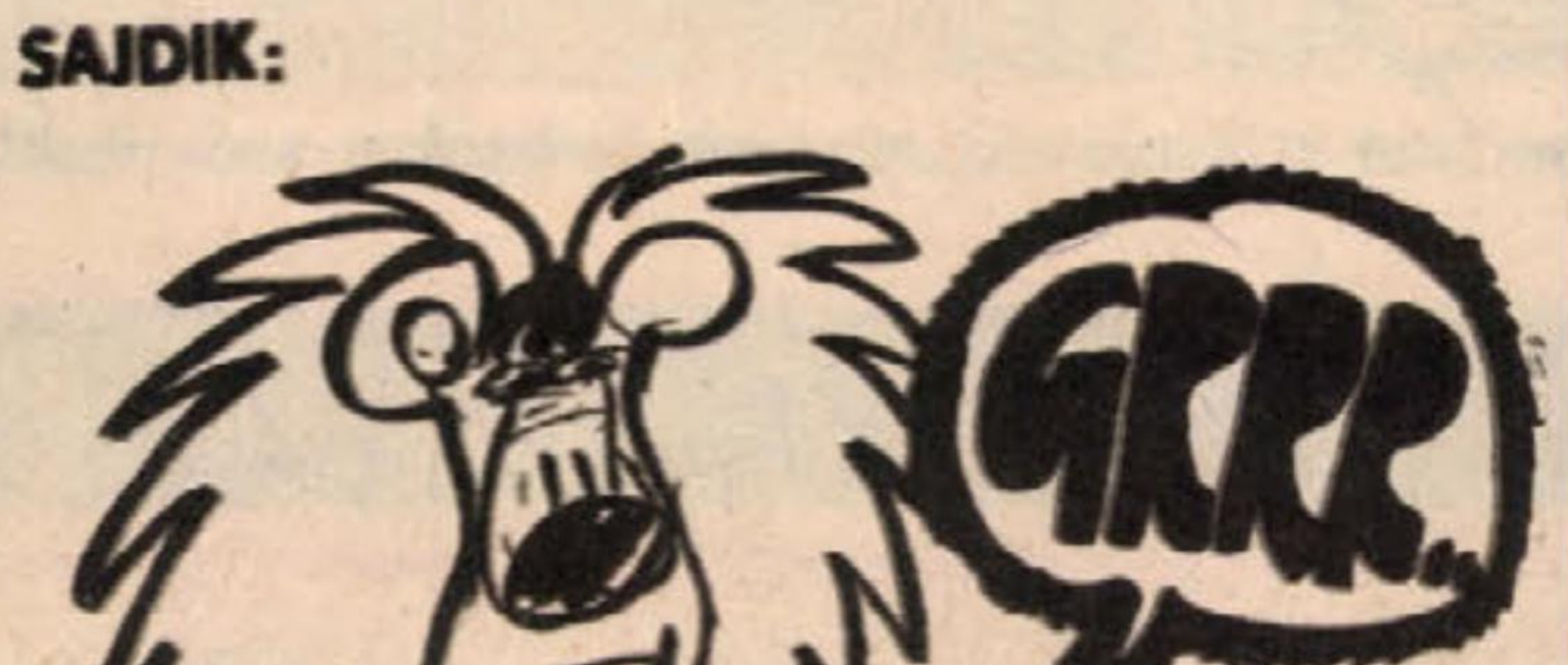

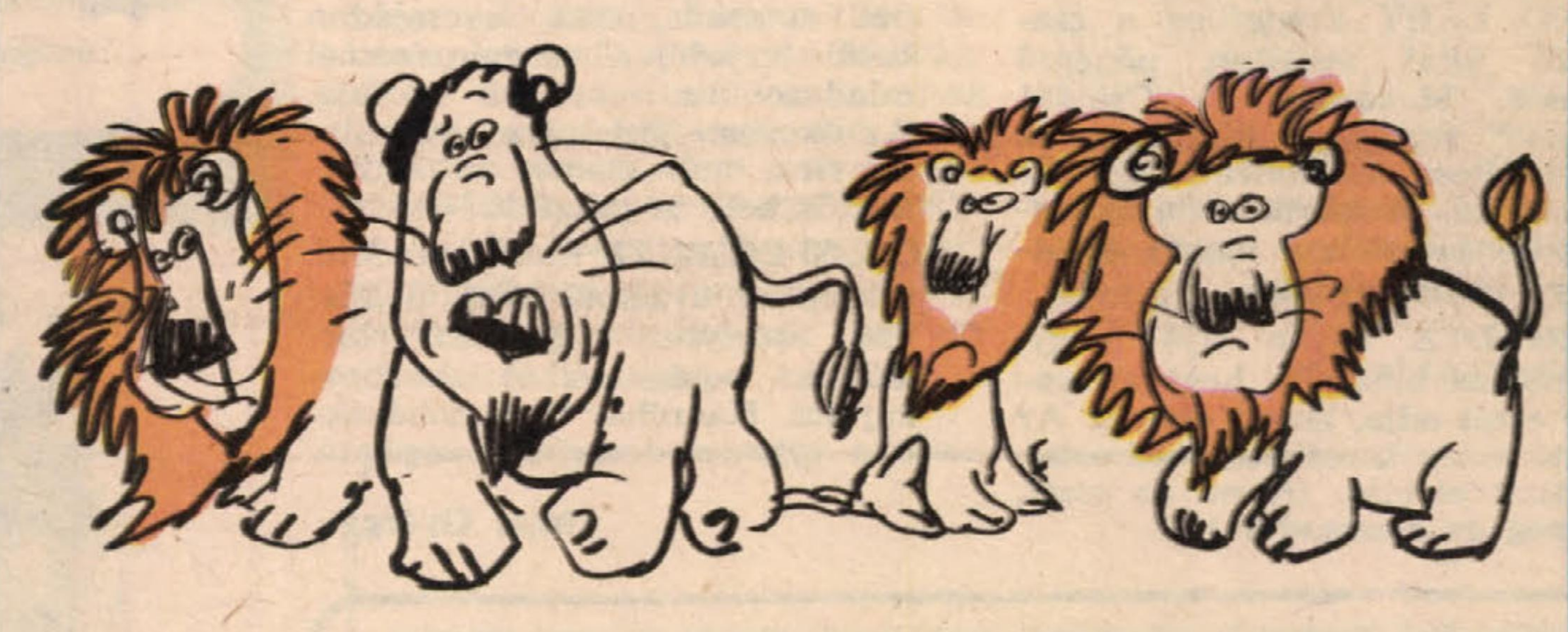

— Az orvos azt mondta, civilizációs ártalom ez a kopaszodás...

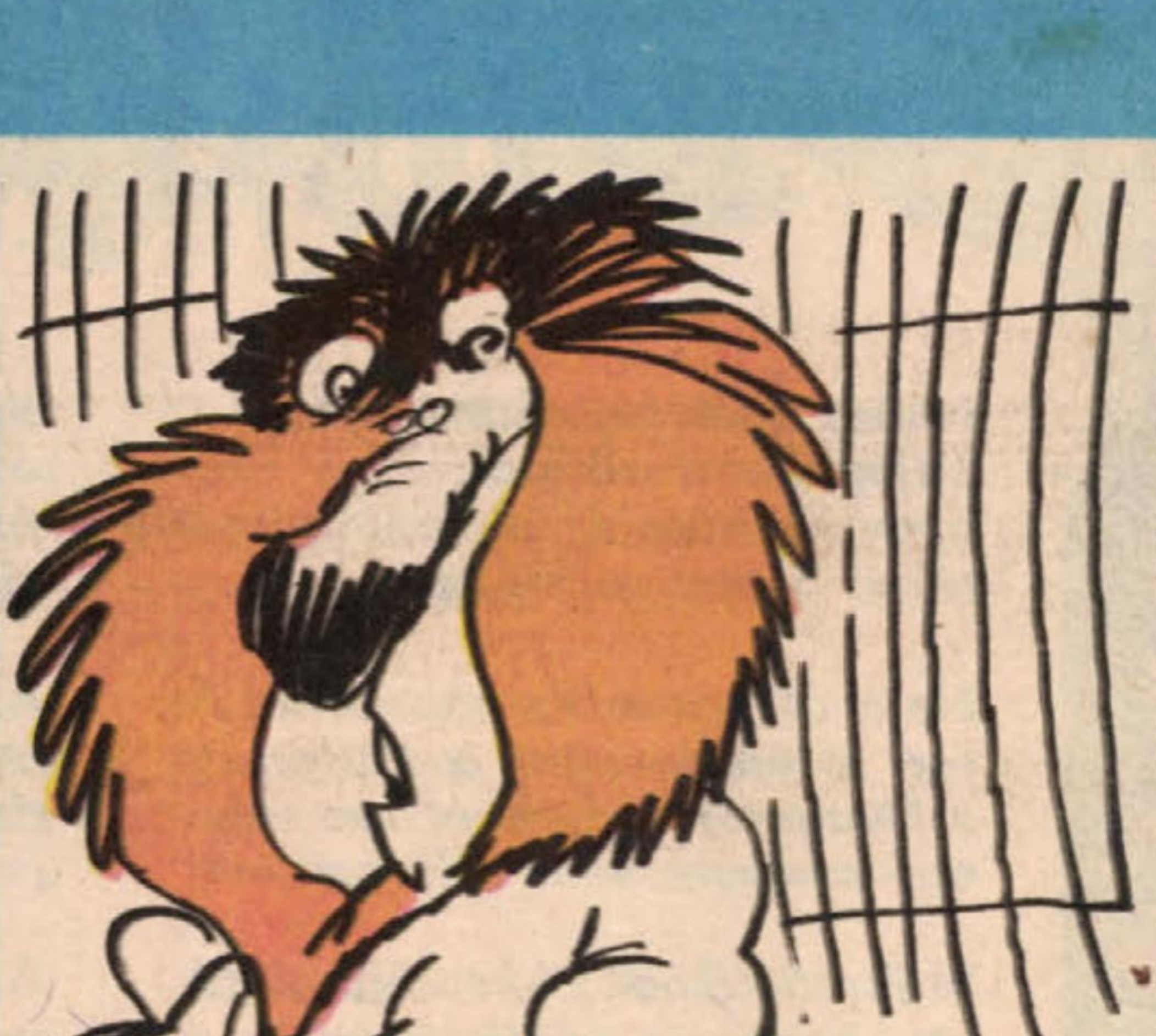

— Gazellát? A múltkor egy egeret akartam elkapni, az sem ment!

— Borzasztó, azt álmodtam, hogy a sivatagban voltam és az ápoló nem hozta az ebédet!

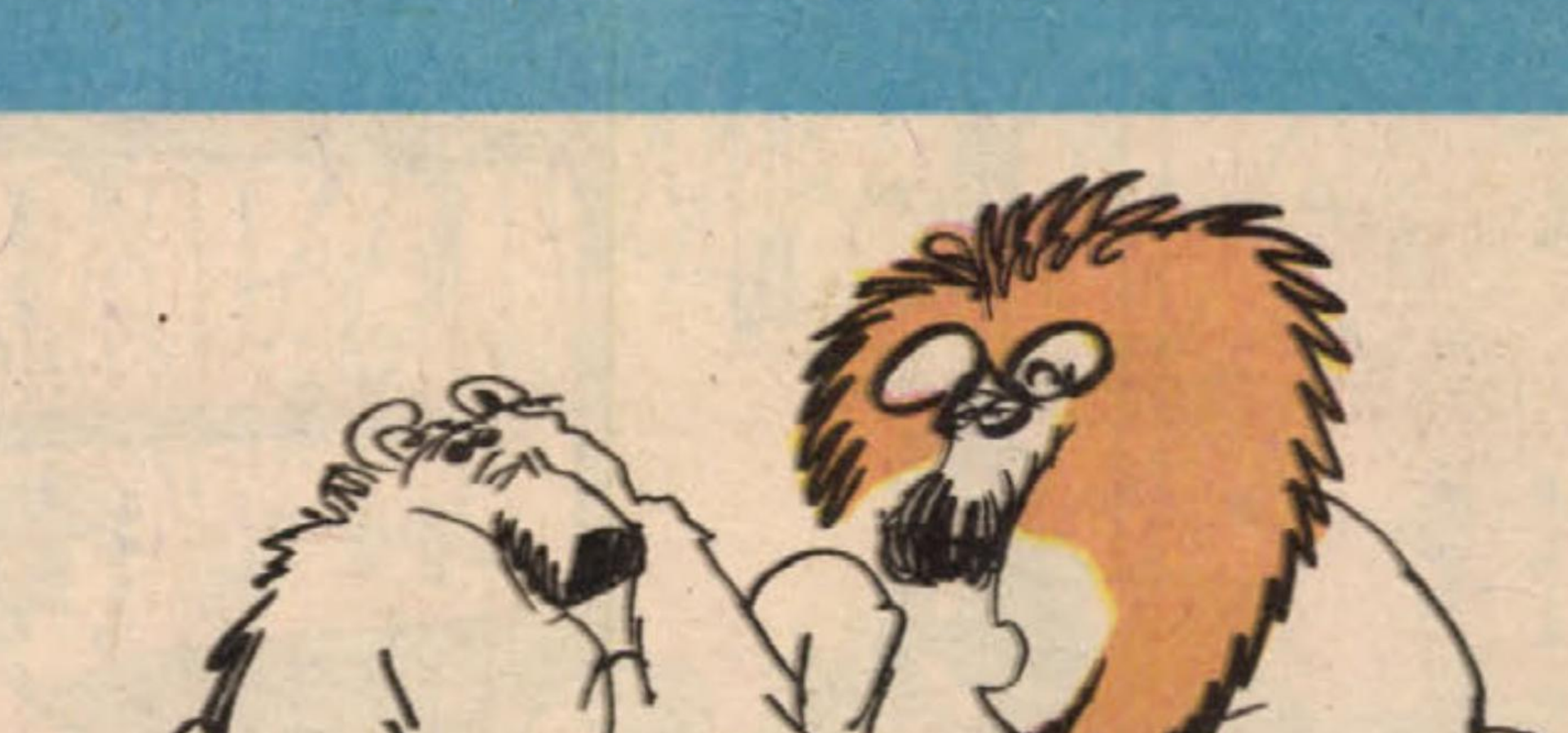

NEVETŐ LEXIKON

AKÓ SER Hitközségi hordófajta.

ANGINA Vajda János költő szerelme, a budai Pectoris família leánya, közismert luzitán. A költő, akivel egy félreeső pitvarban találkozgatott, tömérdek szívfájdalmat köszönhetett neki.

BÁBOLNA Ló- és csirketenyésztésen, valamint patkányirtáson kívül szívesen létesítene marionettjátszó üzemágat is, ha hagynák.

BABONA A hazai gumipitypangkultúra korából származó áltudományos nézet, mely szerint a hüvelyesek és a kalászosok keresztezhetők.

C-ELEM Tornászlányok által használt, a C-filmhez hasonló fogamzásgátló. Szedése különösen nyáron, talajtorna előtt ajánlatos. (A gyűrű után viszont el lehet tekinteni tőle.)

CEZAROMÁNIA Romániának az a része, melyet Traianus császár kedvenc hobbijáról, a vaskapuval zárható dicsőségoszlopok emeléséről neveztek el.

CSINCSILLA A bundájukat is elivó női villamosvezetők elnevezése Csincsinnátiban.

CSÍPŐFOGÓ Csípőficamos csecsemők világrajöttét elősegítő orvosi eszköz. Semmiképpen sem tévesztendő össze a harapófogóval, melyet a kutyapecérek használnak a kóbor ebek befogására.

DINÁR Nyugati turisták pénzéből emelt mesterséges, száz paraméter magas hegy a jugoszláv Alpokban. Számos dalban megénekelték, lásd pl. az áriát: „A Dinári Alpok alatt régen leesett a hó", avagy az olyan ordinár nótákat, amilyen pl. a „Hej Dinárér', Dinárér' beteg lett a cigányné".

DOBRA VERNI „Jó estét, foglalni jöttünk." (Makedon.)

ELADÓ LÁNY Eredetileg a családfő által árusított nőnemű ivadék. Manapság a „Csináld magad" mozgalom keretében az értékesítést többnyire maga az áru végzi. (Amelyik nem, az legföljebb összehúzza magát és elmegy eladólánynak.)

ESZEMADTA Olyan ifjú hölgy, akiről azt hihetnők, hogy az ember eszét adja, holott elveszi. Az illető aztán keresheti, hová tette, amikor elvette. (A nő az eszét, ő meg az eszemadtát.)

FUTÓTŰZ Az olimpiai láng útja. Valahányszor megpróbálták gátat vetni neki, gátfutótűzként is célba ért.

GYURGYALAG Vakondgyúráshoz hasonló, de madarak készítette föld alatti agyagvájat, melyben zavartalanul lehet gyalagolni.

HALINA Víziállatok izomkötő szalagjaiból készült csizmafajta.

INGYOM-BINGYOM Díjmentes totáliber (teljes szabadosság), sőt máliber, méghozzá az erdőben.

ISPILÁNG Ispánok parancsára meggyújtott tavalyi rózsaköteg.

KURDISZTÁN A férfiakat kitartásra buzdító, könnyűvérű perzsa hölgy.

KURDOK A nemibeteg-gondozó orvosok megszólítása Iránban.

MELANKÓLIKUS Olyan személy, akinek a bánat a beleire ment. A kór egyik speciális változata a bukolika, a szomorkás voltában is idillikus búvár-hasmenés.

MENÜETT Vendéglői kismenü, zenés felárral.

PATTAN A döntő fölényben levő sakkpartnerral szemben is esélyt nyújtó végjáték-isme.

SZALAGAVATÁS Szalaggyári ünnepség, melynek során a nagybetűs Életbe kikerülő szalagokat a könnyűipari miniszter ollóval kettévágja.

SZEKATÚRA Szeku Turé elvált felesége.

SZEMANTIKA Borsszem Jankóhoz hasonló mesealak, aki egyik nyelvét mindig a másikba ölti, végül azonban megkomolyodik és egy bérkocsi-színben helyezkedik el, mint szintaxis.

TÜTÜ Borral hajtott gépkocsik üzemanyaga.

VÉRFERTŐZÉS A cseppfertőzésnek speciális, csak a családon belül terjedő, a vérmérgezésnél mindazonáltal enyhébb válfaja. Az ókorban járványos volt, olyannyira, hogy számos antik drámahős bele is pusztult.

VÖRÖSPECSENYE Indián eredetű, kiklopfolt ujjakból készülő hústétel, amelyhez még Lengyelországban is jegy nélkül lehet hozzájutni. Kannibál filmszínházakban ujjperec-árusoknál kapható.

Timár György

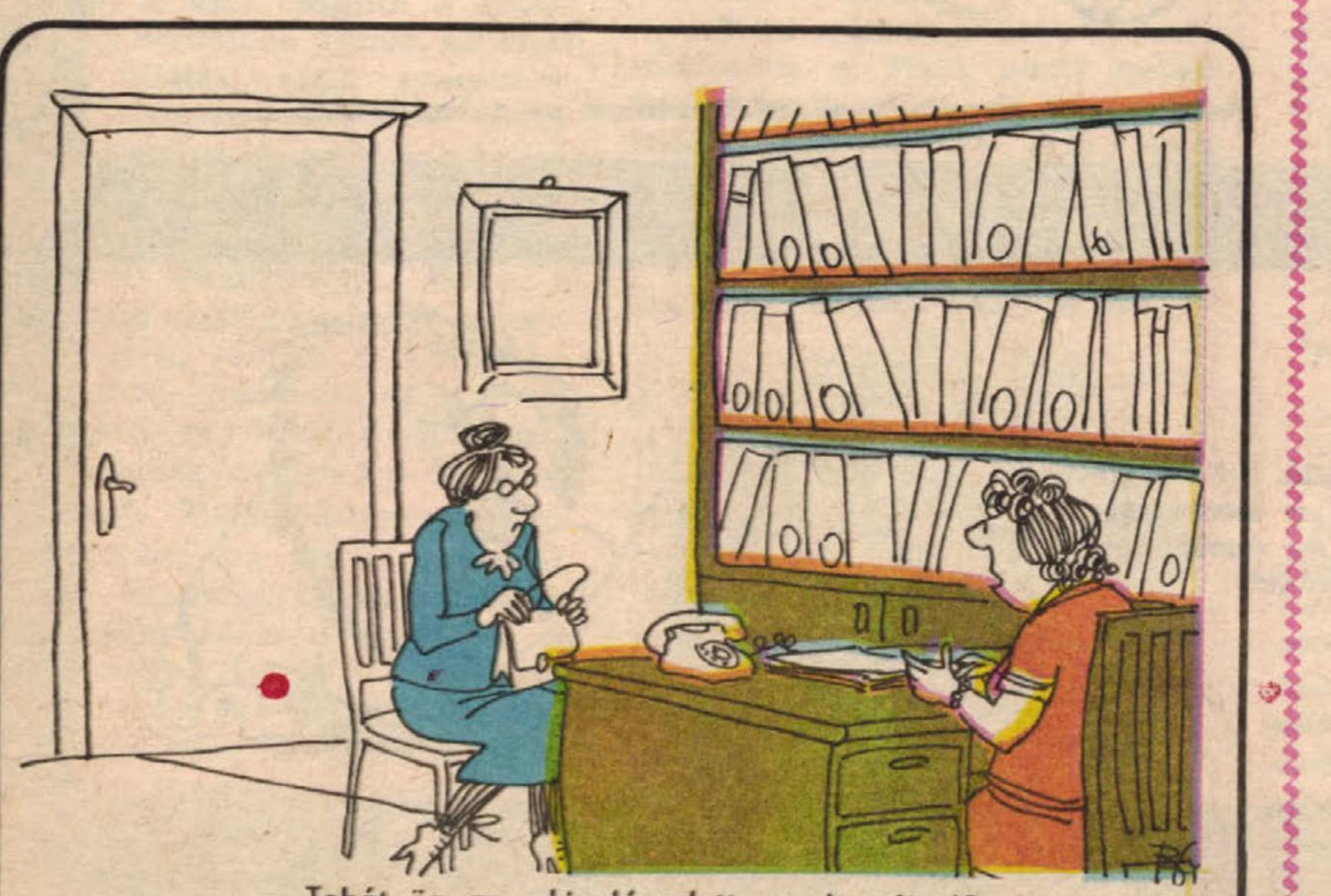

– Tehát ön az, aki elégedett az eltartóival?

KEZDŐ JÁRŐR

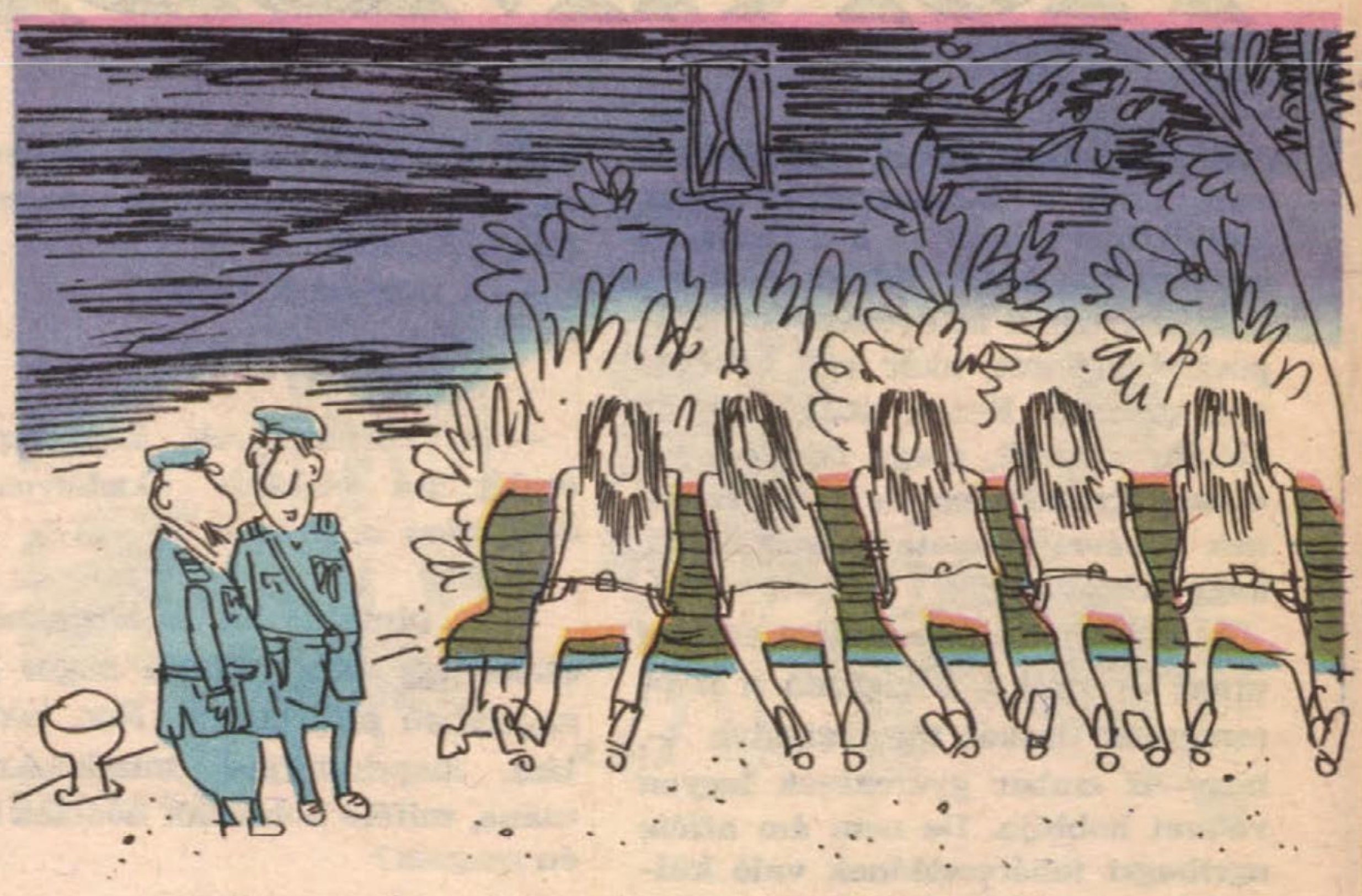

Ilyen esetben elég csak egyet igazoltatni, nem?

NYÁRI CSÚCS

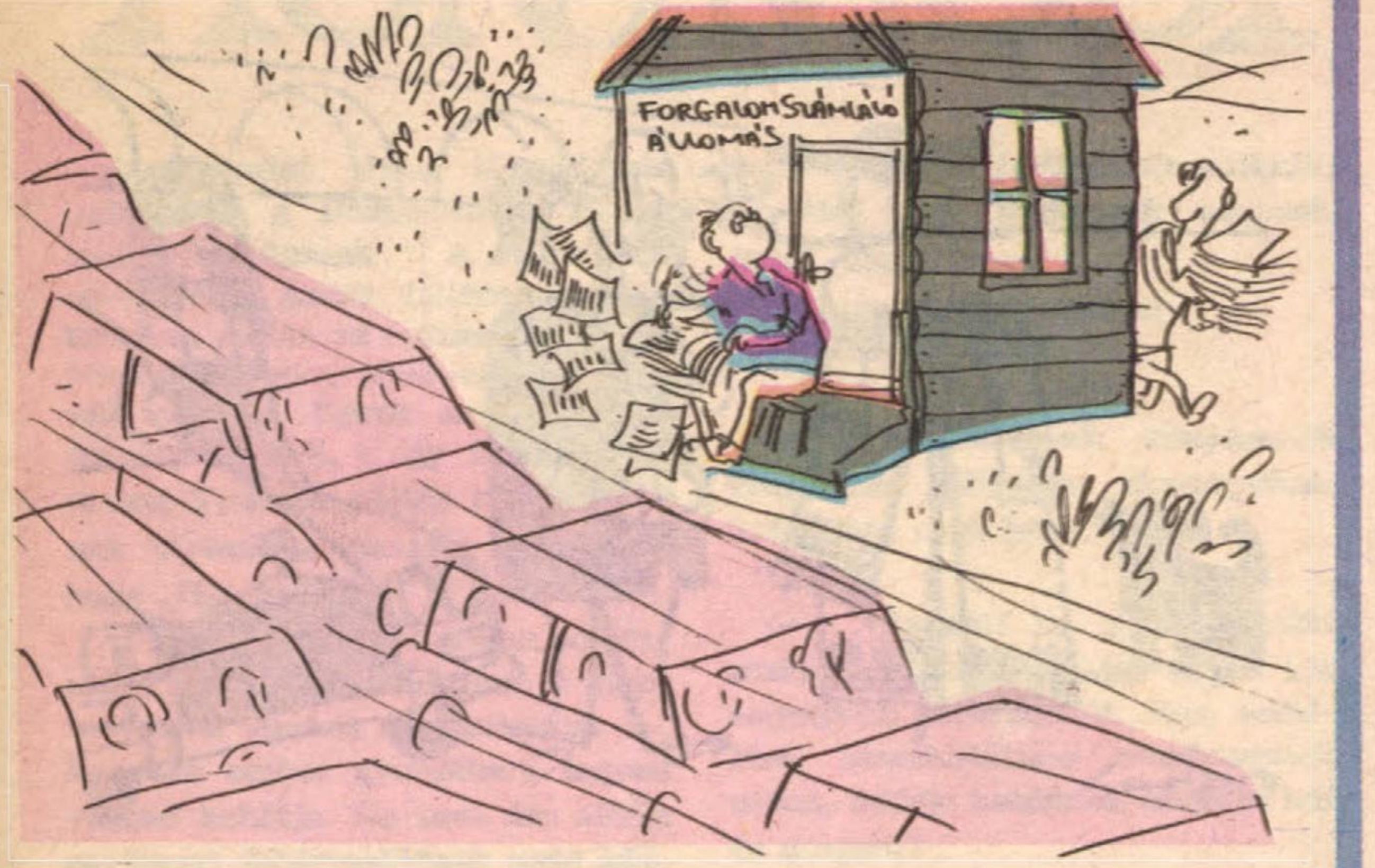

– Gyorsabban azt a papírt!!!

LEHOCZKI ISTVÁN:

FŐSZEZON

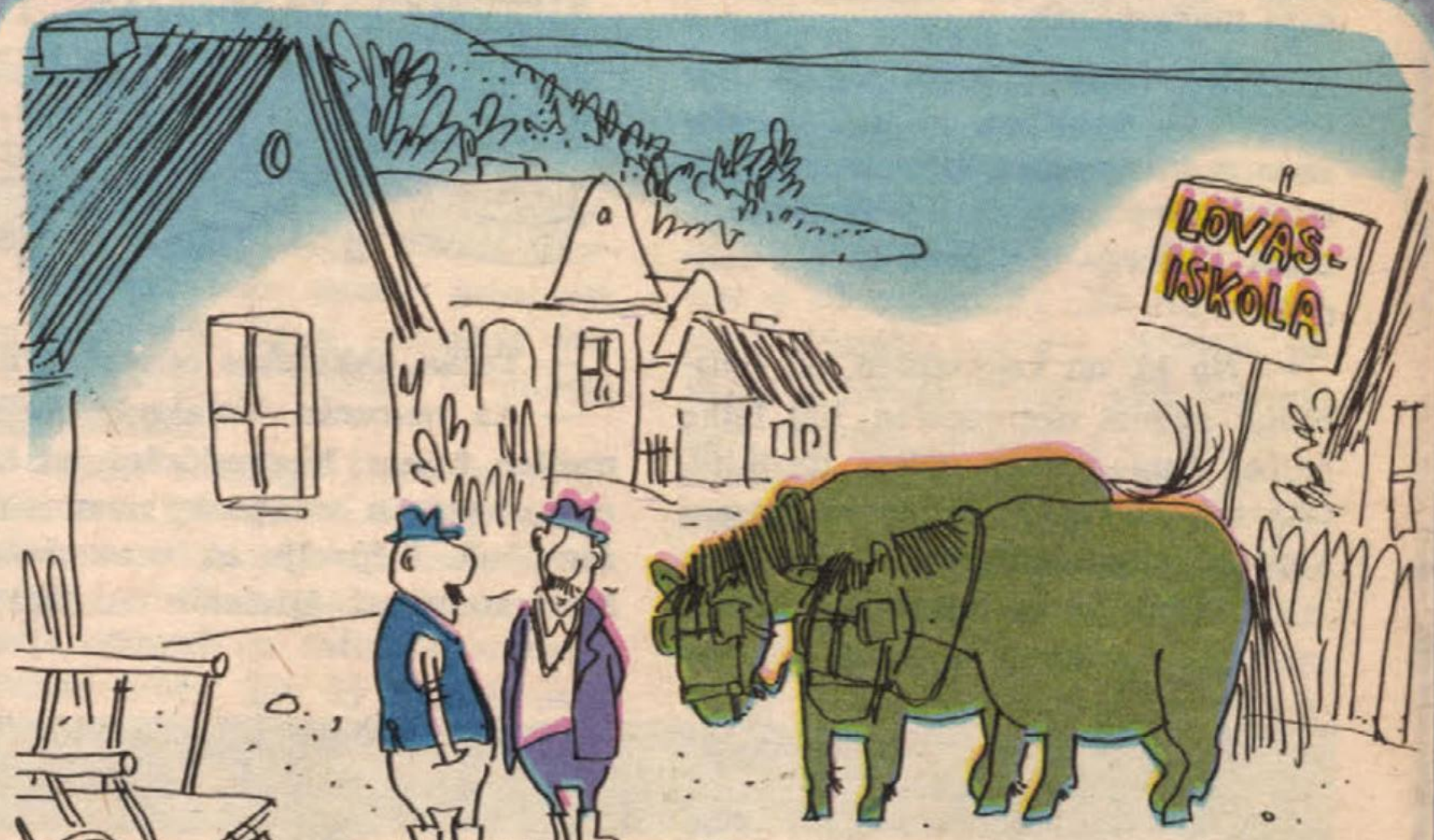

– Én elsősorban a kispénzű magyar turistákra számítok!

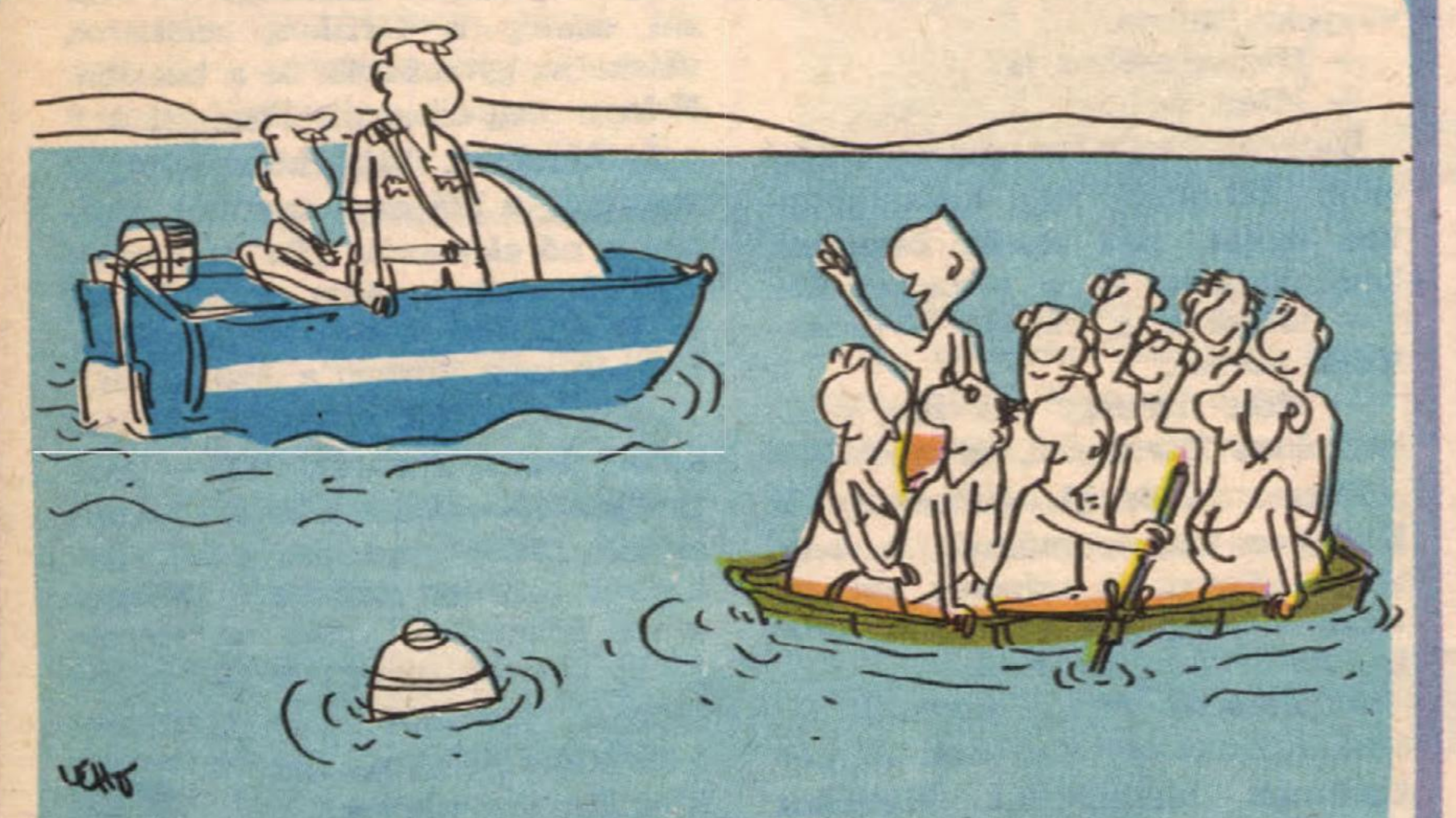

– Tudjuk, nem megyünk beljebb, a sárga jelzés van érvényben!

SZILÁGYI GYÖRGY:

HIDEGFRONT

Hideg szél fúj, édesanyám,
bejegelik a világot,
hogy a hajunk tépjük, mintsem
tarka réten vadvirágot . . .

Nem áll, amit Remarque írt le,
forr a világ, mint a katlan,
s Nyugaton a helyzet ma már
egy cseppet sem változatlan!

Műhold-kémek: kém-műholdak
röpködnek a kéklő égen,
régen ilyen mennyországról
álmodhatott Ronald Reagan . . .

A Fehér Ház fölött mind több
eszeveszett héja röpköd,
nyár van, de a horizonton
sűrűsödik egyre több köd . . .

Bombaötlet, bombasiker:
neutronnal töltött bomba!
Attól lesz a béke tartós
víjjogják a Pentagonba' . . .

Álláspontjuk csacskán önző,
mindenfajta fegyver: „oké!",
de csak akkor, hogyha az a
jenkiké, vagy angoloké . . .

Az óceán túlsó partján
gyarapszik a gyilok-lista,
„erőfölény" lett a jelszó,
aki mást mond: bolsevista . . .

Árnyas erdő rejtekében
tele a farm szárnyasokkal,
úgy értem, hogy rakétákkal,
mert legtöbbje szárnyas, okkal . . .

Anyahajók s porontyaik
grasszálnak a tengereken,
nem vesz erőt kéjmámor a
hír nyomán az embereken . . .

Itt is bázis, ott is bázis,
baktériumbomba, (gáz is),
hozzá sugárfegyver: lézer,
(militáris parafrázis . . .)

Világszerte felszökött az
urán és a kobalt ára,
még pár bomba – és a világ
áttérhet a kőbaltára . . .

SPANYOLORSZÁGI FÉLREÉRTÉSEK

ÚTINAPLÓ-TÖREDÉK

Tegnap érkeztünk ide, Lloret de Marba, a tengerpartra, nyaralni. Június vége van, ömlik az eső, fekete felhők az égen. A szobában, pokrócba burkolózva nyaralunk. Alighanem egy betűt tévedtünk. Ez nem Ibéria, hanem Szibéria.

*

Amikor kisütött a nap, hatalmas meglepetésben lett részünk. Kiderült, hogy mégis van spanyol tenger, ha mindjárt német is. Mindenütt az van kiírva, hogy Dortmunder Bier, meg Heisses Würstchen, a szállodában, az utcán meg egyebet sem hallunk, csak német szót. A zaj éjszaka egyszerűen elviselhetetlen. Szobánk egy kies hátsó udvarra nyílik, ahol rengeteg kövér macska kergetőzik. Ha csak kergetőznének, még nem volna baj, de el is érik egymást és különböző neműek. Még ez se volna baj, de eközben velőtrázó hangokat hallatnak. Ugyanezt teszik a szomszédos szobákban a német fiatalok, akik szintén nem egyneműek. A macskák és a német tinédzserek között az a különbség, hogy a macskáknak nincs magnójuk. Szállodánkat különben Fülöp spanyol királyról nevezték el, éjjelente őt idézzük: „Majd alszom én, ha véget ér e kín..."

*

Ha már az éjszakánál tartok, beszámolok a spanyol ágyról is. Madridban találkoztunk vele, de ez a nyoszolya járja mindenfelé spanyol földön, kivéve a tengerpartot, ahol a vendéglátók kénytelenek voltak feladni elveiket. A derék és romantikus spanyolok ugyanis egyszerűen nem hajlandók tudomásul venni, hogy az ágy elsődlegesen alvásra való. Szerintük minden házaspárnak közös ágy dukál, ami hagyján, de közös párna és közös takaró is. Az a naiv kényszerképzetük, hogy a közös takaró alatt szükségképpen kivirágzik a házastársi boldogság. Csak éppen arról feledkeznek meg, hogy a turistacsoportokban nem mindig házastársak kerülnek egy szobába és közös takaró alá, hanem — mint például nálunk is — egy derék tűzoltóparancsnok és egy többszörös családapa bányász is. Közöttük, de még a házastársak között is éjszakánként késhegyig menő tusakodás folyt, ki húzza le a másikról a takarót és ki rántja ki a másik feje alól a párnát. Meggyőződésem: a spanyol ágyat a spanyol csizmával együtt még az inkvizíció rendszeresítette.

*

Valamit nem értek. Ebben az országban rengeteg az ital. Jobbnál jobb konyakok feleannyiért kaphatók, mint nálunk, hasonlóképpen gazdag a jutányos áron beszerezhető rumok, borok választéka is. Nem ezt nem értem, hanem azt nem értem, hol vannak ezekhez az olcsó italokhoz a hozzájuk tartozó részegek? Aki itt részeg, az nem spanyol, hanem turista. Nomármost, milyen következtetést lehet ebből levonni? Azt, hogy a konyak ára és a részegesség között fordított arányosság áll fenn. Nálunk drága a konyak és sok a részeg. Ott olcsó a konyak és kevés a részeg. Nálunk is le kellene szállítani a konyak árát, hátha elmenne a kedvünk az ivástól.

*

Barcelona, szombat, tizenegy óra. Mit látnak szemeim az egyik áruház előtt? Jól öltözött, tisztes külsejű, középosztálybeli hölgyek és urak egy kupacba rakják aktatáskájukat, retiküljeiket, bevásárlószatyraikat, megfogják egymás kezét és — anélkül, hogy bármilyen alkalom lenne az ünneplésre — az áruház fúvószenekarának hangjaira körtáncot lejtenek. Ez a híres katalán tánc: a sardana.

Elnézegetjük a táncolókat. Egyik útitársam megjegyzi: „Hja, a fiatal spanyol demokrácia... Mi már abbahagytuk a zakatolást, ők most kezdik."

Novobáczky Sándor

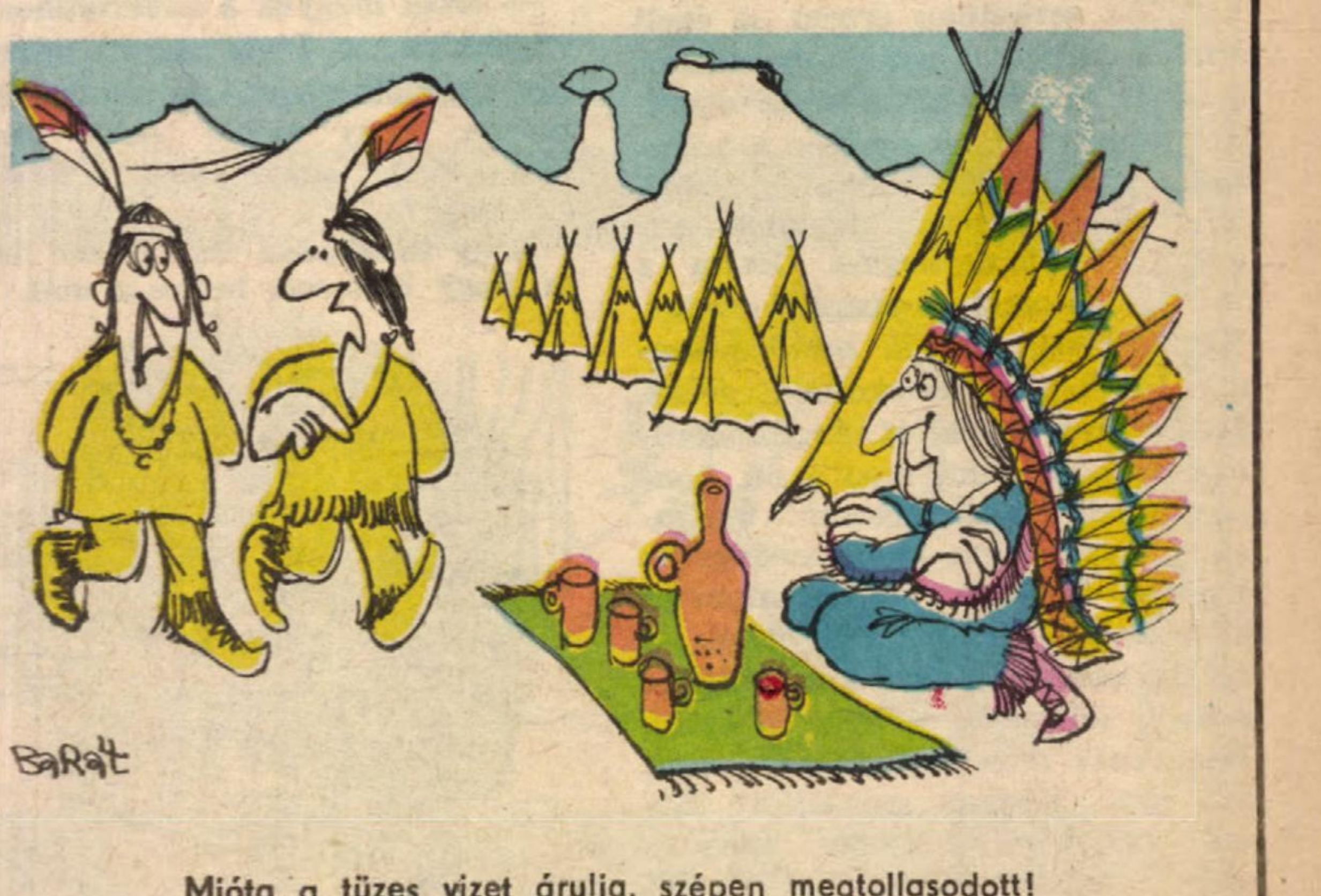

Mióta a tüzes vizet árulja, szépen megtollasodott!

BETEGLÁTOGATÁSON

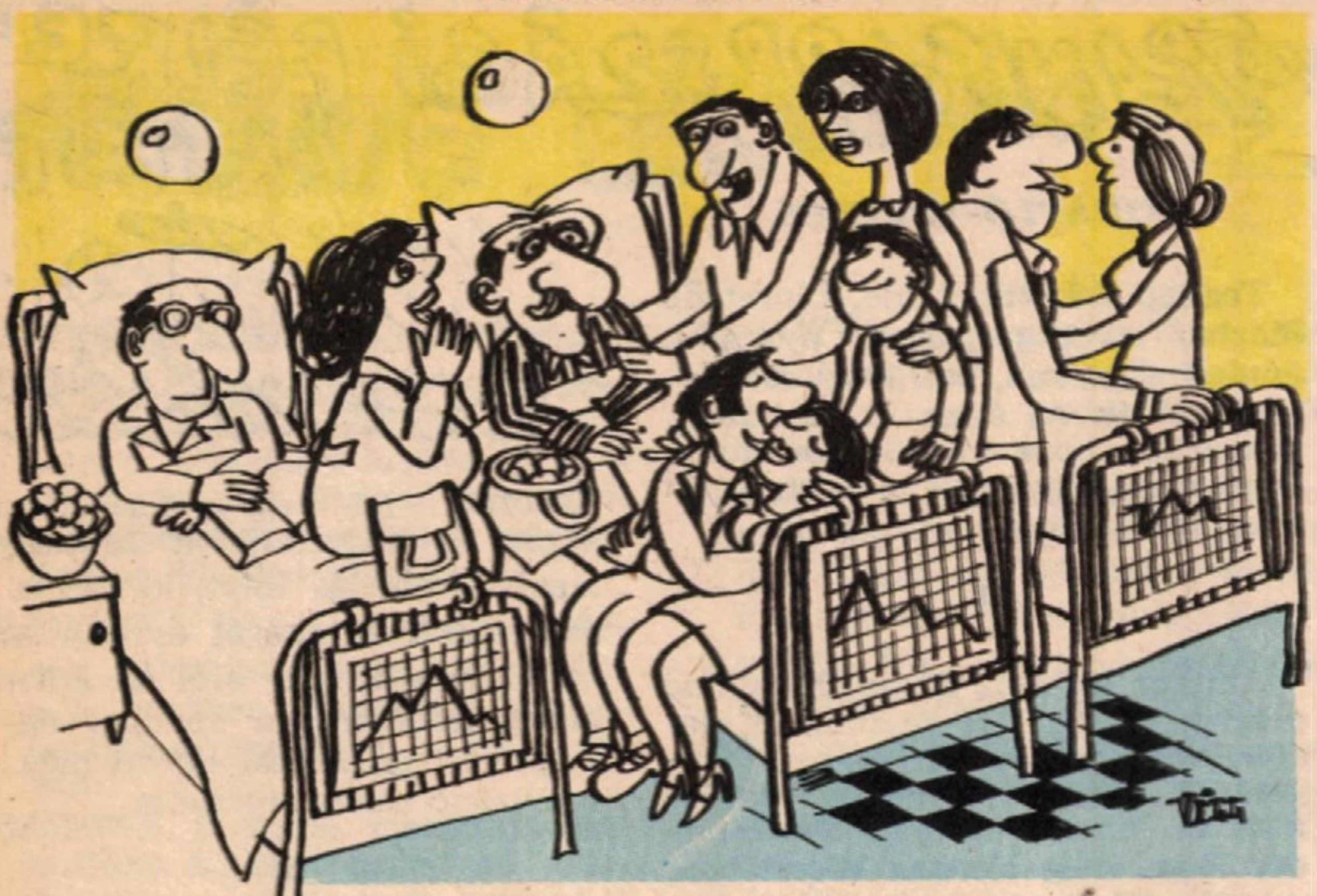

– Ők nem rokonok, papa, csak bejöttek a látogatókkal, hogy ágyhoz jussanak.

IDEGENFORGALOM

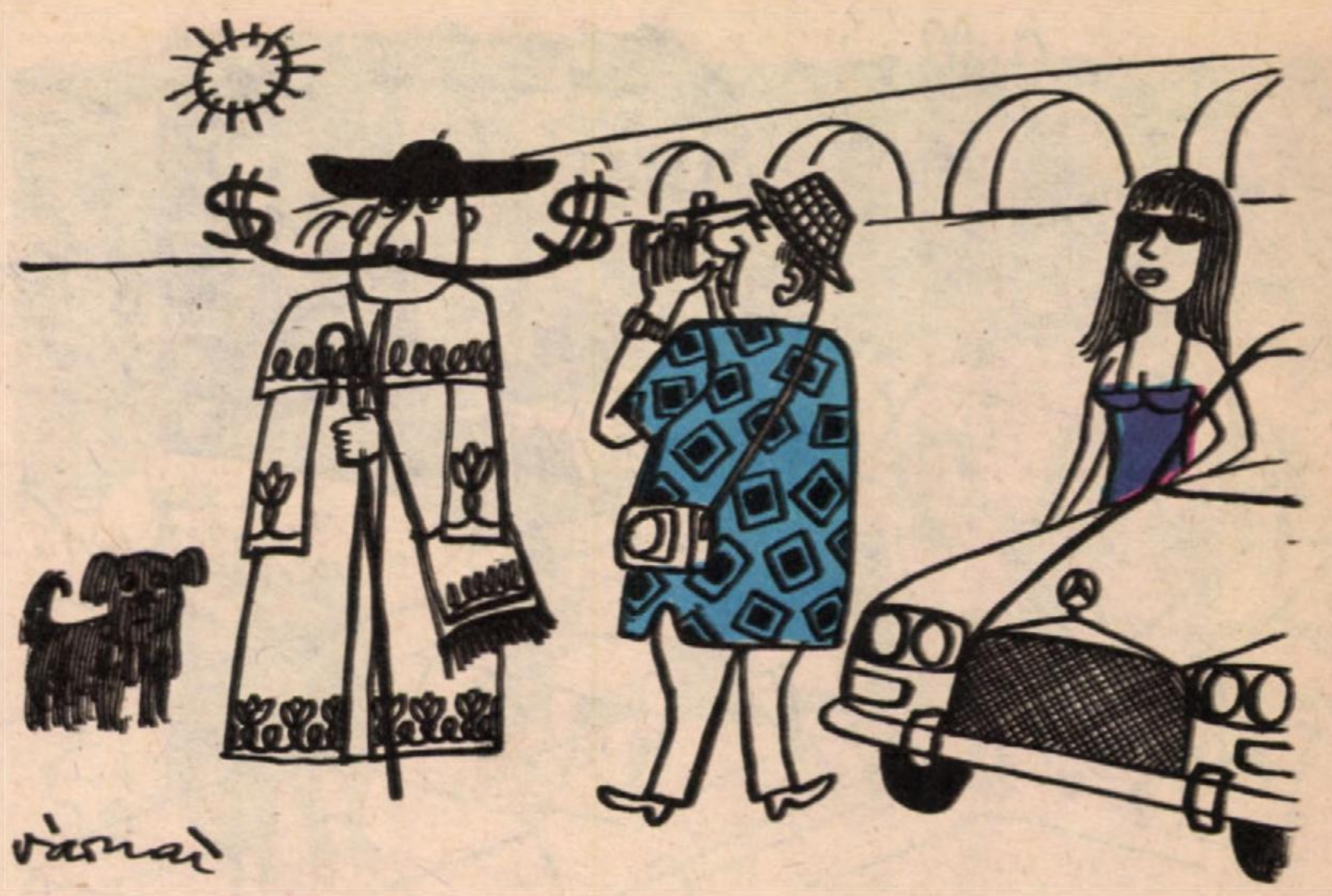

Csak úgy firkálgatok

BŰVÉSZMUTATVÁNY

Szeretem és nagyra becsülöm Rodolfót. Olyan szerencsés vagyok, hogy személyesen is jól ismerem. Mindig ámulva nézem bűvészetét. De most, ne is haragudjék érte, rábukkantam olyanokra, akiket jobban csodálok. Odamegyek a zöldségesbolthoz, látom, hogy gyönyörű kecskeméti barack mosolyog rám. Érett, egészséges, szépséges gyümölcs. Kérek egy kilót. Látom, hogy az eladó az előttem levő kupacból szedi, ügyesen, gyorsan, a nyál összefut a számban. Az orromban érzem az érett barack illatát: nyár, gyerekkor, öröm... Azután hazaviszem ugyanazt a barackot, és amikor a konyhában kirakom: kukacos, zöld, nyamvadt, ízetlen. Meglátok egy gyönyörű meggyhegyet. Rajta a tábla: első osztályú spanyol meggy. Úgy ragyog, mintha minden szemét külön kisuvickolták volna. Igen, kérek egy kilót. Árgus szemmel bámulok, mit szed a nő, honnan szedi. Megnyugszom: ugyanez a kupac; ma este vendégeink jönnek, büszkén feltálalhatom a kávé mellé. Mire hazamegyek, a zacskó csurog, átázik a szatyorban a sajt, meggyvér áztatja a kiflit. Nem, már nem mérgelődöm, csak bámulok. Hogyan csinálják? Kinek van türelme ahhoz, hogy a gyümölcskupac vevő felőli oldalát feltupírozza? Mi ez a Patyomkin-gyümölcs? Mi ez a varázslat? Süllyesztőből szedik elő a negyedrendűt? Rózsaszínű szemüveget varázsolnak az orromra? Akaratátvitellel kényszerítenek arra, hogy szépnek lássam a selejtet? Egészen ütődött vagyok én? Ezt a Nagycirkuszban kéne bemutatni. A tévében. A bűvészakadémián!

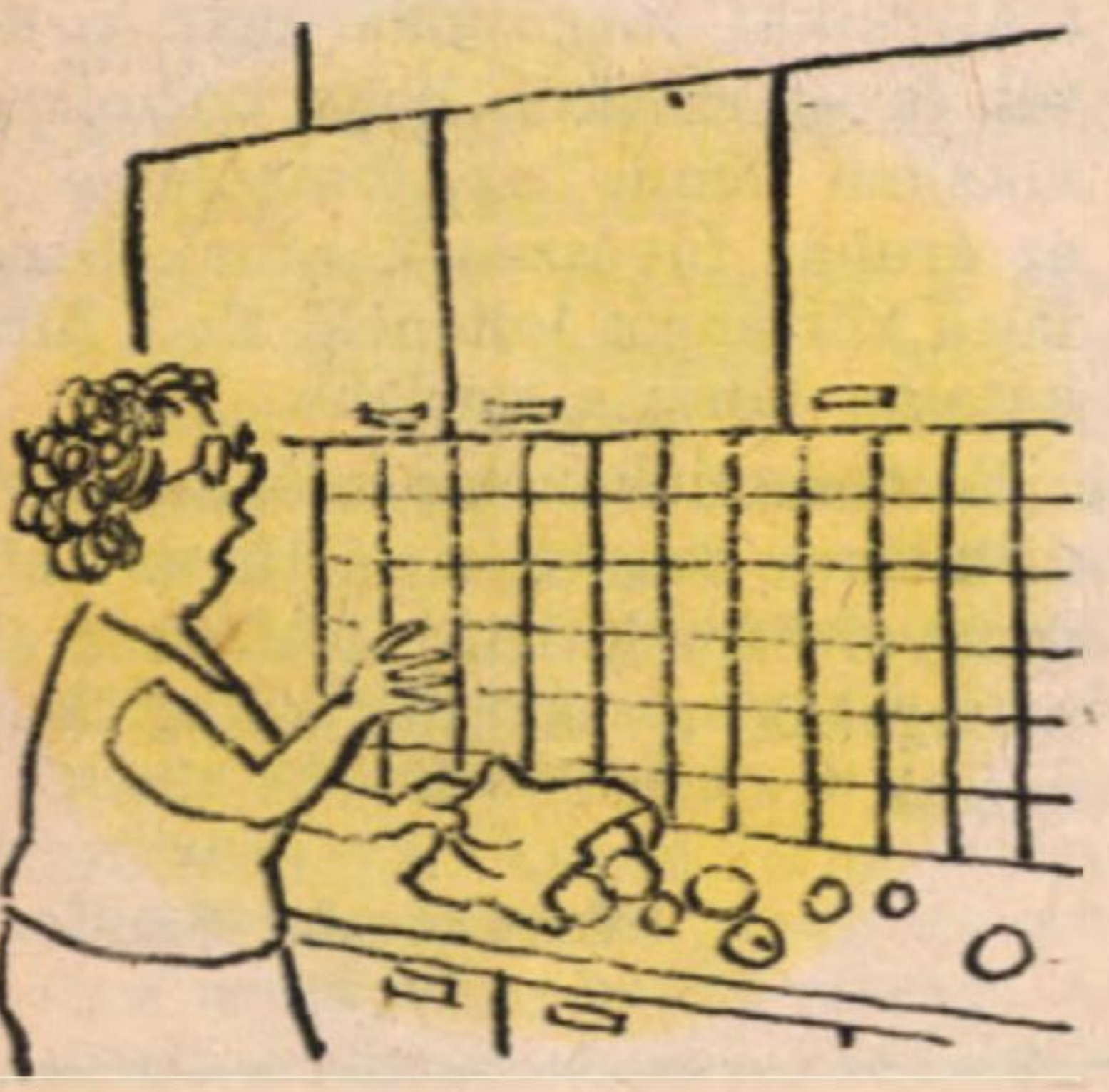

Minden elismerésem a világszámé. Nem is tudom, miben különbözik Rodolfo mutatványaitól. Talán abban, hogy Rodolfo minden műsorát így kezdi: Vigyázat, csalok!

MÁJAS PISTA

A fodrászüzletben csúcsforgalom. Négy nő haját csavarják, hárman a hajmosóban, nyolcan a bura alatt. Szép szál legény köszön be:

— Csók, hölgyeim. Pista benn van?

— Nincs — mondja Editke, a csinos fodrászlány.

— Hajjaj. Akkor én most mit csináljak a májjal?

— Miféle májjal?

— Most megyek a haveromhoz a vágóhídra, a Pista adott nekem egy százast májra, de most nem tudom, hogy kell-e neki, vagy sem. Meg, hogy esetleg többet akarna-e?

Nagy tanakodás. Senki sem tudja, hogy Pistának kell-e a máj.

— Milyen máj? — dugja ki a fejét egy hölgy a bura alól.

— Amilyet akar. Ma vágás van, lehet kapni disznómájat, marhamájat, talán még borjúmájat is.

— Mennyit?

— Akármennyit. A Skodámmal vagyok. Elbírja.

— Hozna nekem is?

— Miért ne?

Kiderül, hogy mindenki máját akar. Fél kilót, egy kilót, negyven dekát. Hát tessék összeírni, kezicsókolom. És a pénzeket ide.

— Mikorra ér vissza? — érdeklődik Editke.

— Most tizenegy óra van, kezicsókolom. Tizenkettő, fél egyre.

Ebbe mindenki belenyugszik. Kettőkor vált a műszak, a bura alatti hölgyek is szívesen várnak. Közben belép két új ügyfél, azok is gyorsan csatlakoznak.

A jótékony angyal elvonul. Tizenkettő. Fél egy. Egy óra. Többen kezdenek idegeskedni. Kettőkor már Editke is nyugtalan. Fél négykor jut eszükbe, hogy nem is tudják a skodás illető nevét, akinek összedobtak ezerszáz forintot.

Fél hatkor már együtt sír a délelőtti és a délutáni műszak és tizenhét átejtett vendég.

Akkor jut eszünkbe, hogy Pista nevű fodrász nincs a boltban.

GYERE, JÓZSI

Ha írni tudnék, hogy én miket írnék, — mondta taxisofőr barátom. — Mit szól például ehhez az esethez? Zuhog az eső, lehet úgy este nyolc, rengetegen várnak kocsira a megállóban. Beállok, az első, aki beszáll, fiatal nő. Hátraszól, na, mi van Józsi, miért nem jössz? A sorban talán a negyedik, bamba kinézetű férfi, van már benne egy kis nyomás, csak bámul, nem mozdul, mintha nem is neki szóltak volna.

— Gyerünk, Józsi! — mondja újra a hölgy. — Azt várod, hogy bőrig ázzunk? A mindenit, hogy hányszor kelljen mondani! — Azzal odalép a férfihoz, belekarol, tuszkolja, gyömöszöli be a kocsiba. Nekem meg odaszól: „Pasaréti út."

A Mártírok útja közepe táján vagyunk, a Május 1. mozinál, amikor a nő előreszól: „Én itt kiszállok." Kiszáll, bevágja az ajtót, eltűnik a Keleti Károly utca irányában, én meg kérdem a Józsit, hogy Pasaréti út hány szám? Miféle szám? Miféle Pasaréti út?" — motyogja. — „Hát ahová menni akar." „Miért mennék oda?" „A kedves felesége mondta." „Nekem nincs feleségem." „No, ne vicceljünk, Józsika, mert nekem is elfogy a türelmem." „Én nem vagyok Józsi — nyögi ijedten. — Én Kiss Bercike vagyok."

— Nekem mindegy — mondtam. Hazavittem Rákosszentmihályra. Fizetett, mint a köles.

ASSZONYSORS

Barátnőm a piacról tart hazafelé, öttagú családjának bevásárolt. Krumpli, borsó, répa, tej, kenyér, liheg, fújtat, majd leszakad a karja.

— Mindennap — mondja kifulladva. — Mindennap. Képzeld, megjavíttattam a villanyvasalót és bennfelejtettem a cekkerben. Egy hétig hurcoltam, mindennap és észre se vettem a különbséget...

FORRÓ VALLOMÁS

Barátnői társaságban a háztartási gépekről beszélünk. Keverőkről, darálókról, porszívóról, ami elviselhetőbbé teszi az életünket. Iluska, a kiváló pedagógus lelkesen azt mondta:

— Ha keze volna a Minimatnak, megcsókolnám.

Fehér Klára

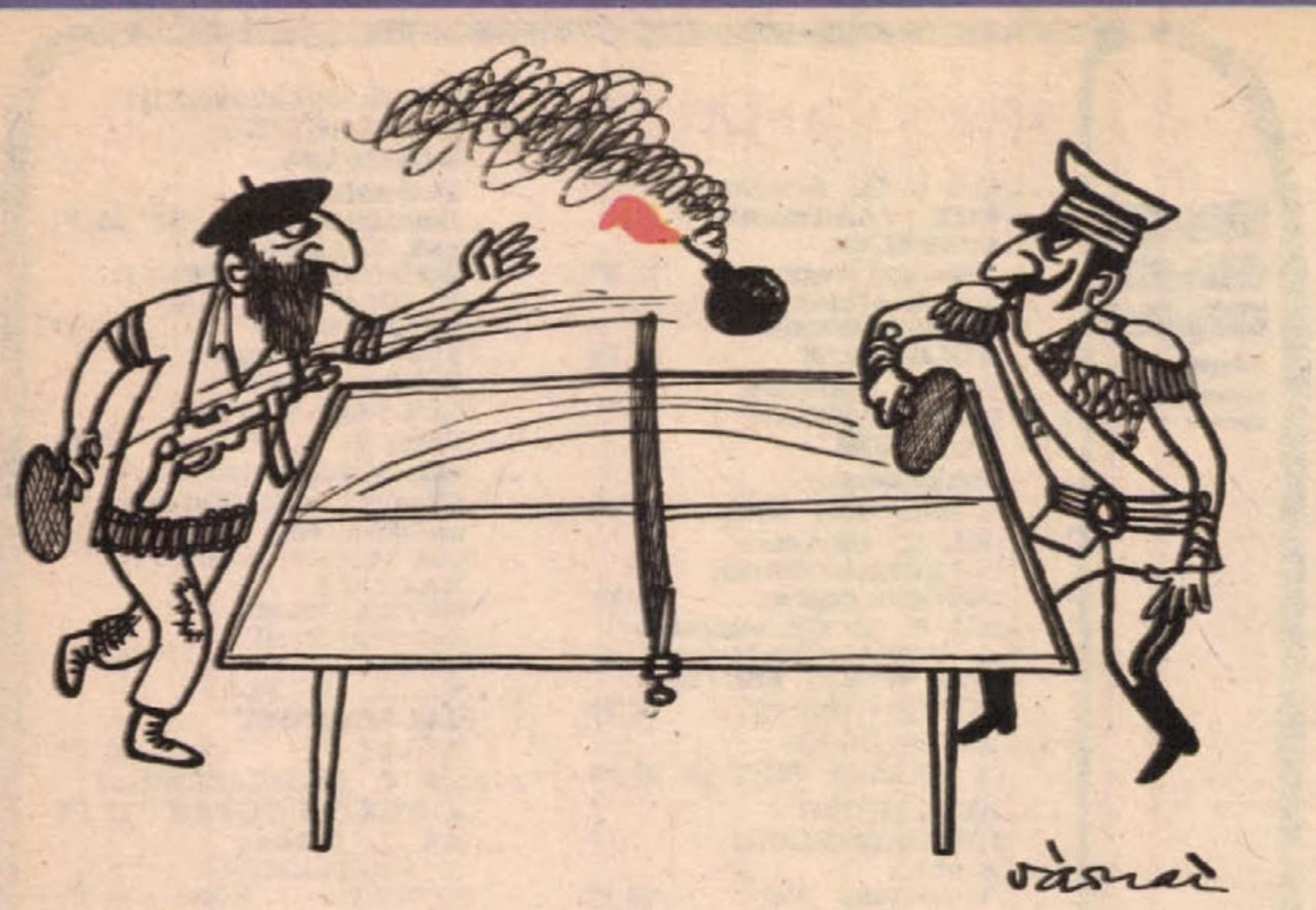

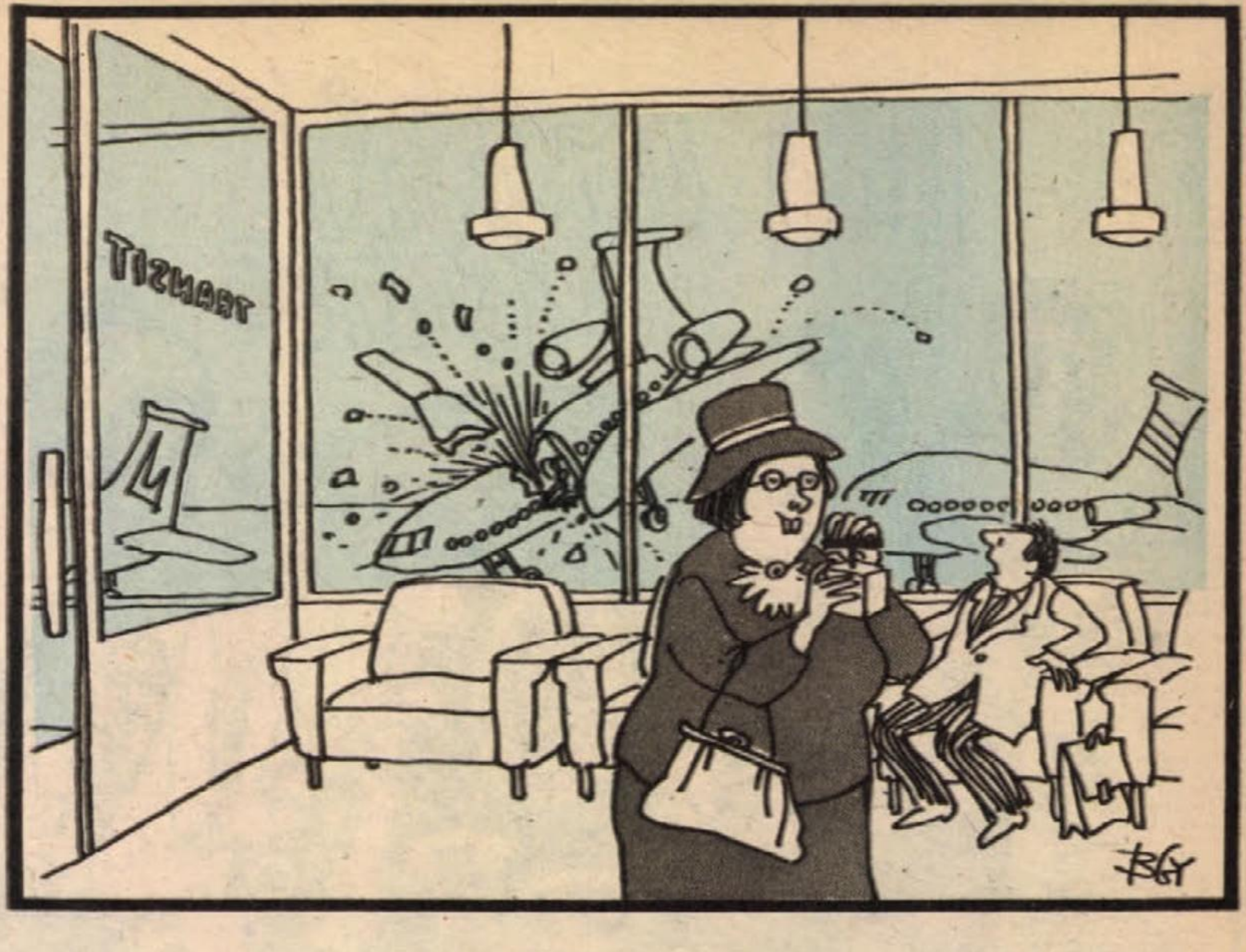

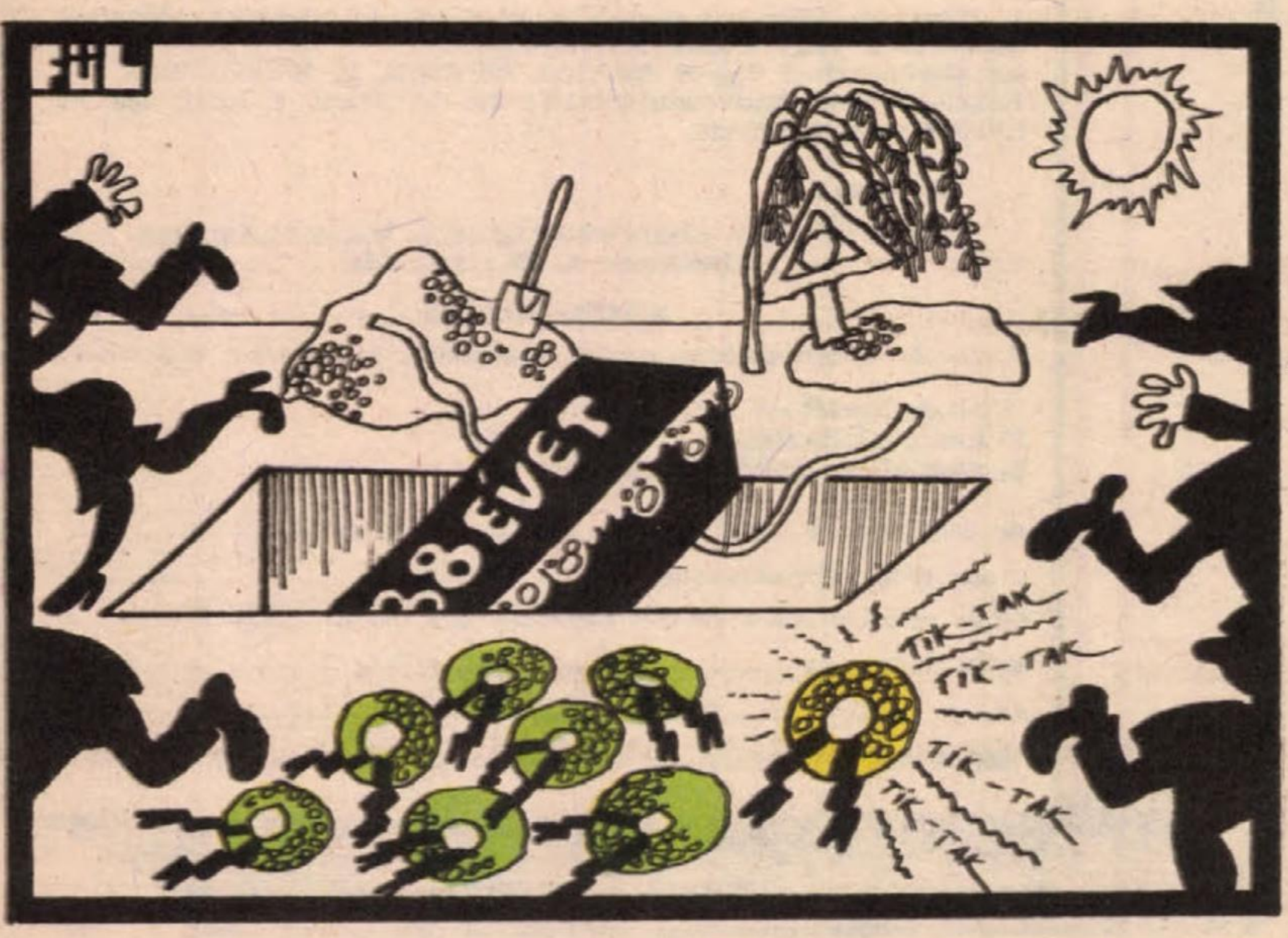
38 ÉVET
TIK-TAK
TIK-TAK
TIK-TAK
TIK-TAK

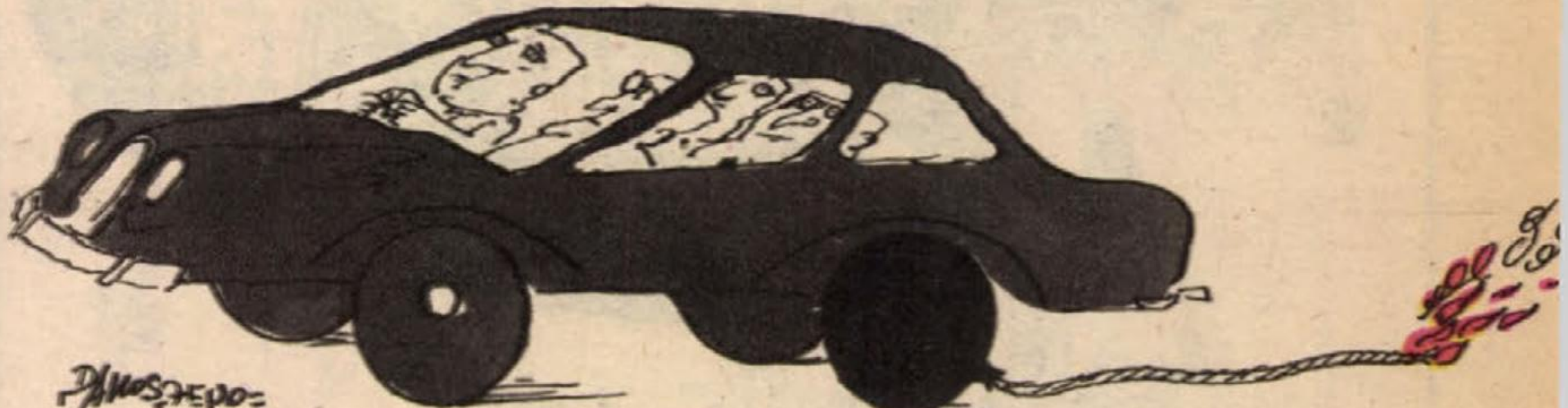

POKOLGÉP

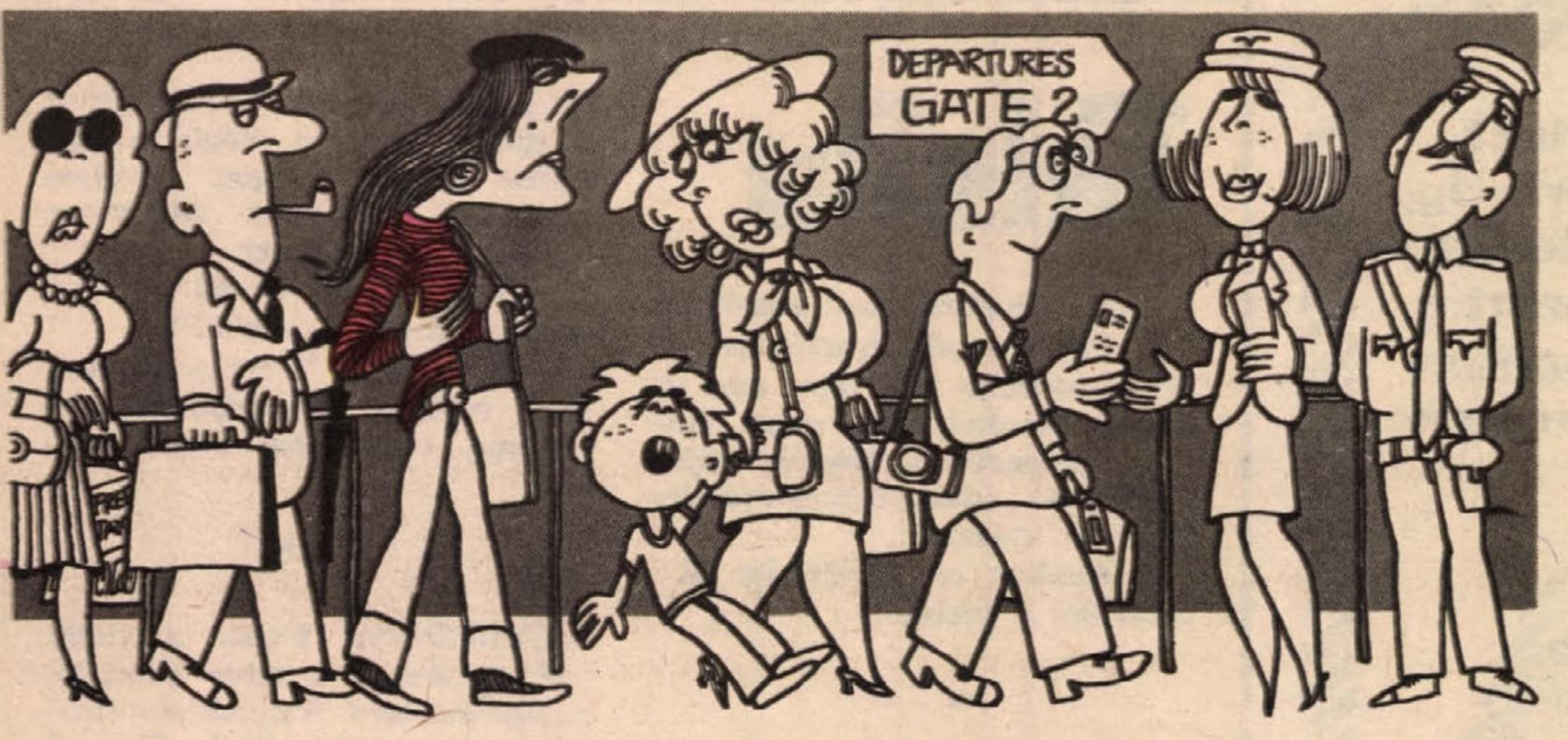
DEPARTURES
GATE 2

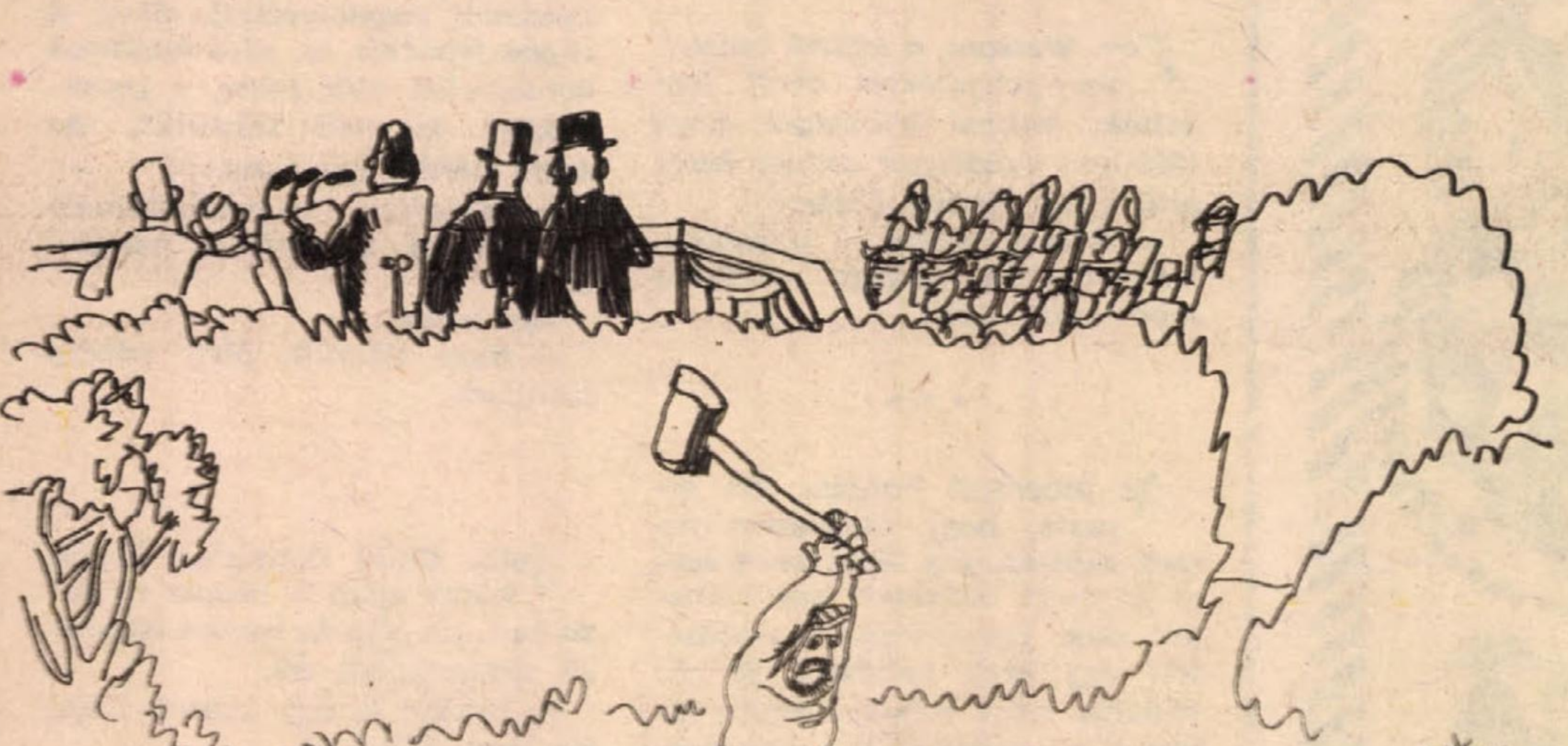

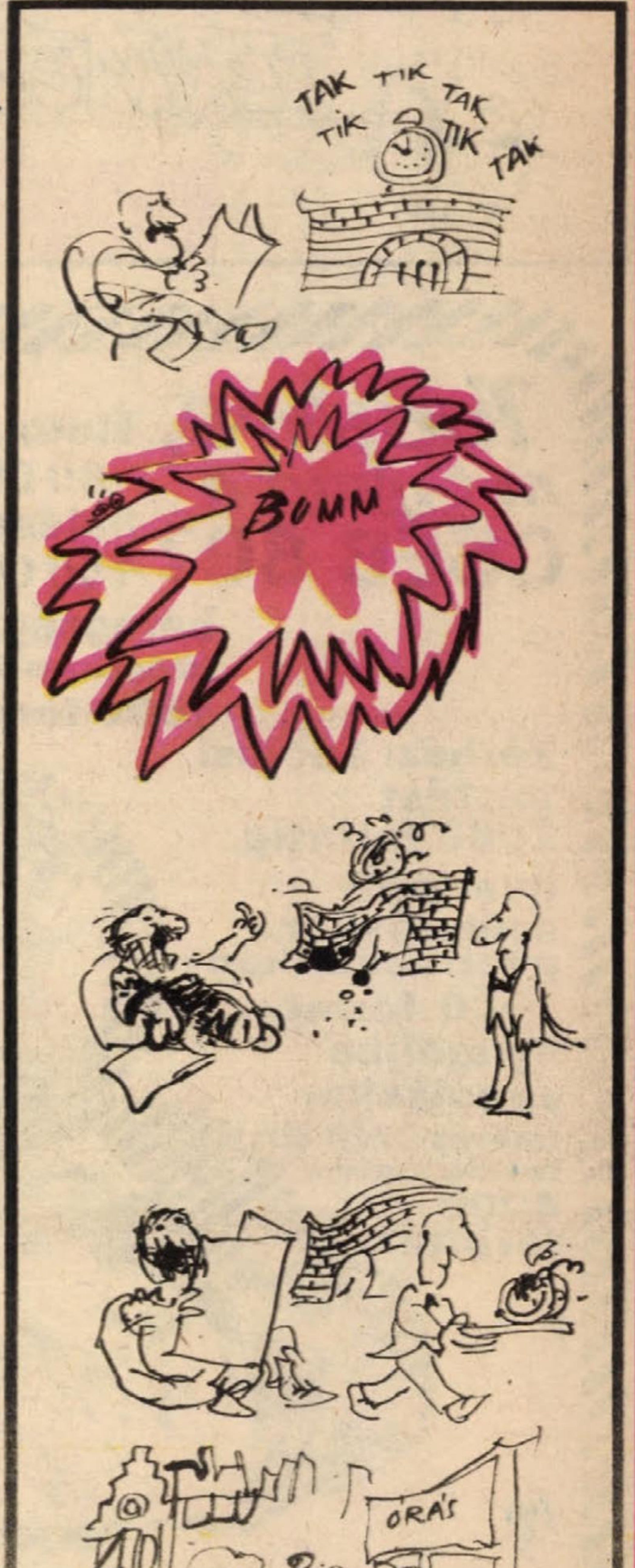
TAK TIK TAK
TIK TIK TAK
BUMM
40
ÓRÁS

VÁRNAI, BRENNER, FÜLÖP, DALLOS, BALÁZS-PIRI, HEGEDŰS, SAJDIK

LAKÁSÁT DÍSZÍTSE
NÉPMŰVÉSZETI TERMÉKEKKEL
NÉPMŰVÉSZETI ÉS HÁZIIPARI VÁLLALAT

Művelt Nép Könyvterjesztő Vállalat

KÖNYVAJÁNLATUNK

... pld. I. G. Acuna: **EGY VASÁRNAP REJTÉLYE.** Bűnügyi regény 26 Ft
... pld. J. Aldridge: **MAC GREGOR KÜLDETÉSE** 39 Ft
... pld. I. Calvino: **LÁTHATATLAN VÁROSOK.** Tudományos-fantasztikus regény 22 Ft
... pld. A. Christie: **CIPRUSKOPORSÓ.** Bűnügyi regény 36 Ft
... pld. E. V. Cunningham: **A NARANCSSÁRGA MAURITIUS ESETE.** Bűnügyi regény 24 Ft
... pld. A. Dumas: **A HÁROM TESTŐR** 98 Ft
... pld. **EMBERI GYARLÓSÁGOK.** Szerk.: Tertinszky Edit 52 Ft
... pld. A. Jakubovszkij: **A GALAKTIKA KUPOLÁJA.** Tudományos-fantasztikus elb.-ek 35 Ft
... pld. E. Lambert: **DICSŐSÉGRE ÍTÉLVE. A ZÖLD ÁRNYAK SZIGETE** 60 Ft
... pld. F. Marceau: **ELLENSÉGEM HOLTAN HEVER.** Regény 29 Ft
... pld. A. Moravia: **AZ UNALOM** (Európa zsebkönyvek) 25 Ft
... pld. Pálfalvi Nándor: **HAJNALI ÖSVÉNYEKEN.** Sportvadászok könyve 53 Ft
... pld. E. A. Poe: **VÁLOGATOTT MŰVEI** 86 Ft
... pld. J. Pszikhundakisz: **A KRÉTAI FUTÁR** 25 Ft
... pld. J. Verne: **A REJTELMES SZIGET 1—2. kötet** 60 Ft

A könyvek megrendelhetők a kivágott és kitöltött hirdetési szelvényen vagy postai levelezőlapon.
Részletfizetésnél 3%-os kezelési költséget is felszámítunk.
Részletfizetési kedvezményeink: 400 Ft felett 4 havi, 600 Ft felett 6 havi törlesztés.

Címünk:

MŰVELT NÉP KÖNYVTERJESZTŐ VÁLLALAT (400)
Budapest 5. Pf.: 370. 1370

MEGRENDELÉS

Alulírott megrendelem postai szállításra a felsorolt műveket:

* részletfizetéssel
** készpénzfizetéssel
(a nem kívánt feltétel törlendő).

A megrendelő neve: ....
Címe (irányítószámmal): ....
Csak részletfizetés esetén töltendő ki: ....
Szül. hely, év: ....
Anyja neve: ....
Munkahelye: ....

Tudja-e, mit nyújt a CSÉB 80?

Életbiztosítást 60 000 forintig,
balesetbiztosítást 150 000 forintig,
betegségbiztosítást /táppénzes állomány esetén/ 1500 forintig,
kórházi ápolási térítést 2000 forintig,
gyermekszületéskor, gyermekenként 1000 forintot,
nyugdíjba vonuláskor /ötéves CSÉB 80-tagság esetén/ 4000 forintot.

UGYE, KÁR LENNE CSÉB 80 NÉLKÜL?

TRIBÜN

Jim Linehan, az ezerötszáz méteres női gyorsúszás világcsúcstartója nap mint nap irtózatos távokat gyűr maga mögé a medencében. Megkérdezték, melyik az edzés legkeservesebb része. A válasz:

— Amikor az elején be kell mennem a vízbe.

* * *

Tom Watsont, a kitűnő hivatásos golfjátékost arról faggatták: miként lehetséges, hogy 1980-ban másfélszer annyit keresett, mint Jimmy Carter.

— Nem is tudom — gondolkodott el a sportember. — Talán jobb évem volt.

* * *

Az amerikai horgász azt olvasta, hogy Skóciában remek zsákmányra lehet szert tenni és ezért befizetett egy kéthetes skót pecatúrára. Szerződtetett egy öreg helybelit is, aki vállalta, hogy minden útjára elkíséri a vendéget és megmutatja, hol számíthat a legjobb zsákmányra. Teltek a napok, de hiába teltek, mert semmi sem akadt a turista horgára. Végül a legutolsó napon kifogott egyetlen csenevész halacskát. Dühöngve fordult a kísérőjéhez:

— Tudja, hogy ez az egy hal ezer dolláromba került?!

— Mázlista — mondta az öreg skót végtelen nyugalommal. — Örüljön, hogy nem fogott kettőt.

* * *

Edzőtáborba viszik a fiatal úszókat, s a tábor vezetője, a legendáshírű nagymester iszonyatosan megdolgoztatja őket. A végén felmérés, az edző hatalmas kérdőíveket állít össze, a gyerekeknek ki kell tölteniük. Az egyik kérdés így hangzik:

— Sikerült-e megváltoztatnom az úszással kapcsolatos nézeteidet?

Egy válasz:

— Nem sikerült. Még mindig szeretem.

* * *

Julia Child holtbiztos fogyókúrát ajánl a People magazinban. Az eljárás három egyszerű mozzanatból áll.

— Harapj le egy falatot. Rágd jól meg. Köpd ki.

p. p.

AZ OLVASÓ OLDALA

KOMÁMASSZONY, HOL A LABDA?

Érdekes ország ez a miénk, legalábbis kereskedelmileg. Néha a legváratlanabb dolgokat nem lehet vagy éppen lehet kapni. Ugye emlékeznek — például — a tavaly tavaszi csokoládéhiányra? Olyan méretűvé nőtte ki magát, hogy hirtelen, soron kívül kellett csokoládét importálni az NSZK-ból. Aztán, néhány hét múlva, megjelentek ismét a magyar csokoládék is —, de az NSZK csokoládégyárainak (vagy nagykereskedőinek) akkora megrendelést adhatott fel a magyar külkereskedelem, hogy boltjaink máig sem fogytak ki a nyugatnémet csokoládéból.

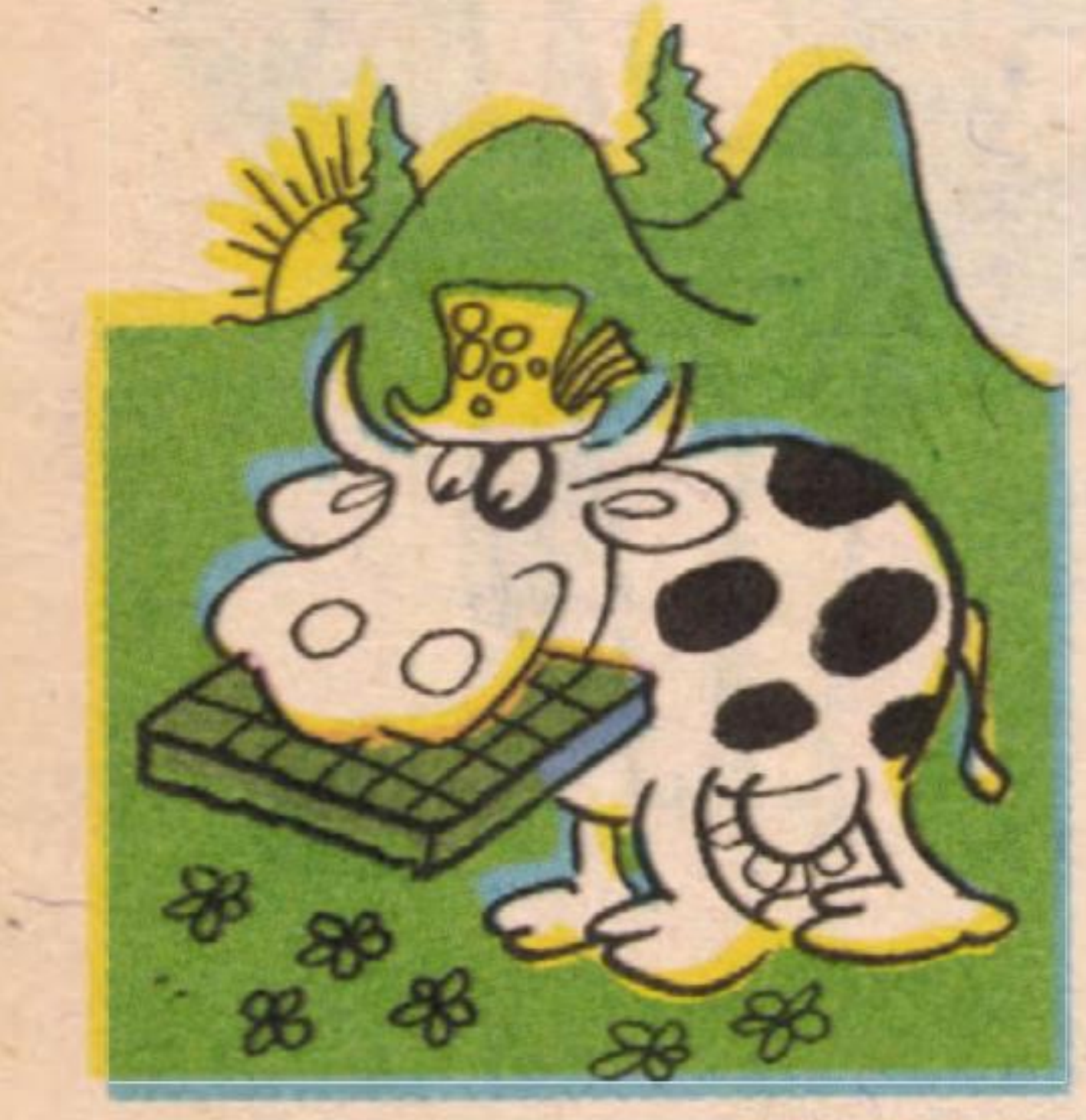

Most pedig itt van — ugyancsak hirtelen jött és egyelőre sem importtal, sem mással nem oldották meg — a labdahiány. Bécsi Józsefné (Bp., Márvány u. 4. — 1012) olvasónk levelében hívta fel rá a figyelmünket: két fiú unokájának szeretett volna szép játéklabdát venni, de hiába járta sorra a játéküzleteket meg a bazárokat, a keresett árut sehol nem találta.

E sorok írója ugyancsak a fiú unokájának kívánt labdát venni és csaknem ugyanazt tapasztalta, amit a panaszos levelet küldő olvasónk. Pedig még olyan elsőrendűen ellátott helyen is próbálkozott, mint a Skála Áruház. Mégis, nagyobb szerencsém volt, mint olvasónknak: találtam labdát ott, ahol a legkevésbé számítottam rá. Egy — csecsemőruházati üzletben, a Népköztársaság útján, a November 7. tér mellett. Igaz viszont, hogy nem kaptam azokat a csecsemőruházati cikkeket, amelyekért a boltba bementem. Ilyen kiegyenlítő jellegűen igazságos az élet, illetve a magyar kereskedelem.

(bt)

TÖBB MINT BOSSZANTÓ

❶

SZÁRAZ OLAJ

Badacsonyban a Halászkertben halászlénket vártuk, amikor az egyik felszolgáló hirtelen megcsúszott és a kövezeten elterült. Nagy ívben repült a tálcájáról a földre a sült hal, a tartár és a hasábburgonya.

Megtudtam: nem történt rendkívüli esemény. A felszolgálók munkájuk végzésekor gyakran elcsúsznak, mintha jégpályán közlekednének. A kövezetet úgynevezett száraz olajjal kenik, kenegetik. Tisztasági szempontból. És a balesetveszélyességi szempont?

❷

A NÉMA PANASZLÁDA

A Posta régi telefonfülkéit sorra újakra cseréli. Szerényen meghúzódik bennük a kis panaszláda. Erről jut eszembe: még februárban telefonálni akartam a Kálvin téri aluljáróból. A jóétvágyú automata három 2 forintosomat nyelte el. Tollat, papírt ragadva észrevételeztem a történteket és a bizalmammal együtt a ládába helyeztem. Azóta várom a Posta válaszát. Vajon a panaszládákat mikor ürítik? Évezredenként?

❸

TITKOLÓZÓ VONAT

Bízva az érvényes menetrendben, Balatonudvarin felszálltam a Badacsony felé tartó vonatra. De már Zánkán leszállítottak, mert a vonat nem ment tovább. Mikor jön a következő? — kérdeztem az arra lépdelő vasutastól. — Nem tudhatom kérem — felelte —, csak most léptem szolgálatba. Alapos késéssel végül utolért bennünket vonatunk és célba juttatott.

Ha a fővárosból utazunk a Balatonra, a Déli pályaudvaron vesztegelő vasúti szerelvények mindegyikén ott az iránytjelző tábla. A helyi kis távolságú vonatokon miért spórolják el a tájékoztatást?

A nyaralás már a vonaton kezdődik.

(f. i.)

A RAMOVILL NEM SZERET LEVELEZNI

Minszk 10-es típusú hűtőszekrényemre új ajtó kellene. A VILLGÉP helyi szervize zordul elutasított: alkatrész nincs! A GELKA szerviz is elutasított. Ekkor írtam Budapestre, a RAMOVILL hűtőgéptechnikai osztályára, ahonnan — hat hét után! — még egy árva, kétsoros választ sem kaptam, nemhogy ajtót. Megértem, hogy a RAMOVILL valamilyen okból nem szeret levelezni, de ennyire? Hiszen végül is nem tisztességtelen ajánlatott tettem a cégnek: vásárolni szeretnék tőle csupán. Hátha mégis valóra válik az a balga illúzióm, hogy még ezen a nyáron használni tudom a hűtőszekrényemet?

Kardos Lajos, Pécs, József Attila utca 2. 7623

Tücsök és bogár

Továbbra is szívesen fogadjuk, ha hasonló tücsköt-bogarat beküldenek hozzánk olvasóink. A legmulatságosabbakat ezeken a hasábokon közszemlére tesszük, beküldőjüket pedig honoráljuk.

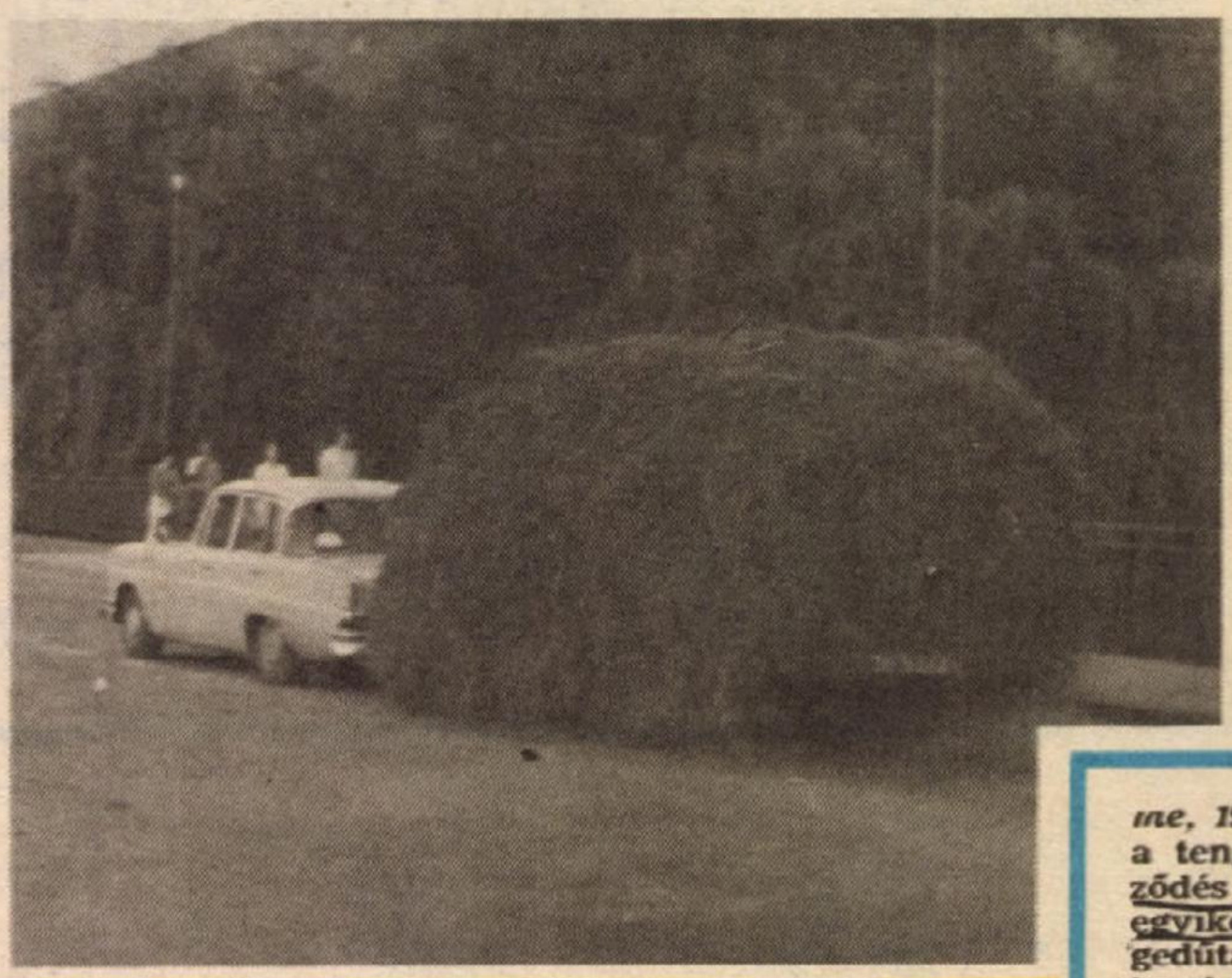

A mezőgazdaság gépesítése gyors ütemben halad!
(Bauer Klára, ercsi olvasónk felvétele)

me, 1929-ben jelent meg. **40.** Ilyen a tenger vize. **42.** A vérszennyeződés hét magyar vezérének egyike. **46.** Táncmulatság. **47.** Hegedűtartó. **48.** Az Attila név változata. **50.** Fékezhetetlen. **53.** Félig

Alighanem Árpád apánk, a nagy környezetvédő!
(A Szolnok megyei Néplapban fedezte fel Pintér József)

Magasság	**158**	**159**	**160**	**161**
Mellkas				
Testsúly	53	53	54	54
Nyak	31,5	32	32	32
(a mellek alatt)	86	86,5	87	87
Derék	62,5	63	63	63
Csípő	92	92,5	93	93

Ilyen is van, csak fejre kell állni!
(Az Új Tükörben találta Zádeczky Ibolya, sátoraljaújhelyi olvasónk)

Földrengésjelző állatok. Ha a házinyulak a háztetőkre menekülnek, a patkányok pedig a telefonkábeleken keresnek menedéket, hamarosan földrengés lesz. Az állatok érzékenységét Kaliforniában

Nyuszi hopp, nyuszi hopp!
(A Kisalföld című lapban lelte Simon Jánosné, győri olvasónk)

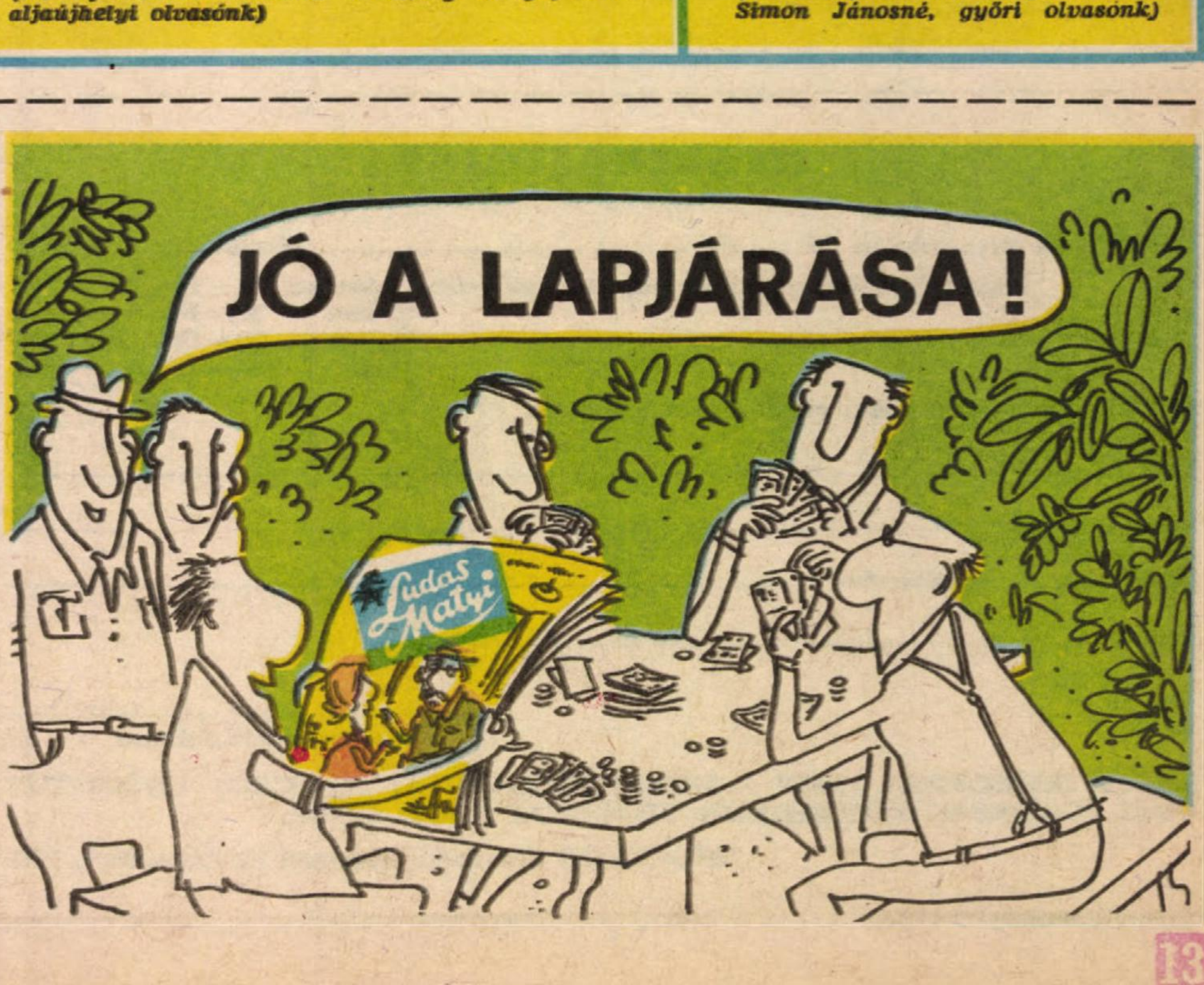

HA NÁLUNK IS LENNE NUDISTA STRAND

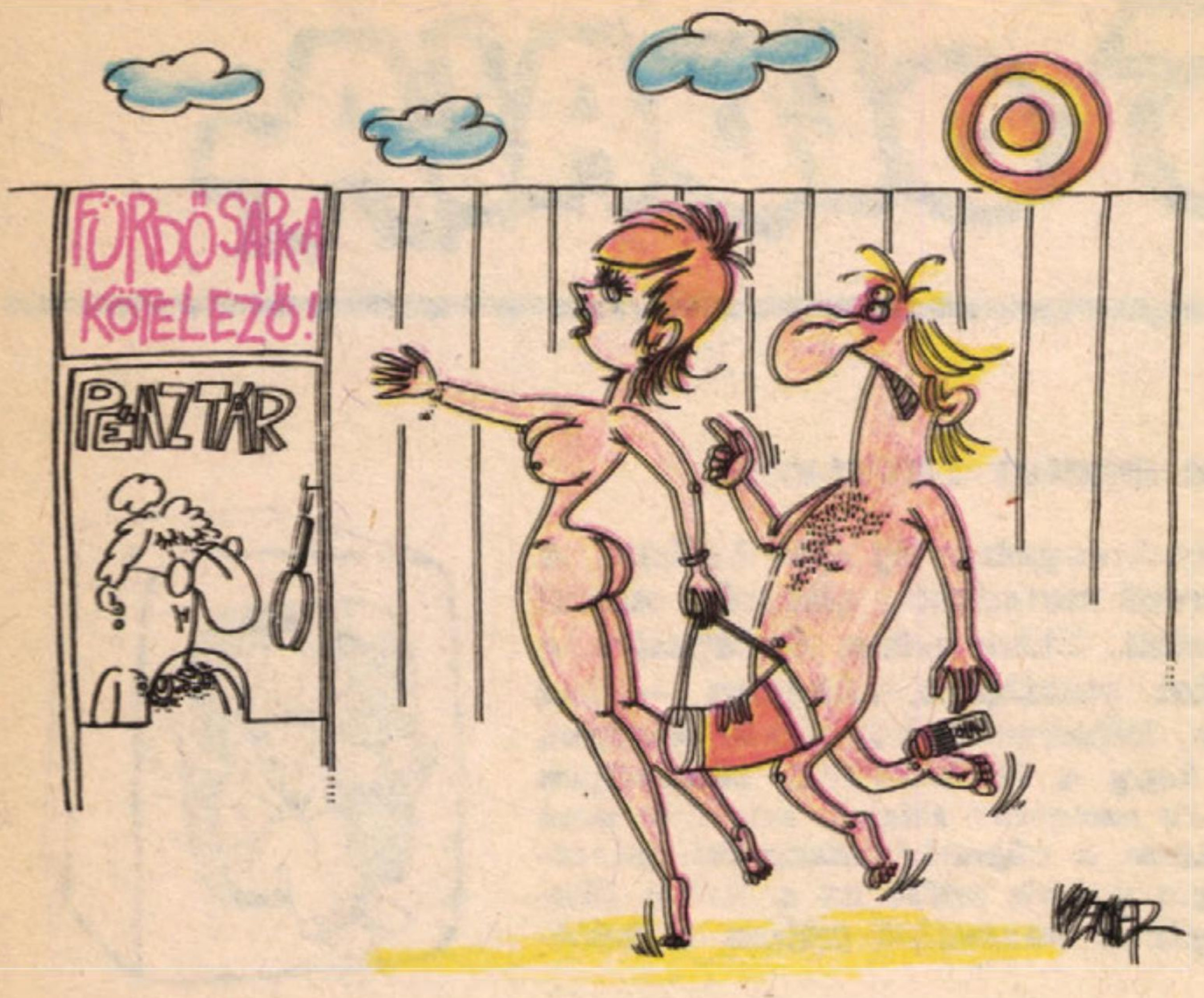

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

A vízvezeték-szerelő befejezi munkáját, átnyújtja a számlát a háziasszonynak.

— Egek ura! — sopánkodik az asszony. — Micsoda csillagászati számok! Tudja, hogy még az orvosoknak is kevesebbet fizetek?

— Tudom asszonyom, tudom — válaszol a vízvezeték-szerelő. — Korábban én is orvos voltam.

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

Izgatott nénike érkezik az állomásra:

— Tessék mondani, régen elment már a vonat?

— Alig egy perce!

— Hála istennek! Már attól féltem, hogy nagyon elkések...

FEJLESZTÉS

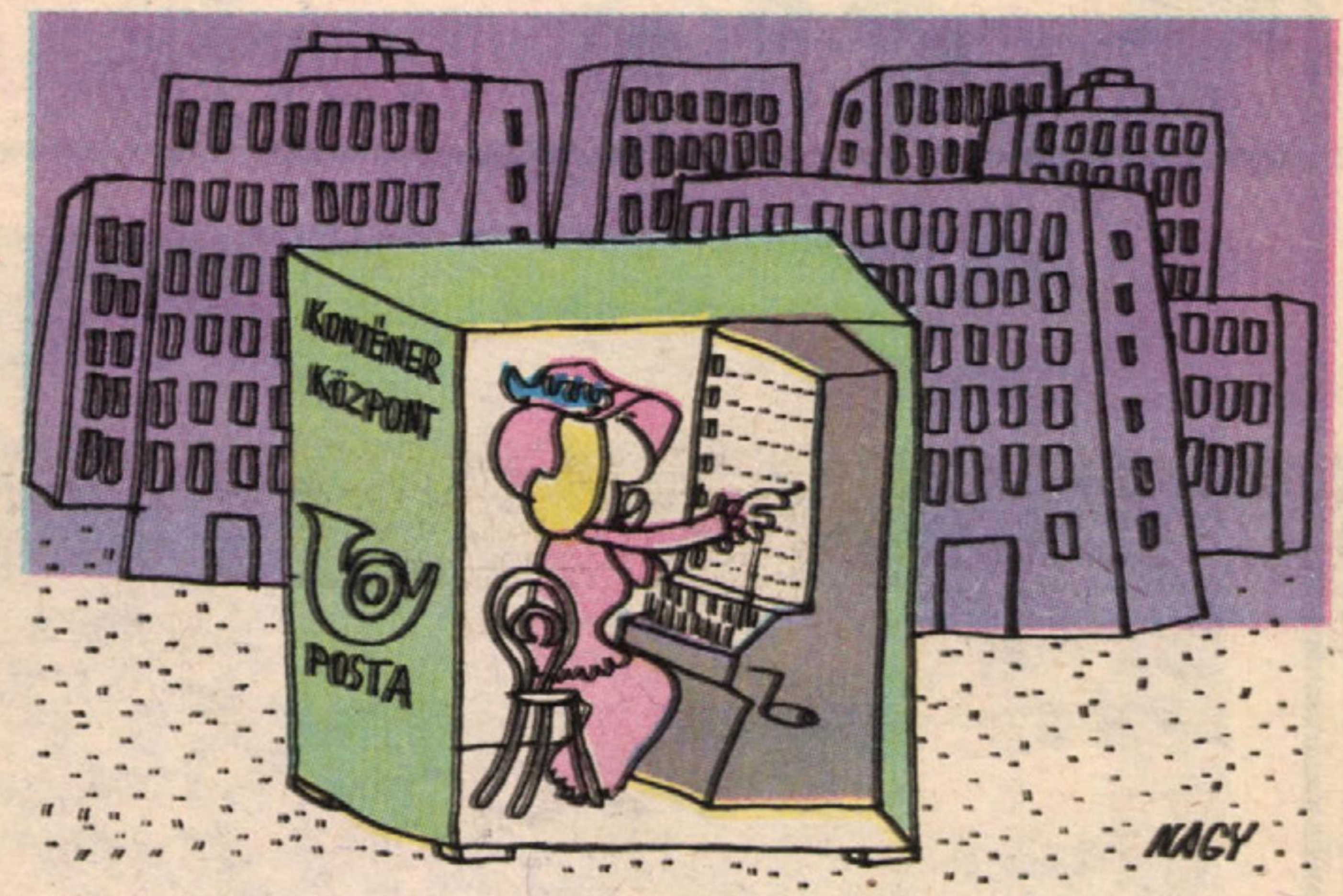

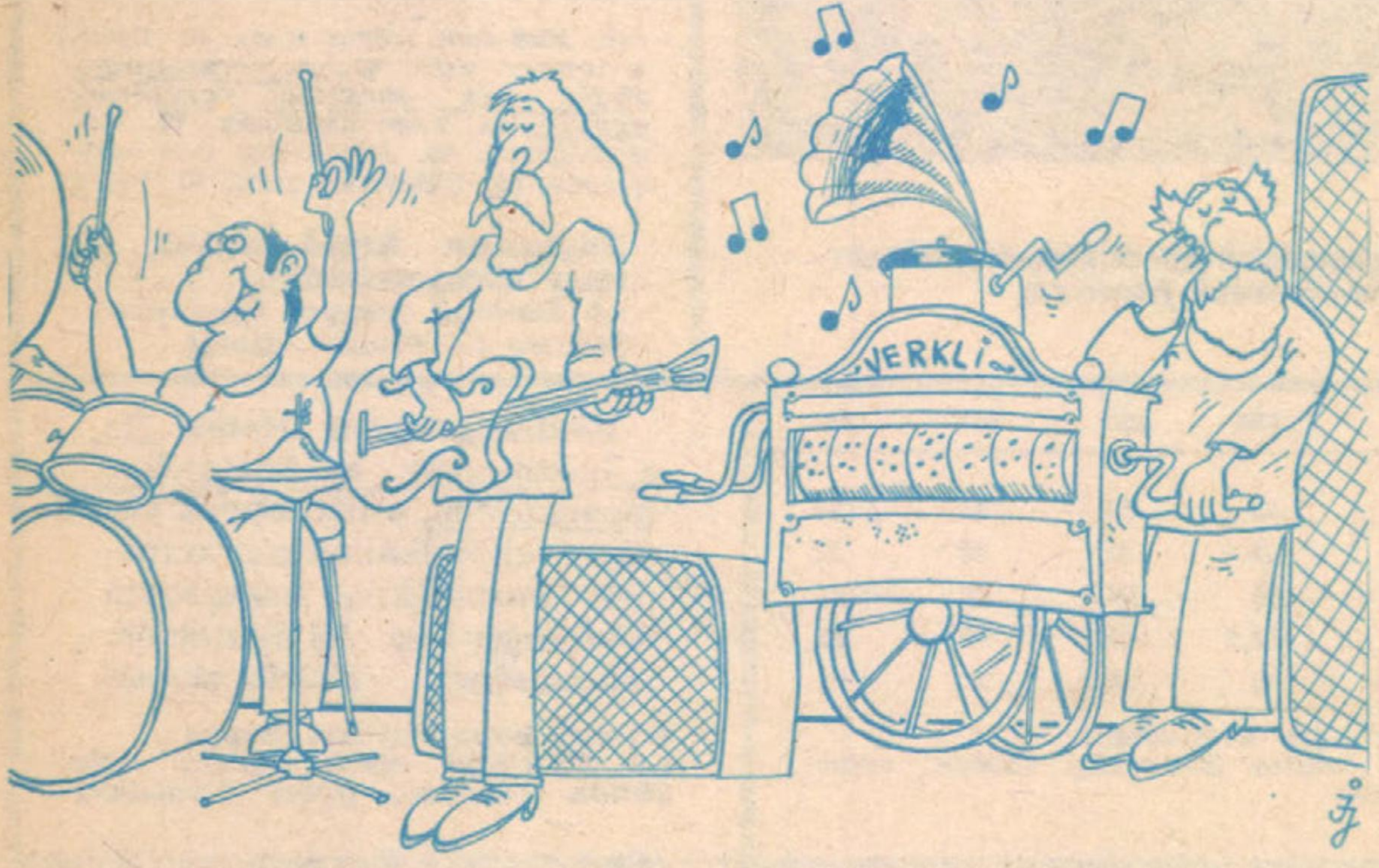

NOSZTALGIA-KONCERT

MEGRENDELŐLAP

Előfizetésben megrendelem 19....... évi .... hónap .... napjától

a **LUDAS MATYI** című hetilapot, előfizetési díj: 1 hónapra 13,– Ft
¼ évre 39,– Ft
½ évre 78,– Ft
1 évre 156,– Ft

Az előfizetési díjat a posta megbízottjának fizetem.

Név: ....

Város (község): ....

Utca, házszám, irányítószám: ....

Kelt, 19... hó .... nap.

....
a megrendelő aláírása

KÉRJÜK OLVASÓINKAT, HOGY A MEGRENDELŐLAPOT AZ ÚJ POSTAI LEVÉLKEZELÉS MIATT BORÍTÉKBAN SZÍVESKEDJENEK FELADNI AZ ALÁBBI CÍMRE:

HÍRLAPKIADÓ VÁLLALAT, Budapest 70. Postafiók 1. 1959

MESTEREDZŐ

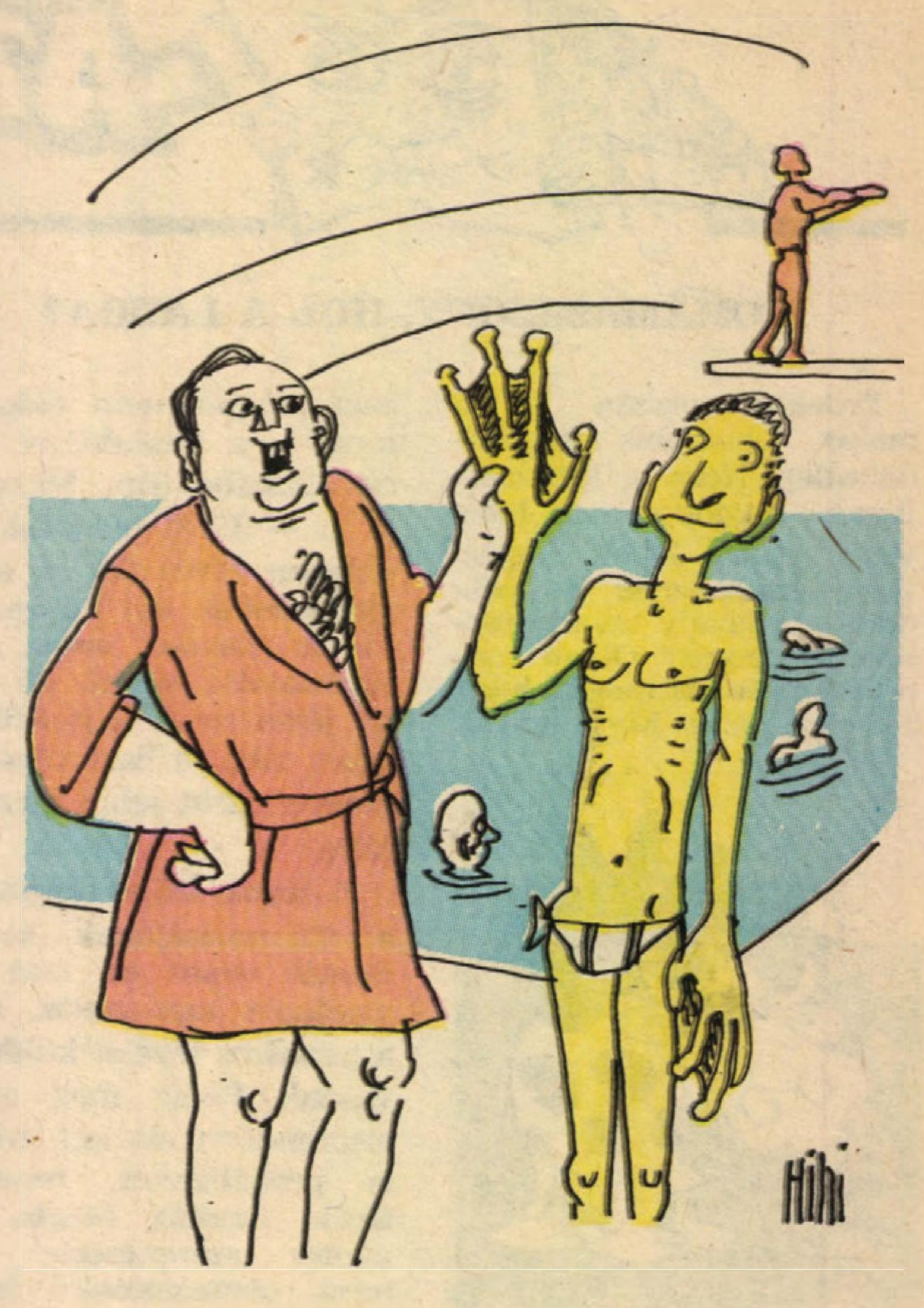

– Kezd meglátszani rajtad a sok edzés...

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

Egy társaságban a vőlegény a menyasszonyához fordul:

— Miért vagy ilyen rossz hangulatban, szívem?

— Olyan keveset foglalkozol velem, hogy már hárman is kérdezték, mióta vagyunk házasok.

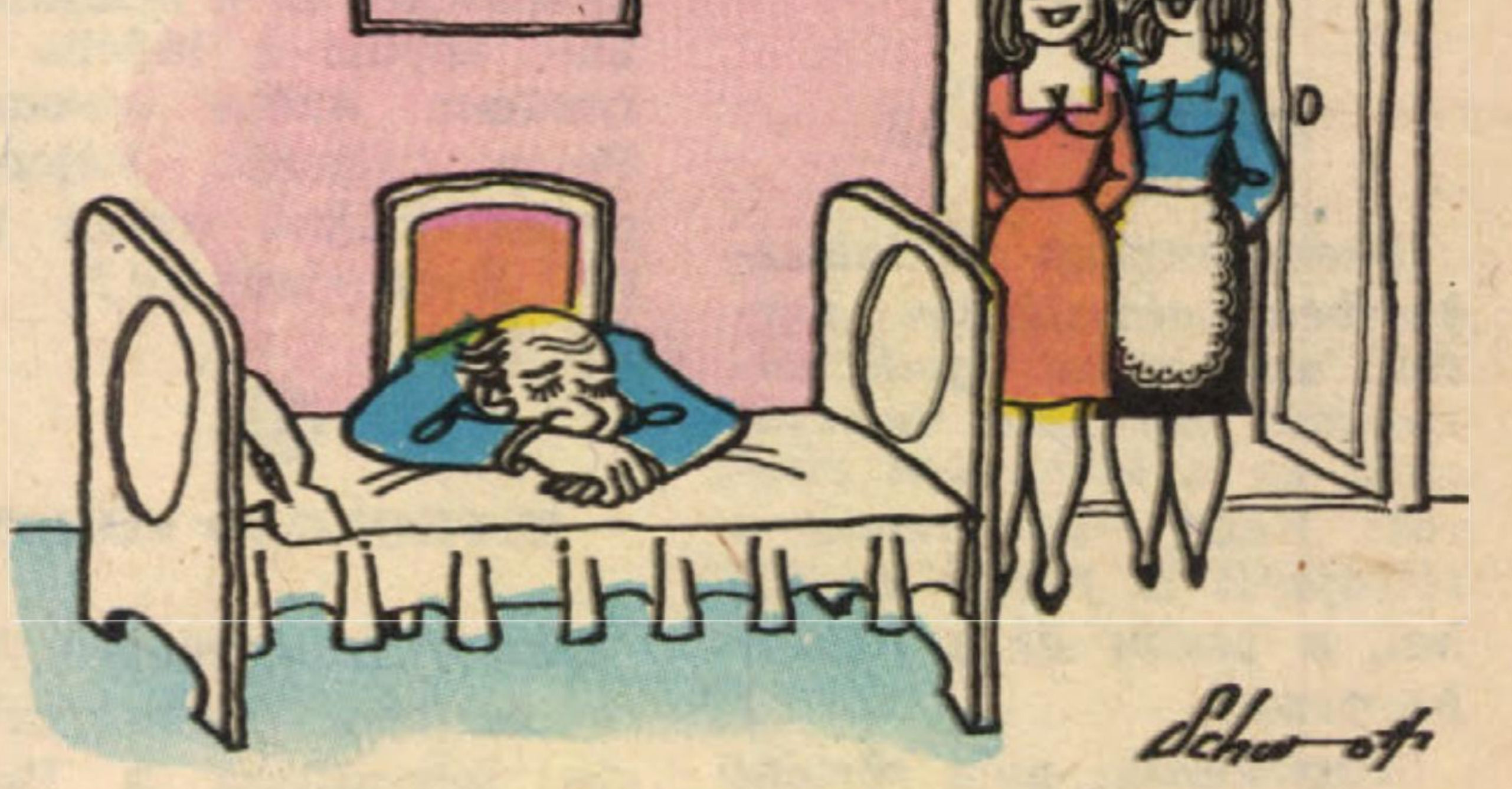

– Az irodában szokta meg... Csak így tud aludni!

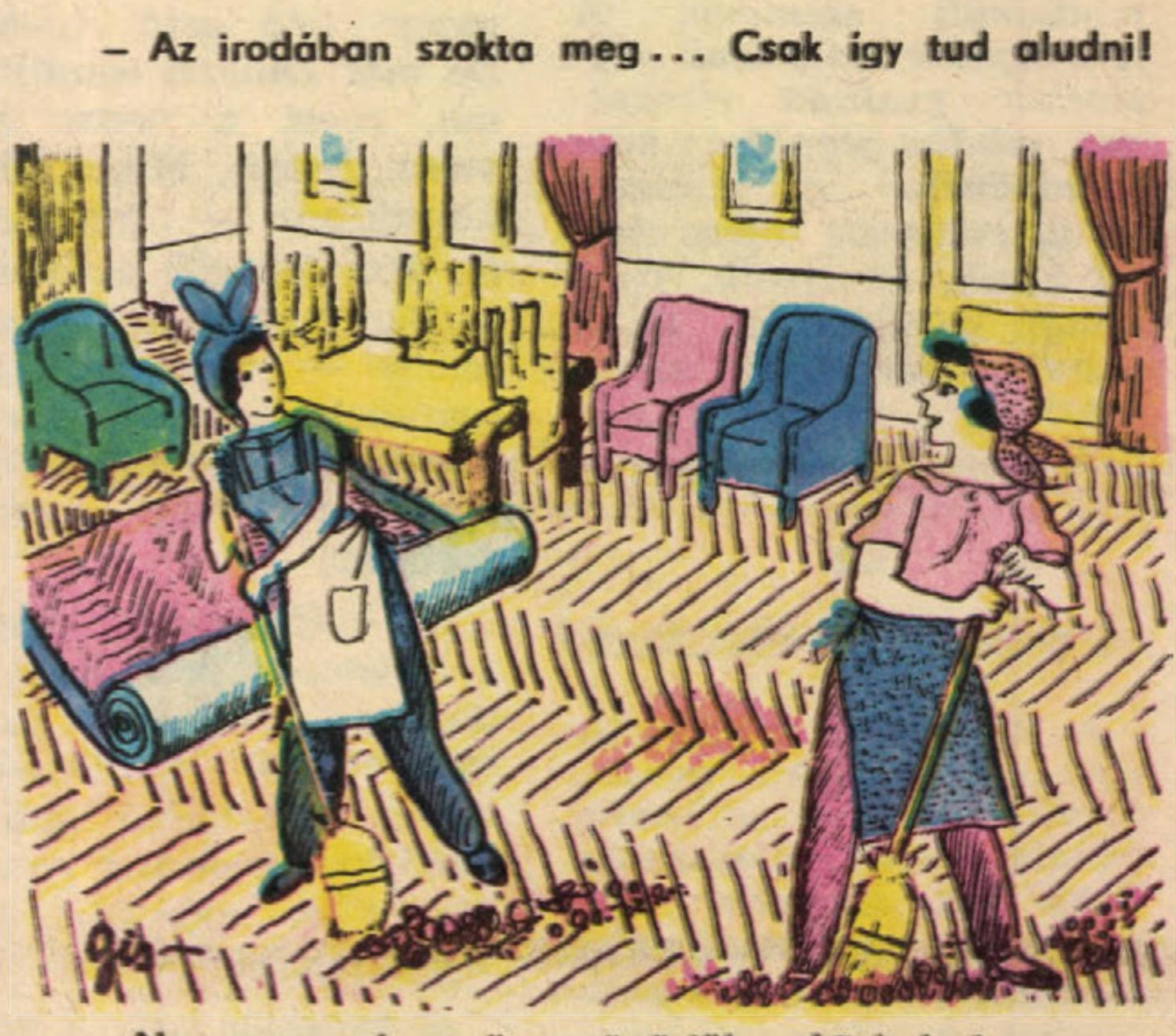

– Na, most szépen összesöpörjük a közhelyeket...

IM-PORT HUMOR

KIFOGYHATATLAN TÉMÁNK: A TÉVÉ

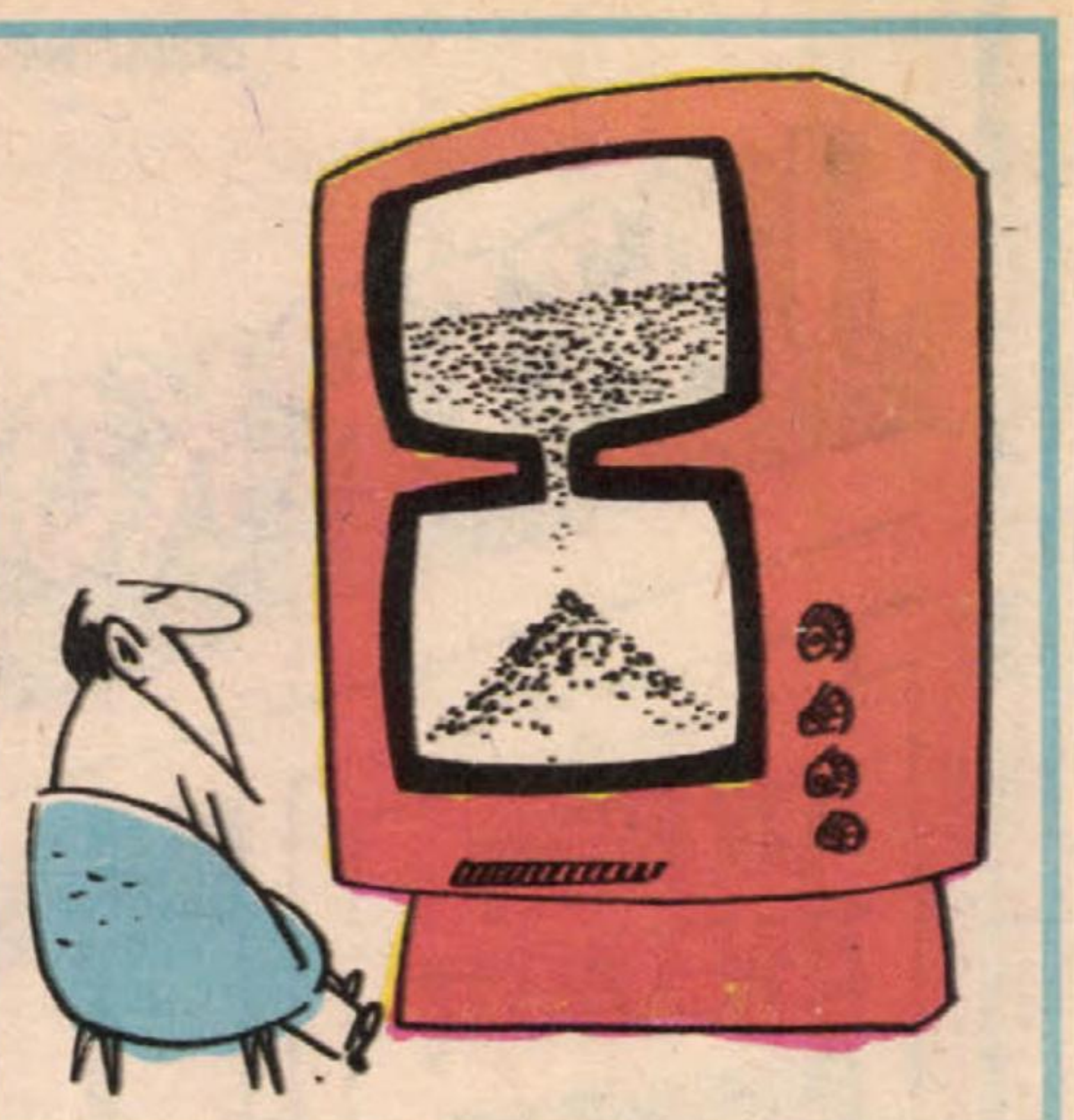

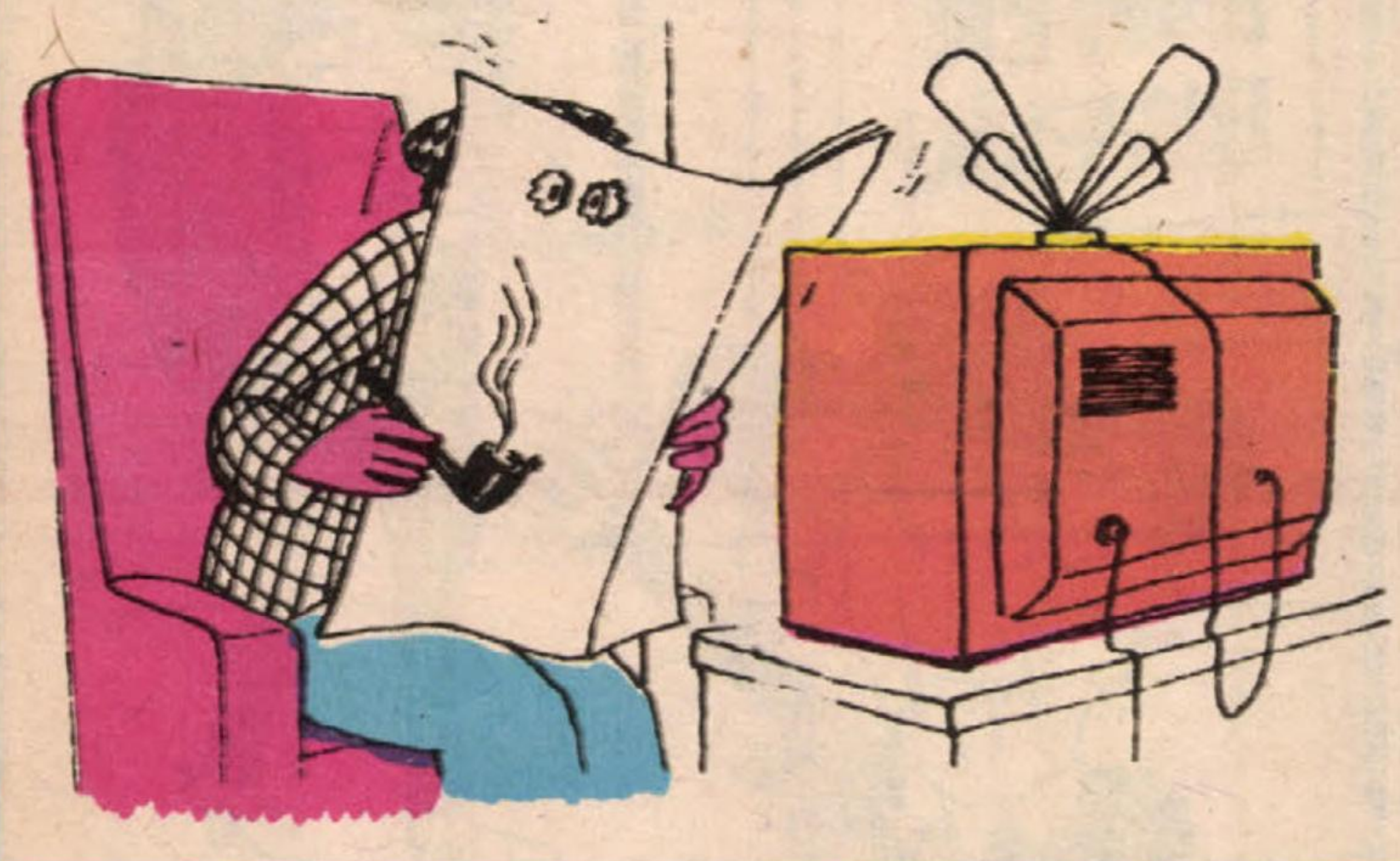

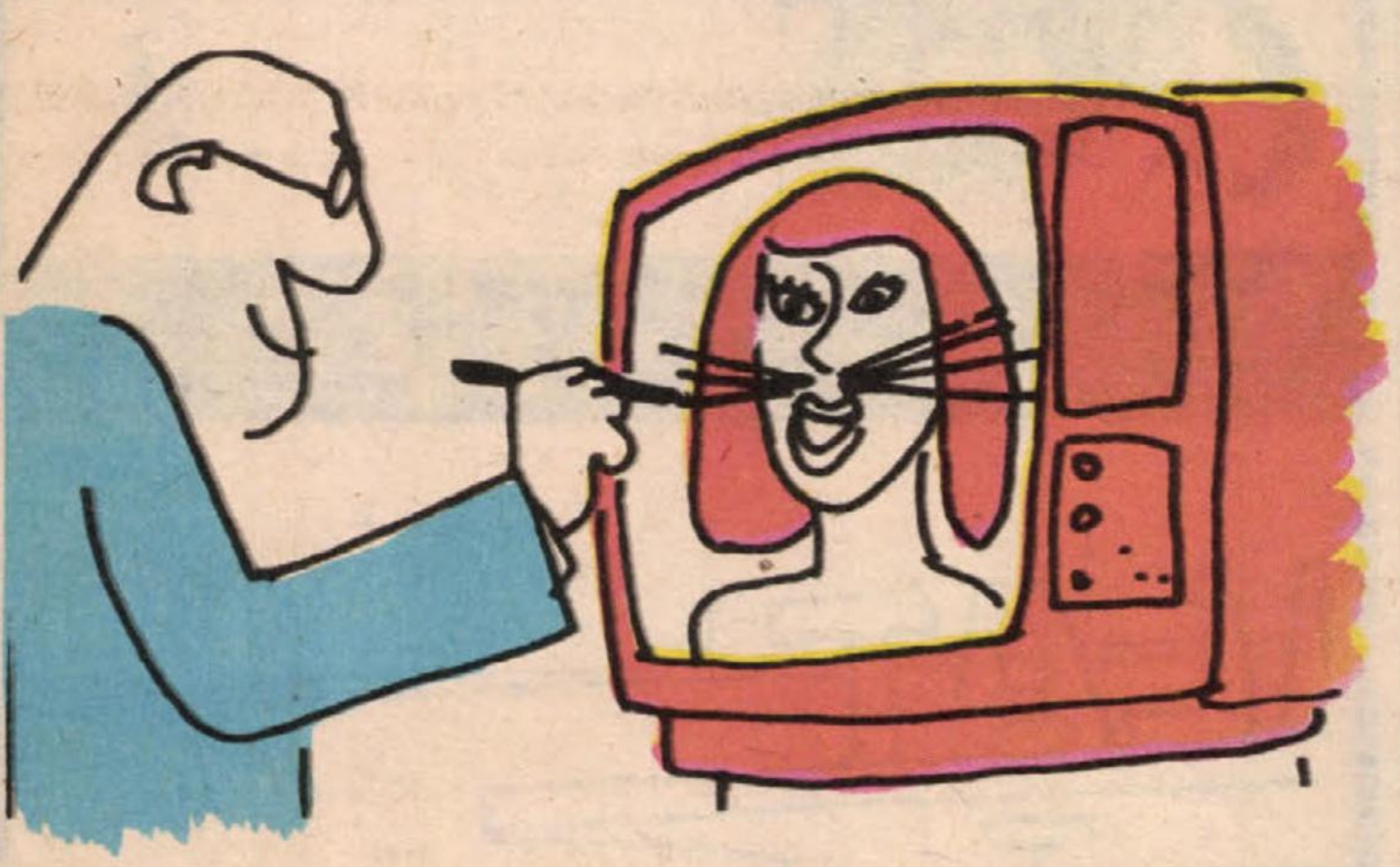

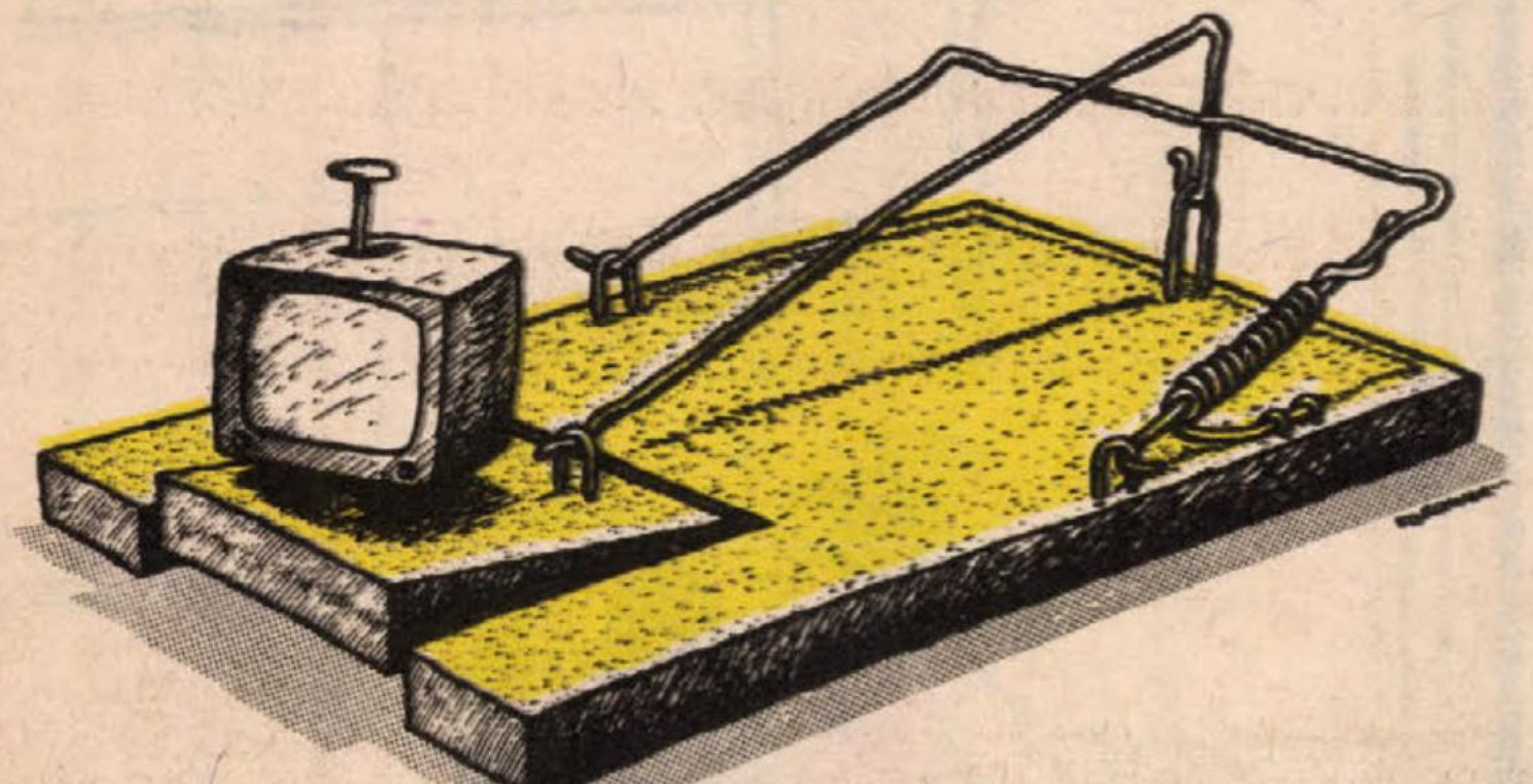

SKÓT VICC

— Nászúton vagyok... — mondja a skót egy ismerősének, akivel Velencében találkozik. — És hol van a felesége? — kérdi az. — Vízszintes 11 — függőleges 12. — hangzik a válasz. Megfejtésül ezt a két sort kell beküldeni kizárólag levelezőlapon legkésőbb augusztus 3-ig erre a címre: Ludas Matyi, Budapest 1977. A megfejtők között háromszor 200 forintot sorsolunk ki.

VÍZSZINTES

1. Gép, avagy egy olasz filmszínésznő neve
8. A bárium jele
15. Szomorkodás
16. Jobb lett
17. Gazdasági épület
18. Hajdani idők zenés szórakozóhelye
19. L. L. Ő.
20. ... pont (... példány)
22. Becézett női név
23. Sopron egyik fele
25. E. K.
26. Fiatalember — régen
27. Teljes zűrzavar
29. Félteni, védeni
31. A rénium jele
32. A rádió gyermekkórusának egyik vezetője
33. Fűtési rendszer
34. Temesvári ... (európai hírű egyházi szónok keresztneve)
36. A mészáros boltjának hajdani neve
38. Még az utálatnál is kellemetlenebb érzés
39. A teljes ábécé kezdete
41. A 3 függ. kezdete
42. Egykori űrmérték
43. K. D.
44. Ez év január elsejével is kezdődött egy
47. Nép
48. Utánjárással megszerez
51. Nagy folyó Afrikában
52. A Fekete-tenger melléktengere
53. Nép a Szovjetunióban
55. Négylábú
56. Leegyszerűsített ábrázolás
57. Idegen állam pénzneme
58. Nem súlyos betegség
59. Hamvadni kezdő parázs
61. Azonos betűk
62. Unalmasnak talál

FÜGGŐLEGES

1. Afrikai államfő
2. Névelős állóvíz
3. A magyar munkásmozgalom kiváló harcosa (Aurél)
4. Népies helyhatározó
5. Nem — latinul
6. Fejlődő kisgyermekek ma már ritkán előforduló betegsége
7. Napóleon fiát nevezték így
8. Férfiak növesztik
9. Olasz dalénekes-sztár
10. Odavan a csodálkozástól
13. Esti programunk
14. Aki nem ért egyet a kormányzó párt politikájával
21. Baljóslatú szó a közgazdaság területéről
24. Fordítva: KRESZ-tábla szövege
28. Iránban uralkodott
30. Virágtartó dísztárgy
32. Éjszakai mulatóhely
33. Minden este
34. Mód felett felbosszant
35. Dél-amerikai szabadsághős, akiről egy állam nyerte a nevét
37. Kutyát harapásra biztat
40. Igekötő
45. Érintetlen — ismert idegen szóval
46. Középkori velencei aranypénz
49. A Duna egyik partszakaszának neve Pesten
50. Személyes névmás
54. Klasszikus örömkiáltás
55. A függőleges 4 hasonló jellegű szóval
57. L. T.
60. Fa része

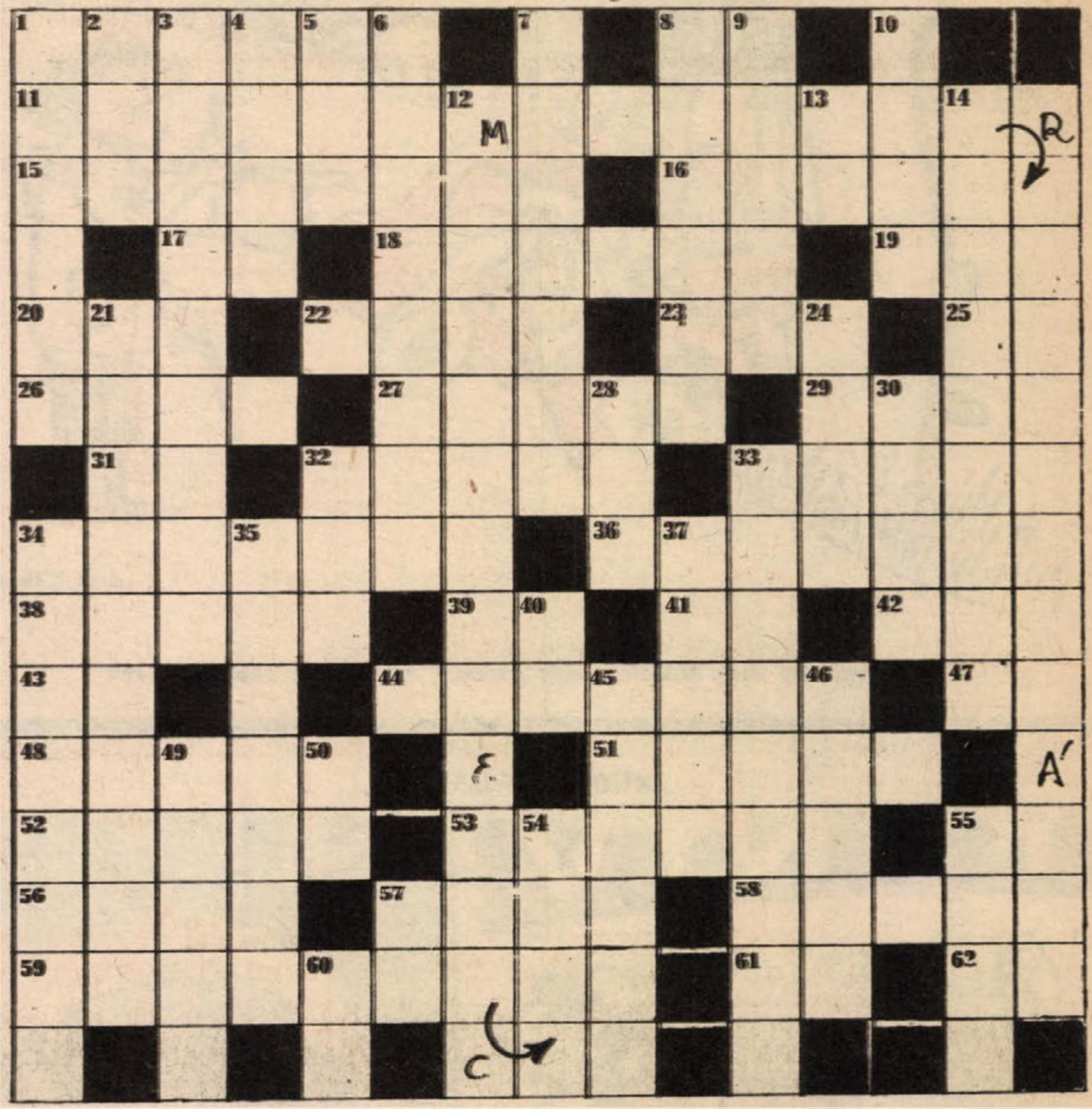

Főszerkesztő: ÁRKUS JÓZSEF
Főszerkesztő-helyettes: MIKES GYÖRGY
Szerkesztőség: Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14. 1977
Telefon: 335-718
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat, Budapest VIII., Blaha Lujza tér 3. 1959. Telefon: 343-100, 336-130
SZATIRIKUS HETILAP Felelős kiadó: TILL IMRE

Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető bármely postahivatalnál, a kézbesítőknél és a Posta Központi Hírlap Irodánál (postacím: Budapest V., József nádor tér 1. 1900) személyesen, vagy postautalványon, valamint átutalással a KHI 215—96162 pénzforgalmi jelzőszámra. Előfizetési díj egy hónapra 13,— Ft, negyedévre 39,— Ft, egy évre 156,— Ft.

Készült a Zrínyi Nyomdában rotációs ofszetnyomással
81.2308/2-31 — Budapest V., Bajcsy-Zsilinszky út 78. 1055
Felelős vezető: VÁGÓ SÁNDORNÉ vezérigazgató
ISSN 0134—0611
Index: 25 504

SZÍNHÁZI ANEKDOTA

című keresztrejtvényünk megfejtése:

— Lennétek csak egyszer ott, amikor nem vagytok ott.

200—200 forintot nyert:

Szabó Lajos, Nagybátony. Mező I. u. 7/2. 3070

Saághy Ferencné, Tiszabura. Dózsa u. 84. 5235

Karikó Imre, Budapest. Sodrás u. 7. 1026

A nyereményeket postán küldjük el.

A JÖVŐ HÉTEN:

Ludas Fórumunkban arra válaszolunk: mit vennénk bérbe?

Peterdi Pál: Hasműtét

Sajdik Ferenc kecskéi

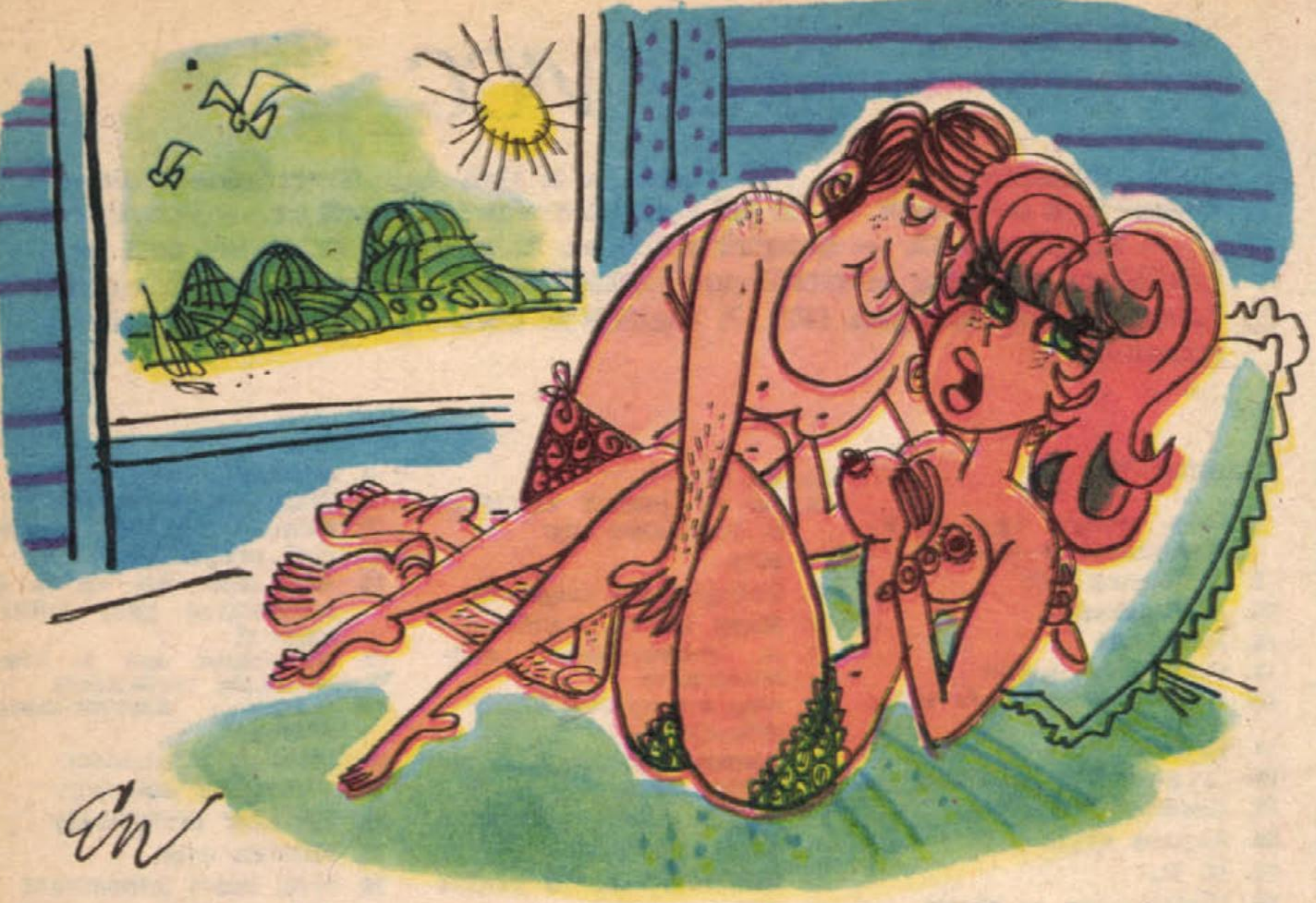

– Ne sürgess, hisz még a kromoszómáidat sem ismerem!

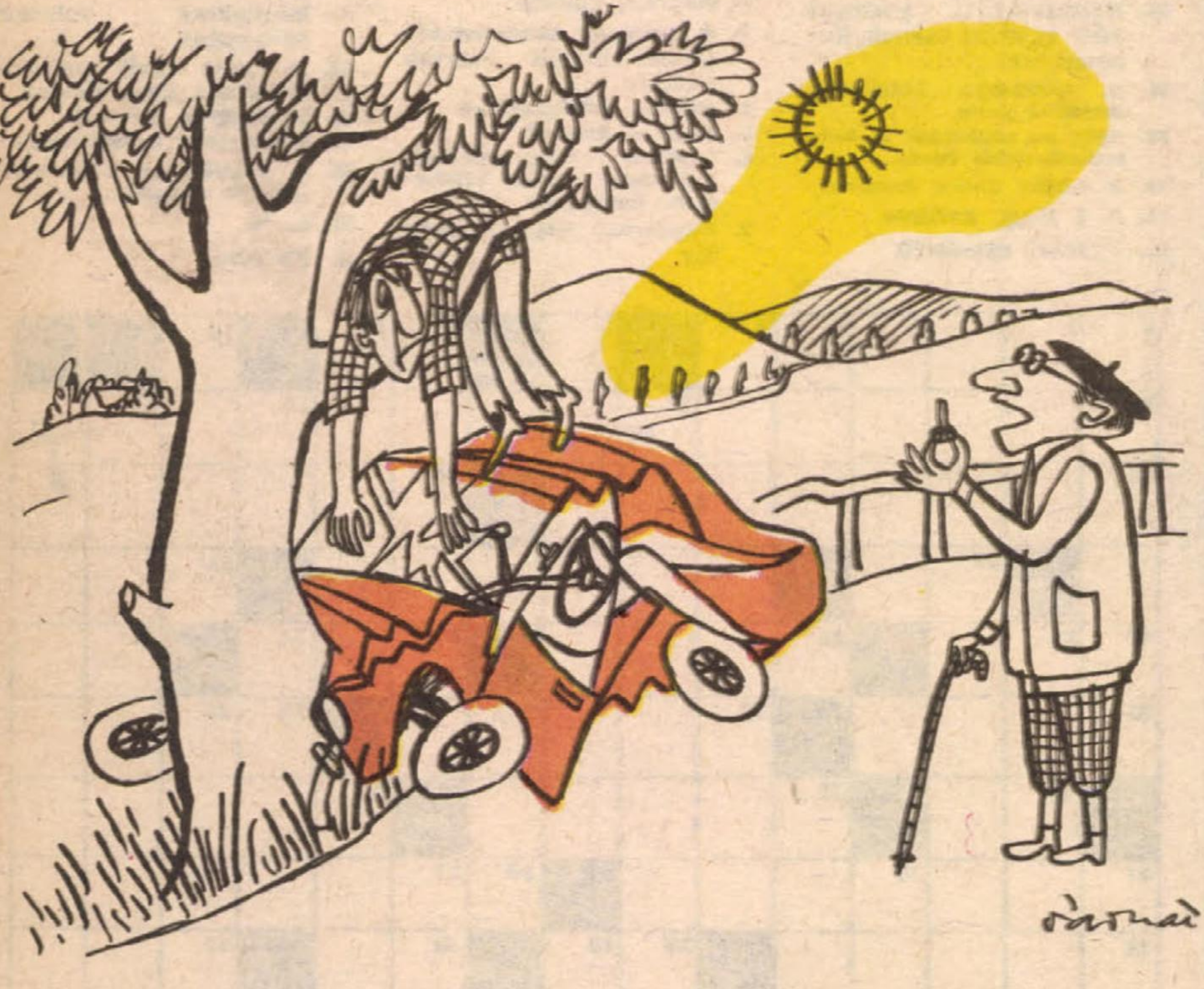

– Bocsánat, az úton találtam egy csavart, nem önök vesztették el?

AKTUÁLIS NYILATKOZAT

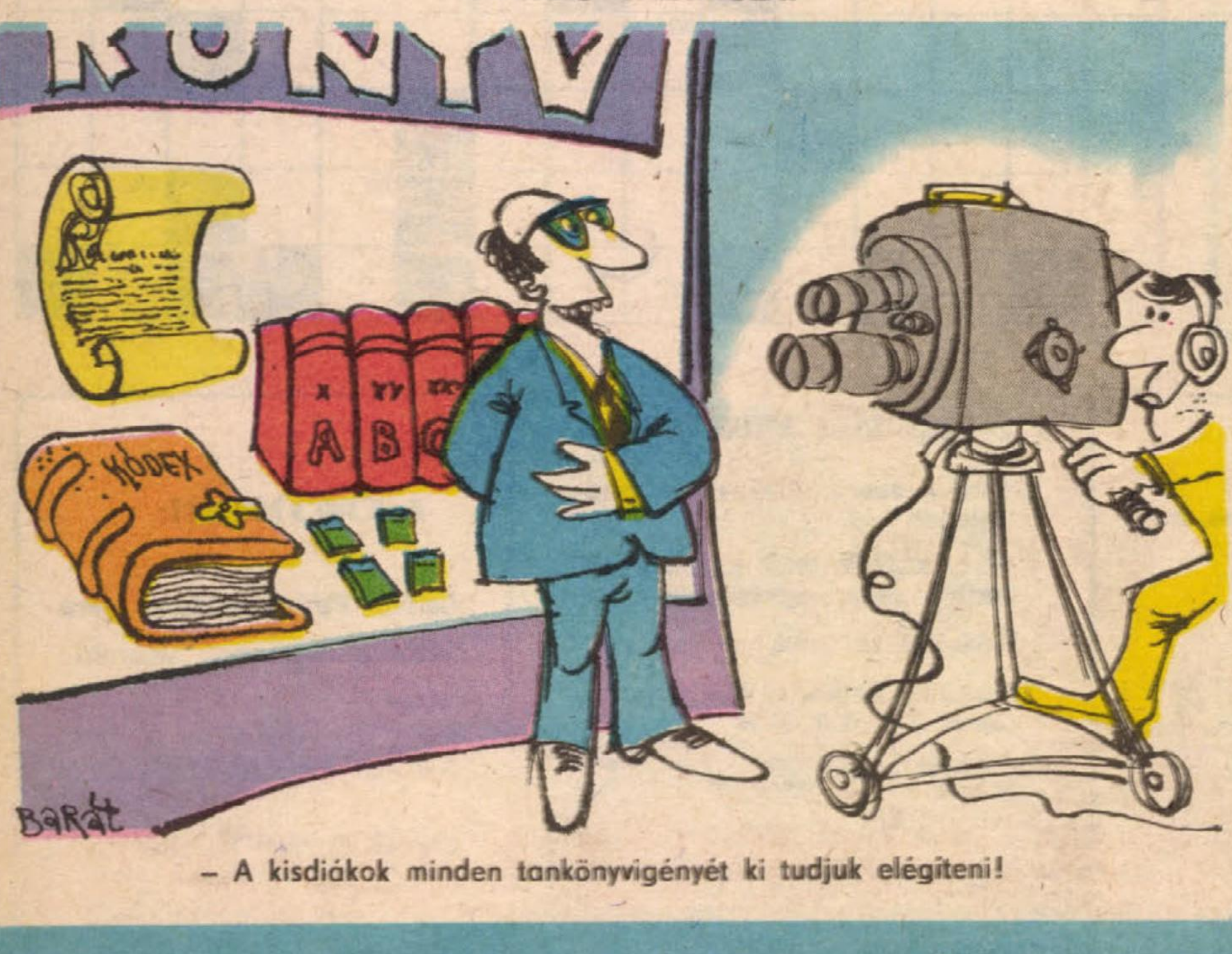
KÖNYV
KÓDEX
A B C
Barát

– A kisdiákok minden tankönyvigényét ki tudjuk elégíteni!

DÖMPING

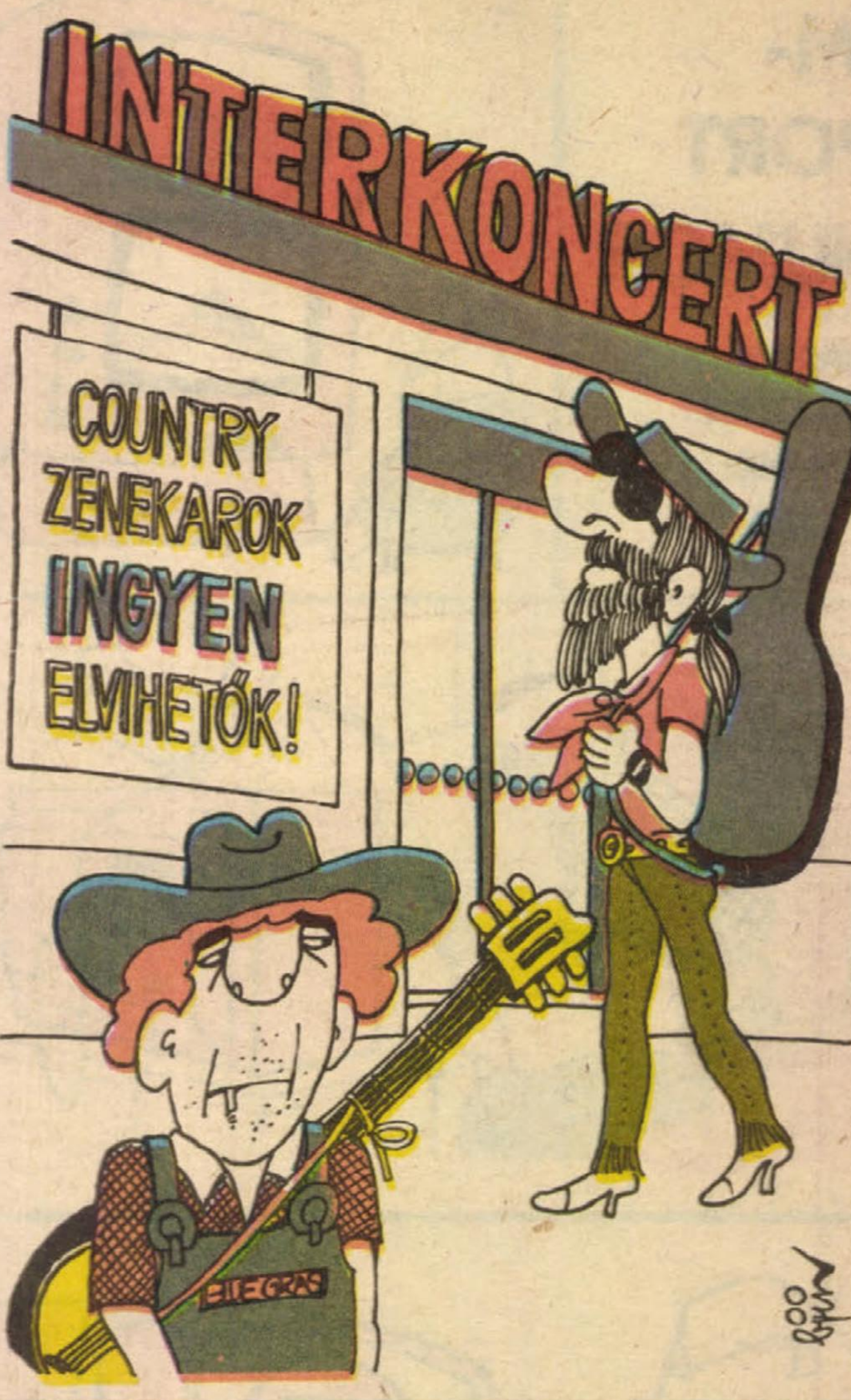
INTERKONCERT
COUNTRY ZENEKAROK INGYEN ELVIHETŐK!
BLUEGRAS

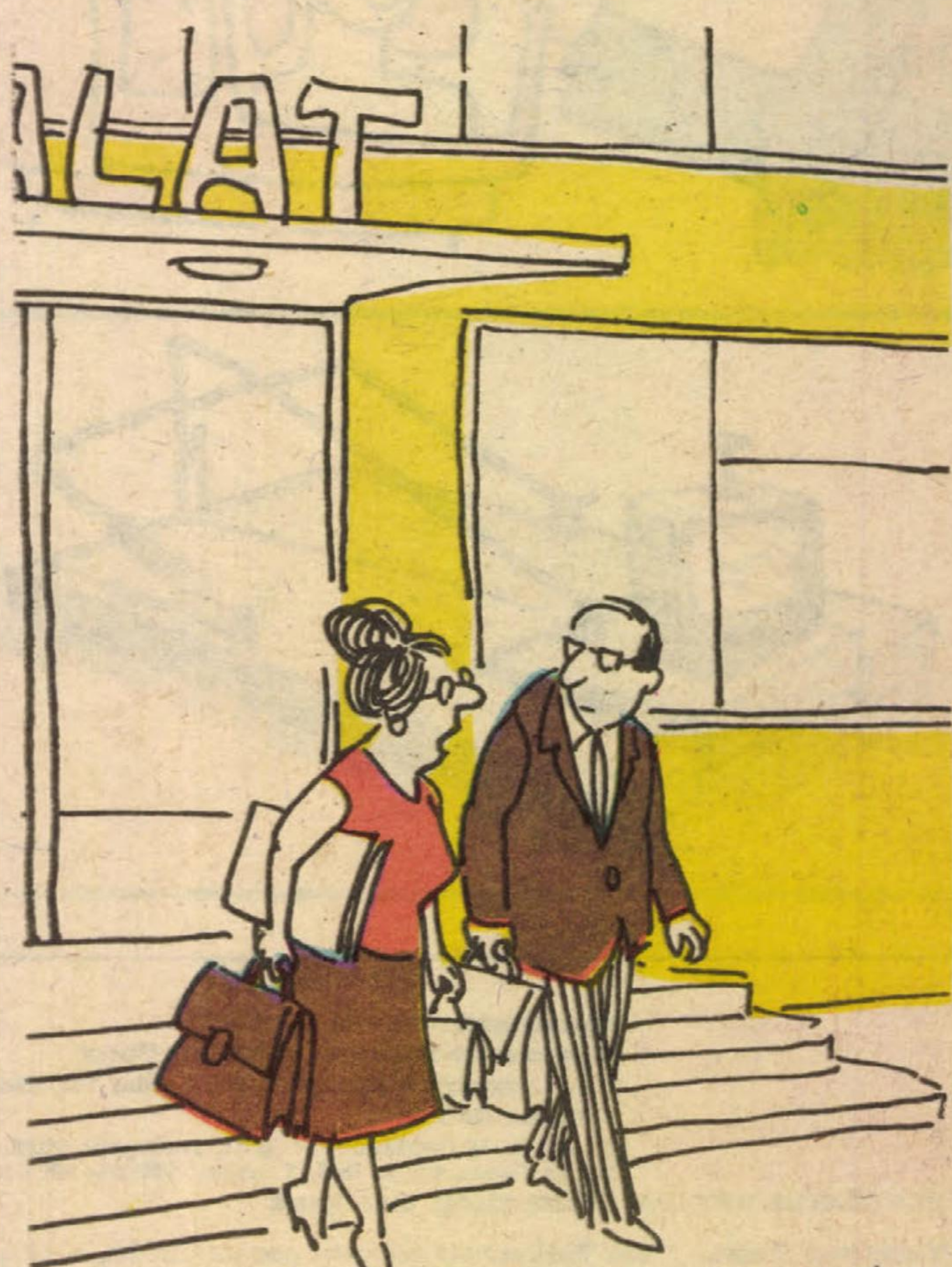

– Nézze, én annyi társadalmi munkát végzek, hogy a rendeset már nem tudom ellátni!